

Giới thiệu [Tfboys] Ấm Áp Với Em Thôi, Được Không?

Thể loại: Truyện teen

Lý Minh Vy là con gái của tập đoàn đá quý lớn nhất Việt Nam. Có IQ cực kỳ cao 200/200 nhưng tính tình lại vô cùng trẻ con, hòa đồng, lạc quan. Nó có bề ngoài xinh xắn và được mệnh danh là hotgirl chính hiệu. Đặc biệt nó cực kỳ thần tượng Gia tộc TF, trong đó nhất là Dịch Dương Thiên Tỹ và Đinh Trình Hâm.

Dịch Dương Thiên Tỹ: là thành viên của nhóm TFBOYS, đảm nhận việc nhảy chính và là một chàng trai ngoài lạnh trong nóng, độ đẹp trai thì miễn bàn.

Vương Tuấn Khải là giọng hát chính của nhóm, vô cùng tài năng và sở hữu ngoại hình lung linh.

Vương Nguyên có nụ cười đặc biệt ngọt ngào, đẹp trai và rất dễ thương.

Đinh Trình Hâm là một tiểu babie đang thực tập tại gia tộc TF. Rất đẹp trai và dễ thương.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ấm Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Chuyển nhà

_NHẬP HỌC.Tại Việt Nam.Trong 1 căn biệt thự màu hồng ngụy nga trắng lợt, có 1 tiếng hét thất thanh của 1 cô gái-BA MẸ NÓI SAU, QUA TRUNG QUỐC ĐỊNH CƯ HẢ??

-Con làm gì hét lớn vậy Minh Vy, nhỏ chút coi._Bama nó nhăn mặt nhìn đứa con gái của mình..

-Yeah, con được ở chung 1 nước với thần tượng của con rồi._Nó chạy tới ôm chầm lấy mama, rồi chạy thẳng lên phòng dọn đồ.

Bama nó chỉ biết lắc đầu nhìn đứa con gái vẫn còn trẻ con trước mặt, 16 tuổi rồi còn gì...

Nó là vậy. chỉ muốn trẻ con mãi thôi, làm người lớn khổ lắm, nhưng nó đâu biết tính cách trẻ con của nó đã làm biết bao nhiêu trái tim chàng trai ngoài kia lỡ nhịp.

Nó đã được nhiều người tỏ tình nhưng nó luôn trả lời những câu làm người khác phải thất vọng. Nó đâu quan tâm, tỏ tình với nó thì nó có quyền đồng ý hoặc từ chối mà.

...

Ngày hôm đó, nó thật sự rất vui, nó vừa dọn phòng vừa hát lủi lo. Đảm bảo ai nhìn vào sẽ không nghĩ nó là tiểu thư của 1 tập đoàn lớn nhất ở Việt Nam, nhưng đối với nó điều đó không quan trọng, ai nói gì mặc kệ, miễn nó thích thì sẽ làm.

Phòng nó rất đơn giản chỉ có 1 tủ quần áo, 1 bàn học, 1 cái giường và 1 cái bàn trang điểm nhưng trên bàn không có mỹ phẩm mà có những con gấu kuma, thần tượng nó thích nhất. Trên tường nó dán rất nhiều hình của Đinh Trình Hâm và Dịch Dương Thiên Tỹ, nó gỡ từng tấm rồi cho vào 1 cái hộp hình trái tim. Mỉm cười với căn phòng lần cuối rồi xách vali xuống phòng khách, nơi mà bama nó đang chờ.

-Xong rồi đúng không, đi được chưa, 30 phút nữa là máy bay cất cánh._Ba nó nhìn đồng hồ rồi nói.

-Vâng, xong rồi ạ._Nó mỉm cười. Có lẽ nó đang rất háo hức với chuyến bay lần này, được đến nơi mà thần tượng đang sống ai mà không thích.

...

30 phút sau.

Khi tiếng nói của cô tiếp viên cất lên, bama nó và nó bước lên máy bay, chuyến bay đưa nó từ Việt Nam sang Trùng Khánh Trung Quốc. Bây giờ không có gì để diễn tả được tâm trạng của nó, hồi hộp có, lo lắng có, nhưng niềm hạnh phúc vẫn là nhiều nhất. nhìn ra ngoài cửa sổ nó mỉm cười thật tươi. Điều nó mơ ước cũng đã thành sự thật.

...

Sau 6 tiếng đồng hồ ngồi trên máy bay ai cũng mệt mỏi nhưng riêng nó thì khác, nó đang rất vui, cuối cùng cũng đến nơi. Bước chân xuống máy bay nó nhìn xung quanh, dù đang ở 1 nơi xa lạ, không họ hàng, không bạn bè nhưng nó không có gì gọi là buồn cả.

Bama nó mua 1 căn biệt thự màu trắng, trước cổng có 1 đàn hoa màu vàng (tg không biết hoa gì đâu ạ.v), xung quanh nhà được trang trí cây cảnh rất đẹp. Ngắm ngôi nhà 1 hồi, nó bước lên phòng để sắp xếp lại đồ đạc, cũng như phòng cũ, nó vẫn dán hình TFBOYS, đặt những chú gấu kuma lên bàn trang điểm, nó mỉm cười nhìn thành quả của mình.

...

Tối đó nó bước xuống nhà với 1 bộ đồ ngủ đơn giản nhưng nó không đơn giản chút nào. Ngồi vào bàn ăn. Mama nó nói:

-Mai con nhập học vào trường Star nhé (Bà ạ). Đồng phục mama đã chuẩn bị rồi.

-Vâng ạ.

-Ba nghe nói trường đó TFBOYS gì đó cũng đang học đấy.

-SAO Ạ._ Nó hết lớn.

-Biết ngay mà, con chỉ nhiều đó mới hết lớn thôi. Ba nói thật đấy.

-Vâng ạ. hìhì. con cảm ơn bama ạ._ Nó vui mừng, vậy là được học chung với thần tượng rồi.

Đêm đó nó cứ cười suốt rồi chìm vào giấc ngủ. Hy vọng mọi điều tốt đẹp sẽ đến với nó ở nơi xa lạ này.

CHƯƠNG HƠI NHẢM, HI. MỌI NGƯỜI ỦNG HỘ NHA

*Tại viết hơi gấp và chương đầu nên có chút nhầm, mọi người góp ý cho mình nhé, mình hứa sẽ cố gắng hơn ạ. Cảm ơn mọi người nhiều nè.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ấm Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Nhập học

Sáng hôm sau...Reng reng reng. Tiếng chuông báo thức vang lên, nó mệt mỏi tắt báo thức rồi bước vào phòng WC làm VSCN.

15 phút sau nó bước xuống nhà, mặc trên người bộ đồng phục trường nhìn nó bây giờ rất là dễ thương với cái áo sơ mi trắng dài tay được xắn lên tới khuỷu kết hợp với cái váy sọc đỏ ngắn gần tới đầu gối, trên cổ áo được thắt chiếc cavat ngắn màu đỏ gọn gàng...

Nó háo hức ngồi vào bàn ăn cùng ba mẹ nó ăn sáng. Ba nó lên tiếng.

-Hôm nay quần gia riêng của con sẽ đưa con đi học, ba mẹ bận đi gặp đối tác làm ăn, khi nào học xong con có thể đi mua những thứ còn thiếu, có gì con gọi bác ấy đưa đi nhé..

-Vâng ạ._ Nó đáp.

Ăn sáng xong nó được quần gia riêng của nó chở đến trường, do đây là ngày đầu nên đối với nó rất lạ lẫm, ngôi trường có 3 dãy, mỗi dãy 4 lầu. Nhìn xung quanh nó mỉm cười, nó không biết rằng nụ cười của nó đã được nhiều nam sinh chú ý, từ khi nó bước chân vào trường thì đã có nhiều lời bàn tán, ngưỡng mộ có, ganh tỵ có, bỏ qua những lời sấm soi nó bước về phía phòng hiệu trưởng.

Cốc.cốc.cốc... Nó gõ cửa, trong phòng có 1 tiếng nói của 1 người đàn ông khoảng chừng 40 tuổi vang lên.

- Vào đi.

-Em chào thầy ạ.

-Em là học sinh mới à, em sẽ học lớp 11a1 nhé, thầy đã cho người đón em trước cửa lớp rồi.

-Vâng, cảm ơn thầy._Nó nhẹ nhàng mở cửa bước ra.

...

Lớp của nó nằm ở lầu 3 dãy 2. Nó đi tới cửa phòng 11a1 thì đã thấy giáo viên xinh đẹp đang đợi nó. Nó lễ phép cúi chào.

-Em chào cô ạ.

-Ừ chào em, em đứng ở đây khi nào cô ra hiệu thì vào nhé._đợi cái gật đầu từ nó, cô mở cửa bước vào.

-Lớp ta hôm nay có bạn mới chuyển vào, các em trật tự nhé._Cô nói với lớp xong quay ra phía cửa.-Em vào đi.

Cả lớp đang suy nghĩ không biết tiểu thư con nhà ai, có chảnh chọe kiêu căng hay không thì nó mở cửa bước vào. Tiếng nói trong trẻo của nó vang lên làm dứt dòng suy nghĩ của mọi người trong lớp.

-Chào các bạn mình tên là Lý Minh Vy, Mới từ Việt Nam chuyển sang đây, mong các bạn giúp đỡ nhé._giới thiệu xong nó mỉm cười nhẹ, trái ngược với suy nghĩ của họ nó rất đáng yêu, hiền lành, nụ cười của nó đã gây thiện cảm với lớp.

-Tụi mình sẵn sàng giúp đỡ cậu._có 1 vài tiếng nói vang lên. Nó nhìn mọi người 1 lượt rồi suy nghĩ "mọi người ở đây thân thiện quá, không như mình suy đoán, mình cứ nghĩ họ sẽ ghét mình vì mình là người Việt Nam chứ".

-Em ngồi bàn thứ 2 ở dưới cuối lên nhé._Cô chủ nhiệm của nó bây giờ mới lên tiếng.

-Vâng ạ.

Nó bước xuống, ngồi vào chỗ rồi lấy sách vở ra nghe giảng.

...

Ra chơi, nó được nhiều người bắt chuyện và hỏi han, nó cũng thân thiện trả lời rồi hỏi.

-Tớ nghe nói...TFBOYS học trường này nhưng lớp nào thế?

-À, Thiên Ti và Vương Nguyên học lớp này, ngồi sau cậu nè, còn Khải ca học trên mình 1 lớp, 3 người ấy hôm nay nghỉ để đi quay phim rồi, nhưng khoan...e hèm, cậu đã để ý ai trong 3 người đó đúng không, khai mau?_1 người con gái trong đó lên tiếng rồi hỏi lại với vẻ mặt gian gian.

-Làm...làm gì có, tớ chỉ...chỉ thần tượng họ thôi.thôi mà._Nó đáp ứng trả lời.

-Làm gì mà mặt cậu đỏ lên thế._1 người khác lên tiếng.

-Không.không có gì. Mà 3 người đó chắc nhiều fan ở đây lắm hả?_Nó đổi chủ đề.

-Đúng rồi, nhưng mà chẳng ai dám tới gần 3 cậu ấy cả, vì lớp kế bên có cô gái tên Châu Gia Hân lâu lâu cũng đóng phim với TFBOYS nên chảnh, thích Thiên Ti nên không cho ai đến gần cả, cô ta còn là chị đại trong trường nữa, cậu cẩn thận đó, có hăm mộ ai trong 3 người ấy thì đứng từ xa nhìn họ là được rồi._Cô bạn kia tuôn ra 1 tràng rồi biểu mỗi nhìn không khác gì con nít.

Nó mỉm cười âm ỉ cho qua, nó rất tò mò về cái người tên Châu Gia Hân đó, chắc hẳn cậu ấy rất đẹp và thân thiết với TF Gia Tộc lắm, nghĩ lại cậu nói "Gia Hân thích Thiên Ti" nó có chút buồn buồn, nhưng dù ra sau nó vẫn là 1 fan trung thành của TFB0YS. Nghĩ vậy rồi học tiếp.

...

Ngày nhập học đầu tiên kết thúc, dù chưa được gặp thần tượng của mình nhưng nó vẫn vui vì được chung lớp với Nguyên Nguyên và Thiên Thiên. Từ lúc nó thần tượng TF thì nó chỉ được nhìn họ qua màn hình tivi, điện thoại hoặc laptop, còn bây giờ được học chung 1 lớp được nhìn họ trực tiếp thì đối với nó không có gì hạnh phúc bằng.

*Mọi người cho mình ý kiến và góp ý cho mình nhé. thanks nhiều ạ.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Lạnh lùng-giúp đỡ

Sáng hôm sau...Nó vẫn đến trường như hôm qua, bữa nay là ngày thứ 2 nó học tại ngôi trường xa lạ này, "hồi hộp" đó là 2 từ để diễn tả tâm trạng của nó bây giờ.

Bước vào cổng nó đã thấy rất nhiều người, đa số là nữ sinh, ai cũng la hét cái gì đó. Nó bước tới cô bạn cùng lớp tò mò hỏi:

-Sau mọi người tập trung ở đây nhiều vậy, mà mấy cậu ấy la hét gì thế?

-Hôm nay TFBOYS đi học lại, cũng gần tới rồi đấy._Khi cô bạn đó vừa dứt lời thì 1 chiếc xe hơi màu trắng chạy vào cổng trường, học sinh ở đây la hét nhiều hơn, to hơn, nó thắc mắc rằng người ngồi trong xe đó có phải là TFBOYS hay không..

Nó cứ đứng tại chỗ nhìn chằm chằm vào chiếc xe đến khi 3 người con trai trong xe bước ra thì nó mới nhận thức được mọi chuyện. Dù nó đã biết 3 người đó là ai nhưng nó vẫn đứng đó không chạy lại xin chữ ký hoặc chụp hình chung, nó nghĩ đứng từ xa nhìn họ cũng thấy hạnh phúc rồi...

...

10 phút trôi qua đám đông vẫn chưa tan ra, nó vẫn đứng đó nhìn vào 1 người, nhìn cử chỉ của người đó, trên môi bắt gặp nở một nụ cười nhẹ. Nụ cười ấy đã được 1 người nhìn thấy và trái tim bị lỡ đi 1 nhịp, đến khi trống đánh vào lớp, nó quay lưng bước đi mà không biết có 1 người đã nhìn mình từ bấy giờ.

-Nguyên Nhi, em không định lên lớp à, trống điểm rồi._Người nhìn thấy nụ cười của nó không ai khác chính là Vương Nguyên.

-Đi chứ, em với Thiên Thiên lên lớp đây, ra chơi gặp ca ca ở căn tin nhé._Nguyên kéo Thiên đi trước rồi Khải cũng lên lớp theo.

Tại lớp nó.

Khi vào chỗ ngồi Nguyên thấy nó thì hí hửng:

-Chào cậu, cậu là học sinh mới hả.

-À ờ...chào...chào cậu, tớ mới chuyển từ Việt Nam sang._Nó ngại ngùng trả lời.

-À giới thiệu với cậu, tớ là Vương Nguyên, đây là Dịch Dương Thiên Tỉ, còn 1 người nữa nhưng học trên mình 1 lớp._Nguyên vui vẻ giới thiệu với nó, cậu không ngờ rằng nó lại học lớp cậu lại còn ngồi trên cậu nữa chứ.

-Chào._Thiên lạnh lùng làm nó có chút buồn rồi giới thiệu lại.

-Tớ là Lý Minh Vy, tuy tớ là người Việt Nam nhưng tớ rất thần tượng TF Gia Tộc. hihi._Nụ cười của nó làm Nguyên đơ tại chỗ, Thiên cũng không khác gì nhưng Thiên vẫn lấy lại được vẻ lạnh lùng ban đầu.

-Thật hả. hihi, mà trong nhóm tớ cậu thần tượng ai nhất?_Nguyên đã vui vì học chung với nó bây giờ Nguyên còn vui hơn vì nó thần tượng nhóm của mình.

-À tớ...tớ..., thôi cô vô rồi có gì nói chuyện sau nhé._Nó tránh câu hỏi của Nguyên 1 phần vì sợ Nguyên buồn, 1 phần vì ngại Thiên. Nguyên cũng không nói gì nữa, lấy sách vở ra học bài.

...

...

Ra chơi.

Nguyên và Thiên xuống căn tin thì đã thấy Khải đợi, cả 3 người đi lấy đồ ăn trong sự la hét và chen lấn của học sinh. Còn nó, nhìn căn tin đông người mà thấy ngán ngẫm, nhưng bụng của nó trống rỗng vì chưa ăn sáng nên phải bắt buộc đi ăn thôi.

Học sinh xô đẩy nhau làm nó bị ngã ra đất, nó định đứng dậy thì chân có 1 cảm giác đau, chưa biết say sờ bằng cách nào thì có 1 bàn tay đưa ra trước mặt, nó ngước lên ngạc nhiên nhìn người con trai ấy rồi lắc đầu:

-Chân tớ đứng dậy không được.

Người đó không nói gì, lạnh lùng bế nó lên trước sự ngạc nhiên của nó và ánh mắt toé lửa của nữ sinh xung quanh.

-Thiên Thiên, thả tớ xuống đi._Nó thì thầm. Đúng, người giúp nó chính là Thiên Tỉ.

-Lên phòng y tế._Thiên lạnh lùng nói với nó rồi bước đi. Tim nó bỗng đập nhanh, mặt đỏ ửng, lần đầu tiên nó ở gần Thiên đến vậy, lần đầu tiên nó đụng vào Thiên và lần đầu tiên nó được nằm trong vòng tay của Thiên. Nó hạnh phúc lắm dù không là gì của Thiên nhưng vẫn được cậu ấy giúp đỡ, điều này đã hơn sức tưởng tượng của nó.

Còn Thiên, cậu không nghĩ mình sẽ giúp nó, nhưng nhìn nó lúc đó cậu không khỏi xót xa, định bước đi nhưng nhìn chân nó đỏ và có dấu hiệu sưng lên nên cậu không thể bỏ mặt được, đến khi bế nó lên tự nhiên cậu thấy có chút ấm áp, 1 cảm giác gì đó len lỏi trong tim cậu nhưng cậu không thể hình dung ra được.

Thiên bế nó đi để lại muôn ngàn nỗi ngạc nhiên cho Nguyên và Khải vì cả 2 cùng biết Thiên rất lạnh lùng chưa bao giờ giúp đỡ ai mà phải bế trên tay như vậy. Học sinh chứng kiến cảnh đó thì bàn tán xôn xao, từ lúc được Thiên giúp đỡ nó đã bị nữ sinh trong trường ghét nhiều hơn.

Tại phòng y tế.

-Cậu ấy có sao không chị._Thiên hỏi chị y tá.

-Chân bạn em đã bị bông gân nhẹ, nhưng nằm nghỉ tới chiều sẽ khỏi.

-Vâng, cảm ơn chị _Thiên.

Chị y tá bước ra ngồi, trong phòng chỉ còn lại nó và Thiên, nó ngượng ngùng lên tiếng:

-Cảm ơn cậu.

-Không sao, tôi về lớp, cậu nghỉ đi _Thiên nói rồi bước về lớp.

Nó nhìn theo cho tới khi bóng cậu khuất sau cánh cửa, nó mỉm cười. Ở cậu có cái gì đó bí ẩn, lạnh lùng pha chút ảm áp. Nhiều đó cũng không diễn tả được con người của cậu, nhưng cậu vẫn thu hút mọi ánh nhìn. Nó suy nghĩ rồi lo lắng không biết sẽ sống ra sao trong trường khi mọi người đã chứng kiến cảnh đó. Nó mệt mỏi nằm xuống giường và đi vào giấc ngủ.

*Nhớ cho mình ý kiến nhé, chương này hơi dài ạ.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Làm bạn thân

Tan học. Nó lững thững bước từ phòng y tế đi ra. Gần tới cổng trường nó chạm mặt với TFBOYS, Nguyên nhìn chân nó rồi lên tiếng:- Vy Vy chân cậu đau lắm không?

-À...ờ tớ đỡ rồi, _nó ngại ngùng trả lời Nguyên.

-Chào em, anh là Tuấn Khải, rất vui được biết em _Khải nhận ra nó là cô gái được Thiên giúp đỡ trong căn tin nên lên tiếng chào hỏi.

-Vâng, chào anh, em là Minh Vy, em hâm mộ nhóm anh lắm. hihi _Nó cười rồi đáp lại Khải.

-Cậu chưa trả lời tớ, nói tớ biết cậu thần tượng ai nhất trong nhóm TFBOYS. _Nguyên chợt nhớ ra rồi hỏi nó.

-À ờ, cả 3 người luôn, thôi tớ về nhé, mai gặp lại, chào anh và Thiên ạ. _Nó nói với Nguyên xong quay qua Khải và Thiên.

Cả 3 người nhìn nó lên xe rồi cũng đi về, trên xe Thiên nhìn ra ngoài suy nghĩ gì đó. Đột nhiên Nguyên lên tiếng cắt đứt dòng suy nghĩ của Thiên:

-Khải ca, Thiên Thiên, em có nên làm bạn thân với cậu ấy không, em thấy cậu ấy cũng hiền.

-Cũng được nhưng chỉ là bạn thân thôi đừng vượt quá mức cho phép nhé. Chúng ta là 1 người nổi tiếng em đừng để xảy ra mấy vụ scandal, và hãy nhớ còn cái hẹn ước 10 năm kia nữa, nên nhớ lời anh nói _Khải đồng ý rồi dặn dò.

-Em biết rồi, anh yên tâm, còn Thiên Thiên cậu thấy được không?

-Tớ sao cũng được. _Thiên trả lời Nguyên xong dựa vào ghế nhắm hờ mắt lại. Cậu cũng muốn làm bạn với nó, nhưng tính cách của cậu không cho phép cậu mở lời trước, bây giờ có Nguyên thì tốt quá rồi.

Sáng hôm sau.

Nó đi tiếp tục đi học. Chân nó đã hết đau và đi lại bình thường được rồi. Bước vào trường nó nghe nhiều người bàn tán không tốt về nó, nhưng nó cũng mặc kệ, đôi lúc cũng khó chịu nhưng dần dần chắc sẽ cũng quen. Do chân nó đau nên Thiên giúp nó lên phòng y tế thôi mà, nó buồn buồn đi lên lớp.

Vào lớp đã thấy Thiên và Nguyên ngồi đó. Nó bước về chỗ ngồi.

-Vy Vy, cậu đừng nghe những lời đó, chắc họ ganh tỵ với cậu thôi. _Nguyên mỉm cười nói với nó.

-Ừ, tớ biết mà.

-Cậu làm bạn thân của tụi tớ nhé. _Nguyên đề nghị.

-Hả. _Nó ngạc nhiên, há hốc mồm ra đến nỗi nhét vừa 1 quả trứng nó có nghe lầm không, đây là sự thật hay giấc mơ, nếu là giấc mơ thì xin đừng đánh thức.

-Tớ nói cậu làm bạn thân của tui tớ nhé. Nếu cậu không thích thì thôi vậy._Nguyên có chút buồn buồn.

-Được được chứ, tớ rất vui được làm bạn thân của TFBOYS, hihi._Nó vội vàng nói, Nguyên mỉm cười nhìn nó, nó không để ý là Thiên đang nhìn nó với ánh mắt dịu dàng ấm áp chứ không lạnh lùng như thường ngày.

Thiên im lặng quan sát nó này giờ. Nó ngây thơ, trẻ con quá. Nếu nữ sinh trong trường biết nó làm bạn thân của TFBOYS thì sẽ ra sao. Chuyện hôm qua nó đã bị nhiều người bàn tán soi mói rồi cộng thêm chuyện này e là nó sẽ rất khó sống trong trường. Suy nghĩ xong Thiên lắc nhẹ đầu, dù sao chuyện gì tới sẽ tới.

Nó bây giờ không có gì hạnh phúc bằng. Tâm trạng ngày hôm nay của nó cực kì tốt. Nhưng nó không biết rằng rất nhiều sóng gió chuẩn bị đến với nó vào 1 ngày không xa.

Còn Gia Hân từ khi biết nó được Thiên giúp đỡ thì đâm ra tức giận, cô ta thề sẽ giết chết nó nếu nó dám đến gần Thiên. Không biết cô ta sẽ cư xử ra sao khi biết nó đã là bạn thân của TF.

*giới thiệu nhân vật: Châu Gia Hân, 16 tuổi, xinh đẹp nhờ son phấn và dao kéo, chảnh chọe, kiêu ngạo, mưu mô xảo quyệt. là 1 diễn viên nhưng không nổi tiếng, rất thích TFBOYS đặc biệt là Thiên Ti, đóng phim với TF là do đứt lót tiền. Rất ghét nó, tìm mọi cách hại nó. Cao 1m70.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Gặp được tiểu babie

Ra về.-Vy Vy, cậu có muốn về công ty của tớ chơi không, chiều nay tui tớ có quay 1 MV nên định rủ cậu tới xem._Nguyên chạy lại gần nó rủ rê.

-Tớ được đi sao?_Nó ngo ngác nhìn Nguyên.

-Được chứ, vì cậu là bạn thân của tui tớ mà.

-Hihi, giờ đi luôn hả.

-Ừ, tới đó rồi ăn trưa với tui tớ luôn, đi thôi._Nguyên nói xong kéo tay nó đi.

...

15 phút, chiếc xe của TFBOYS, dừng lại trước 1 công ty mang tên TF Entertainment, nó ngược lên nhìn, thật đẹp và sang trọng, nó đang mơ hay là thật vậy nè, lần thứ nhất được Thiên giúp đỡ, lần thứ 2 được kết bạn với TFBOYS, bây giờ được bước chân vào nơi này, quá mức tương tượng của nó rồi, đang suy nghĩ thì...

-Vy Vy, em tính đứng đây hả, không vào sao._Khải vỗ vai nó làm nó giật mình quay về với hiện tại

-À, hihi, em xin lỗi.

-Đi thôi._Thiên.

Bước vào trong nó ngạc nhiên gấp bội, toàn bộ nội thất bên trong còn đẹp hơn ở ngoài, mọi thứ đều rất chi tiết và tinh xảo từ những thứ nhỏ nhất.

Nó theo chân của cả 3 người con trai bước vào 1 căn phòng. Khải mở cửa ra, nó đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, trong phòng mọi người dừng lại tất cả hoạt động nhìn nó như sinh vật lạ, lần đầu tiên TFBOYS đưa 1 người con gái về công ty, lần đầu tiên TFBOYS thân với 1 đứa con gái, không sốc làm sao được.

-Mọi người sao thế, à để anh giới thiệu nhé, đây là Vy Vy bạn thân của tui anh. Đừng ai bắt nạt cậu ấy nhé._Nguyên nửa đùa nửa thật giới thiệu với mấy em đang thực tập trong công ty.

-Chào mấy nhóc._Nó mỉm cười giờ tay lên chào.

-Ha lô Vy tí tì, em tên Đinh Trình Hâm, gọi em là Trình Trình cho thân thiện nhá._Trình là người đầu tiên bước ra chào hỏi nó, dù nhỏ tuổi hơn nhưng Trình cao hơn nó 1 cái đầu. Từ lúc nó bước vào cậu đã chú ý đến nó, khi thấy nó cười cậu có cảm tình với nó, cậu thấy nụ cười của nó ngây thơ trong sáng không kém phần trẻ con.

-AAA, Tiểu babie chị cuồng nhóc lắm đó, chị may mắn quá nhỉ, hihi, một lát cho chị chụp chung tấm hình up facebook nhé._Nhìn nó bây giờ không khác gì con nít, cách nói chuyện của nó làm 1 người lạnh lùng như Thiên cũng phải bật cười.

-Hé lu Ti, biết Trình rồi có biết em là ai không, xin tự giới thiệu em tên Hoàng Vũ Hàng, gọi em là Hàng Hàng nhé, mà ti cho em hỏi Facebook là gì thế._ Hàng cũng chạy tới chỗ nó giới thiệu, rồi hỏi nó.

-À, Facebook là mạng xã hội có nhiều nước dùng tới, chị quen ở đây dùng weibo không dùng facebook. hihi_ Nó ngượng ngùng gãi đầu nhìn đáng yêu đến mấy em nhỏ trong công ty cũng phải dơ vì khuôn mặt baby của nó hiện giờ.

-Thôi đi ăn trưa đi, tớ đói rồi._ Nguyên lên tiếng sau 1 hồi im lặng.

-Ok, bye bye mấy nhóc, lát gặp lại nhé._ Nó vẫy tay.

-bye ti ti._ All trừ TFBOYS.

Cuối cùng nó cũng được gặp TF Gia Tộc, nó hạnh phúc lắm, ở đây ai cũng thân thiện với nó, nhiều lúc nó nghĩ nó là người Việt Nam nên mọi người ở đây sẽ tránh xa nó nhưng không nó nghĩ sai rồi, nó mỉm cười 1 nụ cười toả nắng. Điều nó ước mơ bấy lâu nay cũng đã thành sự thật, nó không cần phải nhìn qua màn hình tivi, điện thoại hoặc đứng từ xa nhìn mấy cậu ấy nữa, từ giờ nó muốn gặp hay nói chuyện lúc nào cũng được. Chỉ cần như vậy thôi là nó thấy hạnh phúc lắm rồi.

*CHƯƠNG NÀY NHẢM MỌI NGƯỜI NHỈ, ĐỐI THOẠI HƠI NHIỀU NỮA, CHO MÌNH XIN VÀI Ý KIẾN ĐỂ CÓ ĐỘNG LỰC VIẾT TIẾP ĐI A. À MÌNH XIN CẢM ƠN BẠN "HOÀNG VŨ HIỀN TRANG" VÌ ĐÃ ỦNG HỘ MÌNH NHÉ DÙ TRUYỆN CỦA MÌNH KHÔNG HAY LẮM HI.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6: Tránh xa cậu ấy ra

Thời gian nó học ở đây và làm bạn với TF Gia Tộc cũng đã gần 1 tháng, Thiên Thiên đỡ lạnh lùng với nó, Nguyên và nó càng ngày càng thân thiết, những thực tập sinh bây giờ cũng đã yêu nên nó hơn đặc biệt là Trình Trình. Số lượng nữ sinh ghét nó cũng ngày càng tăng. Tin nó được làm bạn với TFBOYS đã truyền tới tai Gia Hân, cô ta luôn tìm mọi cách để hại nó nhưng ngày nào TFBOYS cũng luôn đi bên nó khiến cô ta không có cơ hội.

-Để có thể tiếp cận và làm hại mày dường như không phải dễ nhưng cũng không phải không làm được. Mày chờ xem, rồi mày sẽ thấy thân với TFBOYS là 1 sai lầm._ Trên sân thượng trường có 1 người đang nhìn nó đùa giỡn với TFBOYS mà nở 1 nụ cười chết chóc.

Trưa hôm đó, tan học, nó và TFBOYS định đi tới công ty thì Gia Hân ở đâu chạy tới.

-Vy Vy, tớ có chuyện muốn nói với cậu, gặp tớ 1 xíu được không._ Cô ta với cái giọng dịu dàng nói với nó, lúc đầu nó có chút ngạc nhiên vì không phải Gia Hân ghét nó lắm sao, sao bây giờ nói chuyện với nó nhẹ nhàng thế, nó không suy nghĩ nữa gạt đầu tính bước đi thì Thiên nắm tay nó kéo đi ra phía cổng và để lại câu nói.

-Vy Vy, bận rồi.

-Cậu nên tránh xa Vy Vy ra, cậu mà làm hại cậu ấy thì đừng có trách._ Nguyên thấy Thiên kéo nó đi thì trong lòng có chút khó chịu quay qua nói với Hân rồi đi thẳng.

-Nên nhớ, cô chỉ là bạn diễn._ Khải cũng lạnh lùng buông ra 1 câu.

4 người họ bước đi để lại cô ta với 1 nỗi tức giận lên tới đỉnh điểm, siết chặt 2 bàn tay lại miệng lẩm bẩm:

-Lần này coi như mày may mắn.

...

Trên xe của TF, 1 bầu không khí im lặng, nó cũng không hiểu vì sao ai cũng mang 1 vẻ khó chịu chẳng lẽ là vì nó:

-Vy Vy, em đừng bao giờ nói chuyện với cô ta nữa, cô ta không phải là người tốt._ Khải lên tiếng khi thấy khuôn mặt nhăn nhó của nó.

-Hồi nãy Gia Hân nói chuyện với em rất nhẹ nhàng mà?_ Nó thắc mắc hỏi.

-Cậu không thấy 2 chữ giả tạo hiện rõ trong ánh mắt cô ta à._ Nguyên vẫn còn khó chịu vì Thiên nắm tay nó, nhưng nó nghĩ vì Hân muốn gặp nó.

-Cậu cũng biết cô ta ghét cậu mà, đứng lại gần cô ta._ Tiếng nói của Thiên vang lên đều đều, cái giọng trầm ấm, không cao cũng không thấp đó làm nó có chút áy náy, nghĩ đến cái kéo tay của Thiên mặt nó đỏ lên, vội quay ra cửa sổ để khỏi ai nhìn thấy nhưng làm sao qua mặt được Thiên, mỗi cậu nhóc

lên, thú vị thật, đó là suy nghĩ của cậu hiện giờ.

...

15 phút sau. Nó và TFBOYS bước vào cửa công ty, thì chị quản lý của 3 người đó chạy ra.

-3 em chiều nay có quay 1 MV đóng chung với cô bé Châu Gia Hân, bây giờ vào chuẩn bị đi, còn Vy Vy em có thể đi theo xem hoặc vào phòng tập của máy em thực tập chơi nhé._Chị nói với TFBOYS xong quay qua nó.

-Vâng, em vào phòng tập của máy em ấy ạ._Nó nhẹ nhàng trả lời chị quản lý. Còn Khải, Nguyên, Thiên khi nghe đến câu đóng chung với Châu Gia Hân thì nhăn mặt khó chịu.

...

-Hello máy nhóc._Nó mỉm cười.

-Ha lô Vy tí tí, mà tí ăn trưa chưa._Trình chạy ra khoác vai nó.

-Tí tính vào rù mấy đứa đi ăn nè, 3 cậu kia đi quay MV rồi._Nó mếu máo ngược nhìn Trình trả lời (Trình cao hơn cả cái đầu mà, chiều cao của Vy Tí Tí nhà chúng ta có hạnv).

-Chỉ còn em chưa ăn thôi, em chờ tí tới ăn chung á.

-Vậy đi thôi, tí đói rồi._Nó xoa xoa cái bụng làm cậu bật cười, Vy tí tí của cậu dễ thương thật.

Nó và Trình vừa ăn vừa nói chuyện, nó kể hết mọi chuyện lúc nãy cho cậu nghe, cậu bĩu môi lên tiếng:

-em không thích chị ta xiu nào, vừa chanh, vừa điệu, à còn giả tạo nữa.

Nó không nói gì mỉm cười rồi ăn tiếp.

Chỉ tội 3 anh nhà ta, quay chung MV với 1 con người đầy giả tạo, cô ta cứ bám theo Thiên làm Thiên khó chịu, cậu ước gì người đóng chung với cậu là nó thì tốt biết mấy.

Bạn đang đọc truyện *[Tfboys] Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: 1 lần được làm diễn viên

Ngày hôm sau.Mới bước chân vào trường nó đã thấy 3 chàng trai của nhóm TFBOYS đứng dựa người vào chiếc xe của họ, xung quanh bị nữ sinh bảo vệ, thấy nó Nguyên chạy lại gần:

-Vy Vy cậu đến rồi hả, bọn tớ chờ cậu nãy giờ.

-Chờ tớ?_Nó ngạc nhiên lấy ngón tay trỏ chỉ vào mình.

-Thôi lên xe đi, tớ đã xin nghỉ học bữa nay, có lý do riêng, bây giờ theo tớ, đừng hỏi cũng đừng nói gì hết, tới nơi cậu sẽ biết._Nguyên kéo nó vào xe chưa kịp ú ớ được gì.

Nữ sinh thấy nó được Nguyên nắm tay lên xe thì tức giận. Lốp nó nhìn thấy mỉm cười nghĩ "cậu khổ rồi, Vy Vy". (lốp nó rất đoàn kết nhé).

Trên xe nó muốn hỏi nhưng lúc nào lên tiếng ai cũng kêu im làm nó tức không chịu được...

...

Tới công ty TF. Nó xuống xe cùng với 3 chàng nhà ta. Bước vào cửa người đầu tiên tại nó gặp là chị quản lý của TFBOYS.

-Em tới rồi hả, vào thay đồ đi, bây giờ là 6h30, 7h30 là bắt đầu quay đấy.

-Hả, thay đồ làm gì vậy ạ?_Nó ngờ ngác hết nhìn chị quản lý đến nhìn 3 người con trai kế bên.

-Em chưa nói với cô bé á?_Chị Lệ Ái hỏi Khải. (từ nay mình kêu chị quản lý là chị Ái nhé.)

-Dạ chưa, tại em sợ em ấy không chịu._Khải gãi đầu cười trừ.

-Thôi được rồi, Vy Vy à, tại MV lần này chị không tìm được ai thích hợp làm nữ diễn xuất với 3 em ấy nên chị nhờ em giúp đỡ.

-Không, em không giúp được đâu._Nó lắc đầu quầy quậy mếu máo sắp khóc.

-Tí tí à, có đóng chung với em nữa nên yên tâm._Trình từ đâu chạy ra nói với nó.

Nó nhìn hết người này tới người kia với 1 chút hy vọng nhỏ nhoi nhưng ôi thôi rồi thất vọng, thất vọng. Nó miễn cưỡng gật đầu, chỉ 1 cái gật đầu của nó làm ai cũng thờ phào nhẹ nhõm.

Nó được chị Ái dẫn đi trang điểm rồi thay quần áo. Kêu nó làm diễn viên đã khó trang điểm cho nó còn khó hơn, nó la hét lắc đầu không cho ai đụng vào mặt nó, từ nhỏ nó đã ghét trang điểm, để khuôn mặt tự nhiên còn hơn thoa trét những thứ đất ấy lên mặt. (kèm trang điểm mà kêu đất, trời ơi)...

4 nam chính của chúng ta đã thay đồ trang điểm xong rồi còn nó giờ này chưa làm xong gì cả.

Sau 1 hồi vật vã thì nó cũng chịu ngồi im cho mấy chị nhân viên trang điểm. 15 phút sau, nó bước ra, 4 người con trai ngồi ghế đối diện ngược lên, ngạc nhiên, Vy Vy đây sao, trông đẹp quá, ngày thường không diễn, lúc diện lên đúng là không thể tin được. Bây giờ có thể diễn tả 4 người họ bằng 3 chữ "đơ toàn tập".

Mái tóc tự nhiên của nó được uốn xoắn phần đuôi, buộc xéo qua 1 bên, đánh rối lên 1 chút, hai bên tóc mai rũ xuống quynh rũ lạ thường.

Da mặt nó vốn trắng không tì vết chẳng cần xài đến kem che khuyết điểm chỉ cần 1 chút kem nền cũng đã rạng ngời, hai bên má phúng phính thoa 1 chút má hồng, sắc mặt cũng tươi tắn hẳn lên.

Với đôi mắt nâu long lanh động lòng người, thêm một chút mascara làm cho hàng mi cong lên lộ ra cặp mắt hút hồn.

Đôi môi căng mọng màu cherry được tô một chút son không quá đậm làm tôn lên vẻ đẹp hoàn hảo.

Khoác trên người bộ váy công chúa màu hồng nhạt, phần đuôi váy kéo dài bằng phẳng, tông váy trắng đỉnh đá quý lấp lánh và đặc biệt là chiếc voan trắng dài thướt tha từ phần lưng cho đến tận chân váy. Chân nó mang đôi giày cao gót 5 phân.

Nó thấy 4 người nhìn nó không chớp mắt thì ngại ngừng cuối xuống, miệng nói:

-Xấu...xấu lắm hả.

-Không...không, đẹp lắm, mình đi thôi._Khải lên tiếng trước, 3 người con lại cũng gật đầu đồng ý với câu nói của Khải.

...

Nó đóng rất nhập vai, ai cũng nhìn nó khen ngợi, Nguyên, Thiên và Trình luôn nhìn nó làm nó có chút ngại, mặt bắt đầu chuyển màu, trông nó rất đáng yêu.

Phía ngoài có 1 người con gái siết chặt bàn tay lại, nghiến răng ken két "Tôi là diễn viên đóng phim với TFBOYS 2 năm xin vào thì các người không cho, mà lại mời con nhỏ chưa bao giờ đóng phim đi làm diễn xuất cho TFBOYS, Minh Vy mà chờ đó, tao sẽ không để yên đâu".

Bạn đang đọc truyện *[Tfboys] Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Quá khứ của nó

MV lần này của TF có nhiều lượt view hơn những MV khác, là vì nó đóng chung hay vì MV lần này hay hơn, đa số những ai xem MV cũng đều thắc mắc nó là ai tại sao lại xuất hiện cùng TF. Nữ sinh trường nó thấy nó được đóng chung với TFBOYS thì càng ghét nó hơn, mỗi lần tới trường đều bị soi mói, chỉ trò nói những lời không tốt, nó mệt mỏi, nhăn nhó nhưng không bao giờ trách ai. Thiên cũng thấy khó chịu lên tiếng-Khải ca, tội mình nên mở 1 cuộc họp báo nói về MV lần này.

-Em cũng nghĩ vậy, nếu cái tình trạng này kéo dài em e là Vy Vy rất khó sống trong trường._Nguyên đồng tình với Thiên.

-Được rồi, lát em vào lớp nói với Vy, ngày mai tới công ty với tội mình._Khải gật đầu.

...

Trong lớp nó hoa mắt chóng mặt vì bị tội bạn hỏi không ngừng, nào là "sao cậu lại đóng chung với 3 cậu ấy", "sao lúc đó nhìn cậu khác vậy", "cậu tính đi

làm diễn viên hả, nhớ mời tớ đóng chung với nhé"... Nó mếu máo, phải chi bây giờ đang ở nhà thì hay biết mấy.

-Mấy cậu định lấy hết ôxi của Vy Vy hả._Tiếng nói của Nguyên vang lên, tất cả nhìn Nguyên cười rồi giải tán, nó nhìn Nguyên với đôi mắt ngưỡng mộ thầm cảm ơn Nguyên, nếu không có cậu chắc nó đi sớm quá. Đang suy thì nghe bị 1 tiếng nói trầm ấm cắt đứt:

-Vy Vy, mai cậu đến công ty với bọn tớ._Là Thiên nói, cái giọng lạnh lùng pha chút ấm áp làm nó sực tỉnh.

-Chi...chi vậy, đừng nói với tớ là đóng phim nữa nhé, nếu vậy tớ xin...

-Không, tới họp báo về MV đó._Không để nó nói hết, Thiên chen vào. Nó ngỡ ngàng 1 hồi rồi mới nhận thức được câu nói của Thiên, nó đứng dậy bước ra khỏi ghế, đầu lắc quảy quảy, mắt ngấn ngấn nước:

-KHÔNG, KHÔNG, TỚ KHÔNG ĐI ĐÁU._Nó hét lên rồi chạy ra khỏi lớp, ai cũng ngạc nhiên nhìn nó, sau nó phản ứng mạnh như vậy, chỉ là họp báo thôi mà. Thiên lo lắng chạy theo, Nguyên nhìn cả 2 người mới chạy ra khỏi lớp cũng tính chạy đi nhưng cô bước vào, cậu đành ngồi chờ hết tiết. (Trường này đã ra khỏi lớp khi trống đã đánh thì không được vào nữa nhé.)

Nó chạy ra sân sau của trường, ngồi trên 1 bãi cỏ xanh, nó khóc, bắt nó chết đi còn dễ hơn kêu nó ngồi trước ống kính. Ai cũng biết nó sợ ánh đèn flash mà.

Thiên đứng phía sau nhìn nó khóc thì không tránh khỏi xót xa, nhẹ nhàng bước tới rồi ngồi xuống bên cạnh nó:

-Sao cậu lại khóc?, nếu không muốn có thể không đi cũng được mà._Thiên dịu dàng với nó, nó có chút ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên Thiên nói chuyện dịu dàng và ấm áp đến thế.

-Tại tớ sợ ánh đèn flash, cậu cũng biết mà._Nó nói trong nước mắt.

-Nhà cậu là tập đoàn lớn chẳng lẽ cậu chưa bao giờ đứng trước ống kính._Thiên thắc mắc hỏi.

-Chưa, mỗi lần nghe tới ánh đèn flash thì tớ lại nhớ về ngày đó, cái ngày mà anh trai tớ xa tớ mãi mãi, cậu biết không, anh trai tớ là 1 người đẹp trai, tài giỏi, nhưng anh ấy lại có 1 đôi mắt quá yếu._Thiên im lặng nghe nó kể.

QUÁ KHỨ. 2 năm trước lúc anh nó 16 tuổi, nó 14 tuổi.

Sau sinh nhật nó. Anh đã xin phép ba mẹ dẫn nó đi chơi, 2 anh em vừa đi vừa nói đủ thứ chuyện.

-Hai nè, em lớn hơn 1 xíu nữa, hai dẫn em đi Trung Quốc chơi nhé._Nó nhìn anh cười nói.

-Sao bé Bi của anh lại thích đi Trung Quốc, bên đó ác lắm, qua nước khác đi.

-Tại vì em thích 1 nhóm nhạc bên đó, em muốn gặp họ, anh hứa dẫn em đi đi._Nó nũng nịu với anh.

-Rồi rồi, anh hứa, bé Bi phải ngoan nhé._Anh nó xoa đầu nó mỉm cười.

Cả 2 đi được 10 bước thì bị nhà báo, phóng viên bao vây, anh nó che mắt lại, nhưng bàn tay nó đã bị tuột khỏi tay anh, anh ngước lên, vô tình 1 vài ánh đèn flash nhấp nháy, đôi mắt anh mờ dần, anh cố gắng chạy ra khỏi chỗ đó tìm nó, nhưng vừa bước xuống đường chiếc xe ô tô chạy quá tốc độ đâm sầm vào, từ đầu nó chạy tới, thấy anh nằm trong 1 vũng máu đỏ tươi, nó oà lên khóc:

-Hai à, hai tỉnh dậy đi mà, hai hứa dẫn em đi qua Trung Quốc rồi mà, hức hức, hai à._Nó ôm lấy anh, ba mẹ nó nghe tin thì chạy tới, nhìn người con trai tái mét nằm dưới đường thì như chết đi.

-Bé...Bi ngoan, đừng...khóc, ba mẹ sẽ...thay anh...dẫn em đi...gặp họ, hứa với anh...phải thật vui vẻ và...hạnh phúc._Anh nó với giọng đứt quãng nói với nó rồi ngất đi. Nó vì bị sock và quá mệt mỏi nên cũng ngất theo.

Ngày hôm sau nó tỉnh lại thì đã nghe tin anh nó mất, ngày nào nó cũng khóc, cho tới 1 tháng sau nó nhớ lại lời anh "hứa với anh sẽ thật vui vẻ và hạnh phúc" thì nó đã lấy lại được tinh thần.

*HIỆN TẠI.

Nó vừa kể vừa khóc, Thiên nhìn nó xót xa, ước gì cậu có thể bảo vệ nó thay người anh đó của nó, suy nghĩ rồi nói với nó:

-Thôi, cậu đừng khóc nữa,cũng đừng buồn, tớ sẽ để cậu ở nhà, tớ sẽ lo được. cậu yên tâm, giờ vào lớp thôi.

Nó nhìn cậu rồi đứng lên, lần đầu tiên nó khóc trước mặt cậu, lần đầu tiên cậu thấy nó yếu đuối như vậy. Rồi mọi chuyện sẽ tốt đẹp với nó thôi, cậu nhìn nó mỉm cười...

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ấm Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Đơn giản chỉ là bạn

Nguyên vừa thấy nó và Thiên bước vào lớp thì chạy tới, ngạc nhiên khi thấy đôi mắt đỏ hoe của nó:-Vy Vy, cậu làm sao thế, cậu khóc hả, Thiên Thiên cậu làm gì Vy Vy vậy? _Nguyên hỏi nó, rồi quay qua Thiên hỏi tiếp.

-Không gì cả._Thiên có đôi chút khó chịu khi Nguyên quan tâm nó, nhưng Thiên cũng không hiểu tại sao lại như vậy, nó này giờ im lặng cũng lên tiếng:

-Tớ không sao, tớ về chỗ nhé._Nó mỉm cười cho Nguyên an tâm rồi đi xuống chỗ ngồi.

-Nguyên nhí, tớ cần gặp riêng cậu và Khải ca, đi thôi._Nói rồi Thiên bước đi trước Nguyên theo sao, Nguyên vẫn còn thắc mắc tại sao nó lại khóc, đã có chuyện gì xảy ra với nó.

...

Sân sau trường.

-Em kêu anh ra đây có gì không, gần vào lớp rồi đây._Khải nhìn đồng hồ rồi hỏi Thiên.

-Em nghĩ cuộc họp báo lần này không nhất định phải có Vy Vy._Thiên.

-Em biết không có em ấy mọi chuyện rắc rối hơn mà, có chuyện gì xảy ra vậy._Khải nhăn mặt hỏi.

-Cậu nói nhanh đi, lúc này sao Vy Vy lại khóc._Nguyên.

-Vy Vy...có 1 quá khứ không tốt về ánh đèn flash, cậu ấy không thể đứng trước ống kính được._Thiên xót xa khi nghĩ về chuyện lúc này.

-Sao lại như vậy, anh hiểu những gì em nói nhưng thật sự sẽ rắc rối lớn, mà thôi tạm thời để em ấy ở nhà đi, chúng ta tự giải quyết, ra về gấp, anh lên lớp đây._Khải nói rồi đi luôn, Nguyên vẫn còn tò mò lắm về quá khứ của nó, chẳng lẽ nó chưa bao giờ đứng trước ống kính, nhà nó là 1 tập đoàn lớn mà. những câu hỏi cứ xuất hiện trong đầu Nguyên. Cả 3 người không biết rằng đã có 1 người nghe hết tất cả cuộc nói chuyện đó, trong đầu không ngừng suy nghĩ, nước mắt cũng bắt đầu rơi ra, người đó không ai khác chính là nó. Khi thấy Thiên và Nguyên bước ra khỏi lớp khi trống đã gần điểm, thì nó đã hiểu 3 người họ chuẩn bị nói chuyện gì, nó muốn chắc chắn hơn nên đã đi theo, nghe được tất cả thì nó rơi nước mắt, 1 phần vì cảm động, 1 phần vì ám ảnh cái quá khứ. 3 người họ dù biết có rắc rối lớn khi không có nó nhưng vẫn không để nó đi theo, nó phải làm sao đây, họ đã vì nó như vậy chẳng lẽ nó vì cái quá khứ đó mà để họ rơi vào rắc rối sao, không thể được, suy nghĩ gì đó rồi thần thờ bước về lớp.

...

Ra về.

-Khải ca, Nguyên Nguyên, Thiên Thiên, em muốn nói chuyện._Khi nó thấy 3 chàng trai định bước lên xe tới công ty thì chạy nhanh tới. Nghe âm thanh trong trẻo của nó gọi, cả 3 người quay lại.

-Chuyện gì, em nói đi, bọn anh nghe._Khải nhìn nó mỉm cười.

-Em muốn cùng 3 người đến cuộc họp báo lần này._giọng nói chắc nịch của nó phát ra làm 3 người kia có chút ngạc nhiên.

-Không cần đâu, tụi anh giải quyết được mà, em đừng ép bản thân như thế, Thiên đã nói cho anh biết hết rồi, em chuẩn bị tinh thần để đi đóng phim với tụi anh đi, còn chuyện lần này để anh lo._Khải nửa đùa nửa thật nói với nó.

-Em không có ép bản thân, chỉ vì em nghĩ sau này cũng sẽ đối mặt với nhà báo phóng viên dài dài nên bây giờ tập dần cho quen._Nó cười tươi. Thấy được nụ cười của nó cả 3 cũng yên tâm phần nào, họ cũng gật đầu cho nó đến dự.

...

15 phút sau, chiếc xe dừng lại trước cổng công ty, nó run run nhìn ra ngoài, nó phải đối diện với ánh đèn đáng sợ đó thật sao, lúc trước khi tới nơi này, người xuống xe đầu tiên là nó, người háo hức chạy vào cửa chính là nó, người vui vẻ bắt chuyện với những cậu bé thực tập sinh cũng là nó. Bây giờ nhìn lại, tới 1 bước chân nó còn không nhắc lên nổi thì làm sao mà cười tươi như lúc trước được đây.

Thiên nhìn qua thấy nó sắp khóc thì đặt tay mình lên tay nó dịu dàng nói:

-Có tớ ở đây cậu sẽ không sao đâu, hãy tự tin và quên hết những chuyện cũ.

-Tớ..tớ biết rồi, chỉ là tớ hơi run thôi._Tâm trạng của nó đã nhẹ nhõm hơn 1 xíu chắc vì lời nó đó của cậu, sao nó ấm áp và an toàn quá, cậu nói đó làm nó có cảm giác tin tưởng hoàn toàn ở cậu.

-Đi vào trong thôi._Nguyên thấy cả 2 người như vậy thì không khỏi khó chịu lên tiếng.

Từ trong xe cả 4 người bước ra, nhìn ai cũng lạnh lùng chỉ có nó là rụt rè cúi xuống tránh né những ánh đèn đang nhấp nháy đó.

Đi lên tầng 3 cả 4 người cùng chị Lệ Ái (quản lý) bước vào cánh cửa nơi có những nhà báo phóng viên đang đợi.

Ngồi vào chỗ, ánh đèn flash cứ nhấp nháy lia lịa vào nó và TFBOYS, khuôn mặt hồng hào của nó bây giờ đã chuyển sang tái mét, Khải, Nguyên, Thiên và chị Ái nhìn nó lo lắng. Thiên ra hiệu cho chị Ái bắt đầu sớm hơn để nhanh chóng kết thúc và đưa nó ra ngoài:

-Xin chào tất cả các nhà báo phóng viên đang có mặt tại đây, tôi là quản lý của TF Gia Tộc, mọi người cũng đã biết tại sao tôi lại mở 1 cuộc họp báo đột ngột như thế đúng không, và bây giờ không làm mất thời gian của mọi người nữa, chúng tôi sẽ trả lời tất cả thắc mắc mà mọi người đưa ra. Nhưng tôi lưu ý chỉ được hỏi những câu liên quan đến MV vừa rồi thôi nhé._Chị Ái vừa dứt lời thì 1 tiếng nói của phóng viên cất lên nhắm vào nó:

-Em làm ơn cho chúng tôi biết em và TFBOYS có quan hệ gì, tại sao lại thân thiết đến vậy?

Nó vẫn chưa lấy lại được bình tĩnh, môi nó mấp máy nói không thành lời, tay chân nó cứng ngắc, trên trán đã chảy xuống mấy giọt mồ hôi. Ai cũng chờ đợi câu trả lời của nó, xung quanh đã có những lời bàn tán, Thiên ngồi gần đặt tay lên vai nó, gật đầu 1 cái. Khải thấy tình hình không ổn đành lên tiếng:

-Xin chào tất cả mọi người, em là Vương Tuấn Khải nhóm trưởng của TFBOYS, em thay mặt em ấy và nhóm trả lời câu hỏi vừa rồi ạ._Khi tiếng nói của Khải cất lên thì trong phòng im lặng lắng nghe, thấy không có ai ý kiến Khải tiếp tục nói.-Mọi người cũng đã thấy MV lần này của nhóm chúng em không phải là Châu Gia Hân đóng chung nữa thay vào đó là 1 cô gái chưa bao giờ xuất hiện cùng chúng em. Em muốn giới thiệu 1 chút, em ấy tên Lý Minh Vy là 1 người Việt Nam chính hiệu, MV lần này có Vy Vy vì em ấy là bạn thân của 3 đứa em, vì là bạn thân nên chúng em đã mời Vy Vy đóng phim, nhìn Vy Vy rất thích hợp với vai diễn đó, ai cũng thấy em ấy đóng rất tự nhiên đúng không? Em hy vọng mọi người sẽ không chỉ trích hoặc bàn tán về Vy Vy nữa, mấy ngày qua Vy Vy đã rất buồn khi nghe những lời nói không tốt đó, tâm trạng bây giờ của em ấy và cả nhóm em đang rất xấu, mong mọi người hiểu cho chúng em ạ.

Ai cũng gật đầu hài lòng với câu trả lời của Khải, 1 phóng viên khác hỏi:

-Chúng tôi được biết em là người Việt Nam, và ai cũng biết rằng cả 2 nước đã xảy ra chiến tranh với nhau, có khi nào em sẽ làm hại TFBOYS không, ví dụ như đưa những tin đồn không có thật hoặc lưu lại những bí mật nào đó để rồi em tải lên những trang web lớn hay fan của họ không, và cảm nhận của em khi làm bạn thân của họ, xin em cho chúng tôi 1 câu trả lời.

Nghe câu hỏi đó thật sự nó rất tự ái vì họ nghĩ nó là người Việt Nam nên sẽ hại đến những người Trung Quốc ở đây, họ cũng biết nó chỉ là 1 cô gái thôi mà, nó lấy lại tinh thần để trả lời câu hỏi đó:

-Em xin được phép trả lời câu hỏi đó ạ. Tuy em là 1 người Việt Nam nhưng em chỉ là 1 đứa con gái, đây cũng không phải là quê hương của em, mọi người nghĩ em có dám làm những điều như vậy khi ở 1 đất nước xa lạ này không và hơn hết họ là thần tượng của em, em sẽ làm tất cả để thần tượng của mình không rơi vào những trạng thái như mọi người nói đâu ạ, trước khi qua đây em đã có 1 điều ước là sẽ gặp được họ dù chỉ 1 lần thôi cũng được nhưng bây giờ đã hơn tưởng tượng của em, em thật sự rất may mắn, em rất hạnh phúc khi được làm bạn với họ. Tuy câu trả lời này của em không hay nhưng đó là những gì em nghĩ.

TFBOYS và chị Ái khi nghe xong câu trả lời đó của nó thì mỉm cười, họ không nghĩ nó lại mạnh dạn nói ra những lời đó, lúc này nó cũng đỡ run hơn, phần trả lời của nó có chút rụt rè nhưng vẫn làm cho người khác có cảm giác yêu quý nó hơn.

-Thiên Ti và Vương Nguyên có thể cho mọi người ở đây biết cảm nhận khi làm bạn với cô gái này và tình bạn có thể biến thành tình cảm nam nữ không._1 tiếng nói khác lại cất lên.

-Em là Thiên Ti của nhóm TFBOYS, em xin trả lời câu hỏi, em rất vui vì được làm bạn với 1 cô gái tính tình dễ thương hiền lành như vậy, nhưng tình bạn vẫn mãi là tình bạn, sẽ không bao giờ biến thành tình yêu được, tụi em đơn giản chỉ là tình bạn thân.

-Em cũng ý kiến giống Thiên Ti ạ, xin lỗi mọi người nhưng có thể dừng cuộc họp tại đây được không vì sức khỏe Vy Vy hiện giờ không tốt ạ._Nguyên nhìn sắc mặt nó trắng bệch thì lo lắng lên tiếng.

Ai cũng gật đầu rồi đi ra khỏi phòng. Chị Ái và TFBOYS dìu nó tới phòng nghỉ ngơi. Nó thật sự rất mệt mỏi, ngồi trong đó 1 xíu nữa có thể nó sẽ ngất đi mất. Bây giờ ai cũng lo lắng cho nó. Khải hỏi hân khi cho nó tham gia cuộc họp này. Nó nhìn mọi người quan tâm đến nó thì không khỏi cảm động, mỉm cười 1 cái cho tất cả an tâm rồi chìm vào giấc ngủ.

*xin lỗi mọi người chương này hơi dài và đối thoại hơi nhiều ạ. đọc xong cho mình xin ý kiến nhé.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] Ám Áp Với Em Thôi, Được Không? được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Chuẩn bị đi chơi-lên kế hoạch

Chiều hôm đó nó tỉnh lại, tâm trạng của nó cũng đã ổn hơn, thấy nó không sao ai cũng thở phào nhẹ nhõm.-Nè, em đặc biệt pha cho tì, tì nhớ uống hết nha._Trình Trình từ ngoài bước vào trên tay cầm ly sữa đưa cho nó dưới ánh mắt ngạc nhiên của mọi người ở đây.

-Trình Trình, em bị gì vậy._Chị Ái vẫn chưa hết ngạc nhiên hỏi Trình.

-Bị gì là bị gì hả chị. Em bình thường mà._Trình ngơ ngác trả lời.

-Nếu không làm đây là lần đầu tiên anh thấy em pha sữa, cười đùa với 1 người con gái, thậm chí lúc anh bệnh em còn không lấy giúp anh ly nước, khai mau, tại sao lại ra như vậy._Khải nhìn Trình với ánh mắt gian gian. Nó cũng bất ngờ khi nghe Khải và chị Ái nói. Ai cũng nhìn Trình với ánh mắt nghi ngờ.

-Thì em thấy tí ấy thân thiện, không giả tạo, dễ thương, em mến, chỉ vậy thôi, còn anh bệnh thì đã có 2 sư huynh kia lo rồi đâu cần tới em._Trình tỉnh bơ trả lời, nhưng trong đầu vẫn còn 1 câu nữa Trình không nói ra.

-Thôi được rồi, à mai Vy Vy với 3 đứa em xin nghỉ học 1 tuần để đi du lịch nhé, thời gian qua cũng căng thẳng lắm rồi, nên công ty tổ chức cho TF Gia Tộc chúng ta 1 lần đi giả ngoại ngoại nước. Các em có 1 ngày mai để thu xếp._Chị Ái nói với nó và mấy người trong phòng. Nói tới đi chơi thì 2 mắt nó sáng lên, đã vậy còn đi chơi với TF Gia Tộc nữa thì còn gì bằng. Thiên tính hỏi gì đó thì 1 người con gái ở ngoài bước vào với 1 nụ cười chứa đầy giả tạo.

-Chị chỉ rù Vy Vy thôi sao, em là người quen biết của công ty này 2 năm rồi sao không ai rù em.

-Gia Hân, ý chị không phải vậy, nhưng mà..._Chị Ái khó xử lên tiếng, chưa nói hết câu Gia Hân đã chen vào.

-Em sẽ bỏ ra 1 số tiền để tài trợ cho buổi đi chơi này, em có thể đi cùng chứ._Cô ta nói với 1 về mặt khinh khỉnh, ai có mặt ở đây cũng khó chịu, tiền, lúc nào cũng tiền, cô ta muốn có thứ gì cũng bỏ tiền ra sau, công nhận cô ta giàu nhưng đâu cần phải như vậy.

-Cậu đừng lúc nào cũng lấy tiền ra, nếu muốn đi chỉ cần nói với mọi người 1 câu thì sẽ được đi, cậu không cần phải làm quá như vậy đâu._Nguyên chịu không được nữa đành lên tiếng.

-Thôi được rồi, em sắp xếp đi, ngày mốt lên đường._Chị Ái không muốn làm to chuyện nên đã gạt đầu đồng ý.

Ai cũng im lặng không nói gì nữa, cho dù không đồng ý thì Gia Hân vẫn làm mọi cách để được đi. Đâu có ai biết rằng Gia Hân đã lên 1 kế hoạch gì đó. Cái nhếch môi chết chóc của cô ta đã được Thiên và Trình thu vào tầm mắt, nhưng cả 2 cũng không biết được sẽ xảy ra chuyện gì với nó trong chuyến đi lần này. Chỉ biết trước mắt nên giám sát cô ta và bảo vệ nó.

Ngày hôm sau.

Nó và 3 chàng nhà ta tới trường để xin nghỉ 1 tuần, cuộc họp báo hôm qua đã làm những nữ sinh từ ghét nó chuyển sang thần tượng nó, Bước vào cổng trường đã không còn nghe những lời không tốt về nó nữa điều đó càng làm Gia Hân tức giận hơn.

Đến trường rồi Nó cùng với TFBOYS và Trình Trình đi tới trung tâm thương mại để mua những thứ cần thiết, cả 4 chàng trai là người nổi tiếng nên chỉ mới bước vào cửa đã bị fan vây kín, còn nó cũng đâu ít gì, mới đóng chung với TFBOYS 1 lần mà đã có rất nhiều fan, cả nam lẫn nữ, ai cũng xin chữ ký rồi chụp hình chung, quay qua quay lại 1 lát nó bắt đầu hoa mắt chóng mặt.

-Mọi người có thể đừng xin chữ ký và chụp hình nữa được không ạ, tụi em hứa khi nào đi chơi về sẽ mở 1 buổi live show lớn để cùng nhau làm quen với Vy Vy bạn thân của chúng em._Nguyên nói đủ để mọi người ở đây nghe thấy, tất cả fan khi nghe Nguyên nói thì la hét rồi dần dần tản ra để nhường lối cho cả 5 người trai xinh gái đẹp bước đi. Cả 5 người vẫy tay chào fan rồi tiến thẳng vào shop quần áo.

...

Trong shop quần áo nữ.

Nó bị Nguyên bắt thử hết cái này tới cái kia đến nỗi nó muốn ngắt đi mới thôi, từ nhân viên cho đến khách hàng nhìn vào ai cũng khen ngợi nó, người đẹp mặc gì cũng đẹp.

Tới hàng thức ăn, nó lóc chóc chạy qua chạy lại, nhìn nó bây giờ thật trẻ con, nụ cười của nó hồn nhiên trong sáng đã gây rất nhiều sự chú ý. Ai cũng bật cười nhìn nó, 4 chàng nhà ta cũng không ngoại lệ. Càng ngày càng thấy nó dễ thương.

...

1 tiếng sau.

Nó và 4 chàng kia đã có mặt tại quầy thanh toán, lúc này nó hớn hờ lấy hết cái này tới cái kia nên bây giờ trên bàn toàn là đồ ăn thức uống, chỉ có vài bộ váy mà Nguyên đã bắt nó đi thử. Ai cũng lắc đầu, đúng là người con gái có tâm hồn ăn uống nhưng không bao giờ mập lên.

*CHƯƠNG NÀY NHẢM VÀ KHÔNG HAY LẮM, XIN LỖI MỌI NGƯỜI NHÉ, CHƯƠNG SAU MÌNH HỨA SẼ CÓ GẮNG Ạ.

Chương 11: Đi chơi

Sáng hôm sau.Nó diện cho mình 1 cái áo thun nửa lưng màu trắng tay ngắn có chữ TFBOYS kết hợp cùng quần jean ngắn với áo khoác da đen ngoài, tóc được cột xéo 1 bên, chân đi giày nike, bên hông mang 1 cái túi xách nhỏ để đựng điện thoại, nhìn nó rất là cá tính không thiếu vẻ dễ thương, bước xuống nhà nó chạy lại chỗ ba mẹ nó đang ăn sáng nhí nhảnh hỏi:

-Baba, mama thấy con đẹp không, hihi.

-Con được thừa hưởng cái đẹp từ bama mà, nhìn con đẹp không khác gì mama._Mẹ nó cười cười nhìn nó.

-Mama là đang khen con hay tự khen vẻ đẹp của mình vậy._Nó biểu môi trông rất đáng yêu.

-Con tính đi khi nào về._Baba nó gờm lên tiếng.

-Con đi 1 tuần ạ._Vừa dứt lời thì...

King Kong..Kinh Kong..

Tiếng chuông cửa vang lên Nó chạy ra mở thì thấy chị Ái và TFBOYS có cả Trình Trình đứng đợi. Nó mỉm cười chào họ trong khi 4 chàng trai đang đơ vì sự dễ thương của nó ngày hôm nay, nó vô tư không nhận ra và mời cả 5 người vào nhà.

-Chào anh chị, công ty của chúng tôi có tổ chức 1 tuần đi giả ngoại ngoại nước, bé Vy Vy là người thân thiết của công ty nên xin phép gia đình cho chúng tôi được đưa em ấy đi chung._Chị Ái lên tiếng khi đã gặp ba mẹ nó.

-À, tôi cũng nghe nó nói, tôi cảm ơn cô vì thời gian qua giúp đỡ nó, tôi tin tưởng vào công ty của cô, nếu có dịp gia đình tôi mời cô và mấy nhóc tới nhà chơi._Ba nó nói.

-Vâng, cảm ơn anh chị, bây giờ chuyến bay cũng sắp khởi hành,tạm biệt anh chị nhé, khi nào về tôi và mấy nhóc này nhất định sẽ tới làm phiền gia đình 1 bữa._Chị Ái nửa đùa nửa thật.

-Chào cô chú/bama cháu/con đi ạ._TFBOYS, Trình Trình và nó đồng thanh chào.

Nó cùng 5 người họ lên chiếc xe của công ty đi tới sân bay, bây giờ nó mới để ý Thiên, Nguyên, Khải cả Trình hôm nay đẹp trai hơn mọi ngày.

Nguyên bận 1 cái áo dài thun dài tay màu trắng, quần sọt màu trắng, đôi giày cũng màu trắng nốt, nhìn Nguyên dễ thương theo kiểu trẻ con.

Khải ca bận 1 cái áo sơ mi dài tay màu trắng viền đen, tay áo được xắn tới khuỷu, kết hợp với quần jean xanh, đi giày màu trắng, Khải trông rất soái với nụ cười hé lộ cái răng khểnh đẹp mê li.

Thiên bận 1 cái áo thun dài tay màu trắng, quần jean màu đen, đi giày màu trắng, khác với Nguyên và Khải, Thiên đẹp theo kiểu lạnh lùng, nhưng có 1 sức hút rất lớn.

Còn Trình, bận bên trong 1 cái áo thun tay ngắn màu trắng kết hợp với áo sơ mi màu xanh nhạt ở ngoài, quần jean màu xanh, đi đôi giày màu trắng, trên đầu còn đội nón ngược, nụ cười của Trình thu hút rất nhiều người trong đó có cả nó, Trình trông rất ấm áp và dễ thương.

...

15 phút sau.

Cả 6 người có mặt tại sân bay, chưa đầy 5 phút nó và TFBOYS thêm Trình Trình đều bị fan vây kín, nhờ sự trợ giúp của bảo vệ nên tụi nó mới thoát ra được.

Vào cổng soát vé, đúng lúc đó tiếng nói của cô tiếp viên vang lên, 6 người đem hành lý lên máy bay ổn định chỗ ngồi, nó mới vừa ngồi xuống thì:

-Ha lô Vy tí ti._Hàng Hàng và Tiểu Dật từ đâu chạy tới chào nó.

-A chào 2 nhóc, còn mấy nhóc kia đâu._Nó vui vẻ chào lại.

-Tụi em ngồi ghế dưới tí nè, thôi khi nào tới chỗ gặp lại ha, em về chỗ đây._Hàng nói rồi đi về chỗ kéo theo tiểu Dật.

Hàng Hàng vừa đi, thì Thiên lại tới, ngồi xuống cạnh nó.

-Ngủ chút đi, khi nào tới tớ gọi._Thiên.

-Ừ, tớ không buồn ngủ, có lẽ hơi hộp quá._Nó mỉm cười đáp lại.

Thiên không nói gì, mỉm cười với nó.

Máy bay cất cánh, nó nhìn ra ngoài, đây là chuyến bay thứ 2 nó được đi. Nhưng lần này là đi cùng TF Gia Tộc, bây giờ nó còn hạnh phúc hơn chuyến bay trước rất nhiều.

*CHAP NÀY MÌNH CŨNG THẤY NÓ NHẢM NHẢM SAO ẤY, HỈ. DÙ ĐÃ CỐ GẮNG. XIN LỖI MỌI NGƯỜI NHÉ.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Dị ứng bột ốt

Sau 4 tiếng ngồi trên máy bay thì cũng đã tới nơi, tất cả bước xuống. Thiên giúp nó kéo vali, Trình chạy tới nắm tay nó kéo đi, làm Nguyên khó chịu chạy qua kéo tay còn lại của nó. Cũng như ở Trung Quốc, chưa đầy 5 phút tất cả fan ở Hàn đều bao vây TF Gia Tộc, chỉ khác là ở đây chỉ có 1 vài người là fan của nó, mọi người chen lấn xô đẩy làm nó bị ngã ra ngoài, Trình cố gắng thoát khỏi đám fan đi tới chỗ nó kéo nó đứng lên, nó mỉm cười với Trình, tất cả những hành động đó đã được thu vào tầm mắt của Thiên. Lúc nó ngã Thiên cũng lo lắng nhưng không có cách nào để giúp nó. Qua ánh mắt của Trình, Thiên đã thấy được gì đó, nhưng Thiên vẫn im lặng.

...

15 phút sau TF cũng được ra khỏi chỗ đó, bên Hàn fan còn lợi hại hơn cả ở Trung.

-Hạo Tường, Em cảm gì thế._Hàng Hàng hỏi Nghiêm Hạo Tường khi thấy trên tay cậu nhóc đang cầm 1 hộp gì đó.

-Hồi nãy tớ thấy có 1 chị gái dễ thương đưa cho Tường Nhi đó, chị ấy còn hôn gió em ấy nữa._Hạo Tường chưa kịp lên tiếng đã bị Kỳ Kỳ cướp lời.

-Áyza, nhóc ghê nha._Nó cũng chen vào.

-Chị ấy nói chị ấy là fan của em nên có cái này muốn tặng em chứ bộ._giọng trẻ con của Hạo Tường cất lên làm ai cũng bật cười.

-Mọi người ở đây đùa giỡn bắt tôi ngồi đợi 1 mình ở đây sao._1 tiếng nói chảnh chọc của người con gái khác vang lên. Tất cả cùng quay ra nhìn.

-Ai bảo chị đợi._Hàng Hàng khinh khỉnh nhìn Gia Hân, cách ăn mặc của cô ta hôm nay làm ai cũng khó chịu. Khuôn mặt thì trang điểm lòe loẹt, bộ váy thì sặc sỡ, chỗ cần che không che, chỗ không cần che thì lại che.

Nghe Hàng nói vậy cô ta không nói được gì nữa. Trong lòng thì tức giận nhưng bề ngoài cứ cười cười, liếc nó 1 cái rồi chạy tới gần Thiên, Thiên thấy vậy cũng bỏ lên gần nó, làm cô ta còn tức hơn.

...

Chị Ái là người Hàn nên bên đây có Biệt Thự riêng không cần mời khách sạn.

Chị chia ra 3 phòng, tất cả TF Gia Tộc (trừ Trình với Hàng) là 1 phòng, TFBOYS, Hàng và Trình là 1 phòng, Chị nó và Gia Hân 1 phòng.

Khi ổn định chỗ ở, tất cả thay nhau đi tắm, rồi cùng ra ngoài ăn, bây giờ là buổi tối nên cả nhóm đi bộ, ai cũng luyên thuyên đủ chuyện chỉ có Gia Hân là không nói gì, cô ta đang bận suy nghĩ 1 thứ, cô ta nhìn nó với ánh mắt khó hiểu, điều này không ai thấy trừ Kỳ Kỳ.(Hoàng Kỳ Lâm).

Tất cả đi tới 1 nhà hàng nổi tiếng ở Seoul Hàn Quốc mang tên Byeokje Galbi, ngồi vào chỗ, mọi người thay nhau gọi món, tới lượt nó, gọi xong còn dặn đừng cho bột ốt vì nó bị dị ứng với loại bột đó.(bị ả), Gia Hân đợi phục vụ vào trong rồi xin phép mọi người đi vệ sinh.

Khi thức ăn đem ra cũng là lúc Gia Hân quay trở lại bàn, cô ta còn nhìn nó nở 1 nụ cười đắc ý. Kỳ Kỳ nãy giờ theo dõi từng hành động của Gia Hân, nhưng không hiểu được Gia Hân đang định làm gì nó.

Nó bỏ vào miệng miếng thịt thứ 2 thì cảm thấy cổ họng ran rát, nhìn kỹ vào đĩa thì thấy 1 ít bột ốt còn vương lại. Nó bắt đầu khó thở, dần dần mất đi ý thức, trước lúc nhắm mắt nó vẫn nghe tiếng mọi người gọi.

-Vy Vy, em/cậu/ti sao vậy?_ Tất cả mọi người đồng thanh gọi tên nó trừ Gia Hân. Nhưng cô ta cũng giả vờ trung ra bộ mặt lo lắng.

-Trong đĩa của tí ấy có bột ót, không phải đã dặn rồi sao._Hàng lên tiếng làm tất cả mọi người giật mình, phục vụ thấy lộn xộn cũng chạy ra.

-Lúc này cô bé này đã dặn không bỏ bột ót rồi mà, sau mọi người lại bỏ vào._Chị Ái tức giận lên tiếng.

-Sao, chúng tôi đã đặc biệt làm riêng cho cô bé ấy mà._Phục vụ ngạc nhiên lên tiếng.

-Thôi, chuyện này giải quyết sau, mau gọi cấp cứu đi._Khải lo lắng không kém.

5 phút sau, xe cấp cứu tới, nó được đưa lên xe, Thiên, Nguyên, Trình, Chị Ái đi cùng nó, còn Khải, Gia Hân và mấy người còn lại ở đây giải quyết rồi tới sau.

Tại bệnh viện, nó được đưa vào phòng kiểm tra, người nhà đợi bên ngoài. Ai cũng đi qua đi lại lo lắng cho nó.

10 phút...rồi 15 phút trôi qua, bác sĩ vẫn chưa ra. 20 phút sau tiếng cửa mở, tất cả chạy lại:

-Cô bé có sao không bác sĩ._Chị Ái vội vàng hỏi.

-Bệnh nhân đã bị dị ứng bởi 1 thứ bột ót, dị ứng này rất hiếm thấy, cô bé lúc này đã nuốt rất nhiều bột ót nên tạm thời chưa thể tỉnh lại được, có thể trưa mai sẽ tỉnh._Bác sĩ nói rồi đi luôn cùng lúc đó tất cả mọi người chạy vào hỏi han tình trạng của nó. Chị Ái từ từ kể lại cho họ nghe. Nghe xong ai cũng bất ngờ, Kỳ Kỳ vẫn còn đang suy nghĩ gì đó. Chỉ có Gia Hân là đang mừng thầm trong lòng.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Cảnh cáo

Sáng hôm sau.

Mọi người đã có mặt đầy đủ tại phòng nó, trừ Kỳ Lâm. Sáng sớm Kỳ Kỳ đã chạy đi đâu đó, hỏi thì không nói, mọi người còn lại cũng sắp xếp tới bệnh viện thăm nó.

Vào 9h, nó dần dần mở mắt ra, nhấp nháy vài cái để tiếp xúc với ánh sáng rõ hơn, ai cũng vui mừng khi thấy nó tỉnh lại, chạy tới gần hỏi han đủ chuyện. Nó mỉm cười, trong lòng dâng lên 1 cảm giác hạnh phúc, ai cũng quan tâm nó 1 cách thật lòng.

-Vy Vy, cậu ăn đi._Thiên cầm tô cháo tới trước mặt nó rồi nhẹ nhàng bảo nó ăn.

-ừ, cảm ơn cậu._Nó cười nhẹ, cầm tô cháo.

Ở gần đó có 1 người con gái âm thầm tức giận vì Thiên lại ám áp với nó, có lẽ việc cô hại nó lần này đã làm nó với TFBOYS thân thiện hơn, Gia Hân trong lòng bàn tính 1 kế hoạch khác, đang suy nghĩ thì tiếng chuông vang lên. Là 1 số máy lạ.

-A lô.

-Tôi muốn gặp riêng chị, tại khuôn viên bệnh viện, tôi Kỳ Lâm._giọng nói của Kỳ Kỳ vang lên, Gia Hân khó hiểu, từ trước đến nay cô chưa bao giờ nói chuyện với Hoàng Kỳ Lâm, bây giờ cậu nhóc muốn gặp cô là vì chuyện gì, trong lòng dấy lên 1 nỗi lo sợ nhỏ nhưng vẫn đứng dậy xin phép ra ngoài.

Tại Khuôn Viên.

Kỳ đang đứng đó, 2 tay đút vào túi quần, nhìn Kỳ Kỳ lúc này thật sự trưởng thành, nghiêm túc hơn, không ai nghĩ cậu là 1 đứa con trai 14 tuổi, với cái tính cách trẻ con, quậy phá cả.

-Em muốn gặp chị à._tiếng nói của Gia Hân vang lên phía sau. Kỳ quay người lại, không nói gì, từ từ móc trong túi ra 1 cái điện thoại, rồi ra hiệu Hân tới gần. cô nghi ngờ bước chậm chậm tới. Kỳ Kỳ đưa màn hình điện thoại ra để cho cô thấy rõ hơn. Chỉ mới vừa nhìn vào, Gia Hân hốt hoảng đưa tay lên bịt chặt miệng.

-Sao...sao có thể?

Trong màn hình là 1 đoạn video ghi lại lúc cô lên vào nhà bếp giả vờ hỏi thăm đầu bếp cái gì đó, trên tay thì cầm 1 nắm bột ót lấy ở đâu thì không rõ rồi bỏ vào đĩa thịt của nó, nhưng tất cả không ai thấy được.

Kỳ Kỳ tắt điện thoại, nhếch mép.

-Sao nào, bị phát hiện rồi, sợ không?

-Đừng...đừng nói cho mọi người biết, xin em, chị sẽ không làm vậy nữa đâu, làm ơn._ Gia Hân sợ hãi nói.

-Chúng tôi đã xem thường chị quá rồi nhì, tí ấy đã làm gì chị nào, tí ấy có lấy cái gì của chị chưa hả?_Kỳ tức giận quát.

-Nó đã cướp đi Thiên của chị, tại sao mọi người lúc nào cũng quan tâm nó, tại sao mọi người gặp nó thì vui vẻ chào hỏi, còn chị thì không được.

-Thiên của chị?_Kỳ cười khẩy rồi nói tiếp._Chị đang mơ à, Anh ấy là người của công chúng, chị thử nói trước báo chí Thiên là của chị đi, xem Fan của anh ấy có làm gì chị không? Vy Vy chưa từng cướp thứ gì từ chị cả, Chị hỏi tại sao mọi người lại quan tâm, vui vẻ chào hỏi tí ấy à, là vì tí ấy thân thiện, dễ thương, chân thật chứ không giả tạo như chị, dù là diễn viên chị cũng đừng nên trét 1 tấn phấn trên mặt, chị cũng đừng làm hại người khác, còn nữa, lần này tôi cảnh cáo chị, lần sau mà còn đụng vào Vy tí tí thì video này sẽ được lên trang web lớn nhất, TFBOYS sẽ phản ứng ra sau thì chị biết rồi đó, à Fan của Ti tí cũng nhiều lắm đó, cẩn thận bị ném đá._Kỳ tuân ra 1 tràng rồi đi luôn, lần này cậu chỉ cảnh cáo, có lần nữa cậu sẽ không nương tay đâu.

Còn Gia Hân từ khi nghe Kỳ nói thì chết trân tại chỗ, tại sao ai cũng bảo vệ nó, tại sao lại như vậy, nó có thứ gì mà cô không có chứ.

Cả 2 bước vào phòng nó, bộ mặt nghiêm túc của Kỳ lúc này được thay vào bộ mặt trẻ con thường ngày.

-ayza tí tí à, còn chưa chịu khoẻ lại à.

-Ai nói tí chưa khoẻ, mà sáng giờ nhóc đi đâu, bây giờ mới thăm tí thế._Nó vui vẻ trả lời Kỳ.

-Em đi giải quyết số chuyện không liên quan, mà tí mau mau về để còn đi chơi nữa nhá._câu nói của Kỳ làm nó tức điên lên được, kêu nó xuất viện sớm là vì muốn đi chơi chứ không phải muốn nó khoẻ lại sau. Khuôn mặt nó nhăn nhó làm ai cũng bật cười, đúng là nó trẻ con thật.

Gia Hân nhìn thấy nó như vậy thì càng ghét hơn, có thể làm hại nó được nhưng nếu muốn làm thì nhất định sẽ rất tốn công, ánh mắt chết chóc 1 lần nữa hướng về nó, chuyến đi lần này xem như nó 1 đi không trở lại.

“Chờ xem, mày sẽ không sống được bao lâu nữa đâu, cứ cười đi” suy nghĩ độc ác của Gia Hân cùng 1 kế hoạch được lập ra, nguy hiểm đang rình rập bên nó, nó có vượt qua được không, lần này ai sẽ bảo vệ nó. Mọi người đón đọc tập tiếp theo nhá.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Leo núi - Hại

Sáng hôm sau.

Nó được xuất viện, từ lúc nó bị vậy, Kỳ Kỳ lúc nào cũng để mắt tới nó và Gia Hân, còn Trình với Thiên dù luôn luôn giám sát 2 người nhưng cả 2 đều không nhận ra được những ý đồ của cô ta.

-Bữa nay chúng ta đi leo núi._Chị Ái nói với cả nhóm.

-YEAH._tất cả cùng hét lên vui mừng, chỉ có Gia Hân là im lặng, chị Ái đã vô tình tạo cơ hội cho cô ta hại nó rồi, quá hay, quá hay, không cần phải tốn công nữa. Mọi cô nhếch lên, Trình nhìn thấy, trong đầu bỗng suy nghĩ phải giám sát nó 24/24 rồi.

8h30 tập trung đầy đủ ở phòng khách. cả nhóm đi xe buýt tới đường vào Ngọn núi Gwanaksan.

Nhìn từ phía dưới ngọn núi rất cao lở lên đó không may rơi xuống có khi gặp ông bà cũng nên, có thể nói rất khó leo vì những đỉnh núi đá treo leo, lôm chôm.

-Tất cả sẵn sàng chưa, hãy cẩn thận nhé, đừng đùa giỡn, rất nguy hiểm._Chị Ái nói to để cả nhóm cùng nghe.

Nó cũng được mấy chàng hộ tống từ tầng đá này tới tầng đá kia, Gia Hân nhìn thấy có hơi tức nhưng rồi nghĩ chỉ vài phút nữa thôi nó sẽ không còn được như bây giờ đâu.

30 phút sau, ai cũng đều thấm mệt, tất cả ngồi xuống 1 gốc cây lớn, cười đùa vui vẻ, lâu lâu có 1 kỳ chơi xa nên ai cũng lấy máy ảnh, điện thoại ra chụp hình.

-Đi tiếp nhé mấy đứa._Chị Ái lên tiếng.

-Vâng.

2 bước...5 bước...7 bước...

-Á....._Nghe tiếng hét tất cả mọi người quay lại thì thấy cơ thể nó đang đung đưa sắp rơi xuống vách núi, 1 tay buông thõng, tay kia được Thiên nắm lại. Vì Thiên đi sau Hân và nó nên lúc Hân cố tình ngã và xô nó xuống vực thì Thiên đã nhanh chóng nắm được 1 bàn tay của nó.

-VY VY / VY TỈ TỈ..._Tất cả hét lên rồi chạy tới giúp Thiên kéo nó lên. Chị Á thì vội vàng gọi điện cho đội bảo vệ dưới chân núi lên giúp đỡ.

-Vy Vy, nắm chặt tay của tôi._Thiên giữ chặt tay nó nói.

-Vy Vy, đưa bàn tay kia của em cho anh, nhanh lên._Khải chia bàn tay của mình ra, nó một môi đưa tay còn lại lên nắm tay Khải. Ánh mắt xuất hiện vài giọt nước.

Vì bận lo cho nó nên không ai để ý phía sau Gia Hân đang đi tới cầm trên tay 2 mẫu đá.

”BỐP, Á.....”Cô ta vút đá vào tay Khải và Thiên đang nắm tay nó, cả 2 bất ngờ buông tay nó ra.

-VY VY._Trình hét lớn rồi nhảy xuống vực cùng nó, 1 tay ôm lấy nó, 1 tay bám vào tảng đá. Mọi người ở trên hết hoảng, lo lắng tìm đường xuống dưới.

“CHÁT”_Chị làm gì vậy hả, 2 người ấy mà có mệnh hệ gì thì chị mua quan tài đi, tôi sẵn sàng rời khỏi TF để giết chị đấy._Hàng Hàng tức giận tát Gia Hân 1 cái mạnh rồi quát lớn.

-Tôi đã cảnh cáo mà chị không nghe, lần này đừng van xin tôi bỏ qua._Kỳ Kỳ tức giận không kém.

Những người còn lại không có tâm trạng để quát mắng cô ta nữa, bây giờ chỉ biết nó và Trình đang sắp rơi xuống vách núi thôi.

Cô ta nở 1 nụ cười chết chóc, nếu hôm nay nó còn sống thì ngày mai, ngày mốt nó cũng sẽ chết, suy nghĩ rồi quay đầu rời khỏi đây.

Nó không nặng lắm đối với Trình, nhưng sức lực con người có giới hạn, tay bám vào vách đá đã dần dần kiệt sức, mồ hôi thấm đẫm khuôn mặt và áo sơ mi của cậu.

-Trình Trình, buông tí ra đi, nếu như vậy cả 2 sẽ rơi đó._Nó nói trong nước mắt, bây giờ nó thật sự hối hận, hối hận khi đi cùng mọi người, nếu không có nó mọi người sẽ không mệt mỏi và hoàn cảnh này sẽ không xảy ra đối với Trình.

-Vy Vy._Trình nhẹ nhàng gọi, nó im lặng nhìn cậu, nước mắt càng lúc càng rơi ra nhiều hơn, hai tay nó cũng ôm lấy Trình, nó có đôi chút ngạc nhiên vì trước kia Trình hay gọi nó là Vy Tỉ Tỉ bây giờ sao gọi nó là Vy Vy, nhưng chuyện đó bây giờ không quan trọng nữa.

-Đừng khóc, tôi xót lắm, tôi không cho phép em chết, nếu chết cả 2 cùng chết._Trình thay đổi xưng hô làm nó có chút không quen, mà thôi kệ đi, quan trọng là nó và Trình sắp rơi rồi, nó lắc đầu nói.

-Trình Trình, không được, buông tôi ra đi.

-Vy Vy, nếu em nghĩ tôi buông em dễ dàng như vậy thì lúc này tôi đã không nhảy xuống cùng em rồi.

Đúng, khi Trình thấy tay Khải và Thiên buông nó ra cậu đã không sợ chết mà nhảy xuống ôm lấy nó, lúc Hân đẩy nó xuống vực Thiên đã nhanh hơn cậu 1 bước, cậu giận mình tại sao đã biết Gia Hân sẽ hại nó nhưng không bảo vệ được nó, đôi mắt của cậu đã bao phủ 1 lớp sương, vô tình giọt nước mắt ấy rơi xuống khuôn mặt xinh đẹp của nó. Nó hết sức ngạc nhiên, Trình đang khóc sau, vì một môi hay vì cái gì, Trình là người nó thần tượng nhất đương nhiên nó sẽ không khỏi đau lòng rồi, nó áp mặt vào ngực của cậu, nước mắt của nó thấm vào áo cậu.

-Trình Trình, sau lại khóc, một môi lắm đúng không, buông tôi ra đi, tôi không muốn thấy thần tượng của mình khóc đâu. Buông đi mà, làm ơn.

-Trong tim em, tôi chỉ là thần tượng thôi sao, nếu muốn buông, tôi và em...cùng buông._Tay của Trình đang bám vào đá thả lỏng ra, cả 2 tưởng chừng như kết thúc cuộc sống tại đây, nào ngờ.....

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Về Trung Quốc

-Không ai được chết cả, đã có người tới cứu rồi, cố gắng nắm chặt tay tôi, đừng buông._Hàng 1 tay bám lấy tảng đá, 1 tay nắm tay Trình.

Trong khi Trình bám vào tảng đá thì mọi người và đội bảo vệ phía trên đang tìm đường xuống chỗ 2 người ấy. Vừa xuống tới chỗ đứng lúc tay Trình không còn bám vào tảng đá nữa, Hàng nhanh nhẹn nắm tay Trình lại. Những người kia kéo nó và Trình lên vực, ai cũng thở vào nhẹ nhõm, đúng là 1

chuyến đi khủng khiếp đối với họ.

Nó mệt mỏi nhìn mọi người, trên khuôn mặt của họ đang nhìn nó và Trình lo lắng, vô tình nhìn qua Thiên và Nguyên thấy đôi mắt đỏ hoe, chắc là sắp khóc, bỗng trước mặt nó là 1 màu đen bao trùm, mắt nó nhắm lại, ngất đi.

Nó được đưa vào bệnh viện gần đó, vì kiệt sức nên nó chưa tỉnh lại được. Còn cánh tay trái của Trình bị bong gân vì va chạm vào đá rất nhiều, trên cánh tay còn có rất nhiều các vết thương nhỏ.

1 tiếng sau.

Nó từ từ mở mắt ra, quay qua nhìn bên cạnh thì thấy tất cả đang ngồi nói chuyện. Nhìn cánh tay băng bó của Trình mà đau lòng, tại ai mà Trình mới ra như vậy, tất cả là tại nó.

-Cậu tỉnh lại rồi hả, có sao không, đau chỗ nào không? _Nguyên thấy nó tỉnh nên vui mừng hỏi.

-À, tớ không sao, cảm ơn mọi người nhiều ạ. _Nó mỉm cười, nhìn mọi người, ánh mắt nó chạm ngay ánh mắt của Trình, trong đầu bỗng vang lên những câu nói của Trình lúc cứu nó, làm nó có chút ngại ngùng quay mặt đi.

-À mọi người có thể đừng nói với gia đình em biết chuyện hôm qua tới nay được không? _Nó nhìn chị Ái nói.

-E là không được rồi, chị không biết tại sao những trang web của TF lại có ảnh và clip khi e rơi xuống vực nữa, chị đang làm rõ chuyện này. Chị đã có lỗi với em và gia đình em, khi về Trung chị sẽ gặp họ để xin lỗi. _Chị Ái giọng buồn buồn lên tiếng.

-Chị không cần phải suy nghĩ về chuyện này đâu, em biết rõ ai là người quay clip mà. _Kỳ Kỳ xen vào.

-Sao em biết, mà người đó là ai? _Chị Ái ngạc nhiên hỏi.

-CHÂU GIA HÂN. _Thiên, Kỳ, Nguyên, Trình, Hằng đồng thanh.

-Sao có thể, lúc Vy Vy rơi xuống cũng có em ấy ở đó mà.

-Lúc mình lên núi, chỉ không để ý có vài người cầm máy quay giả vờ leo núi giống chúng ta à, em nghĩ những người đó là người của cô ta. _Thiên.

-Cái hôm Vy ti ti bị dị ứng cũng là chị ta làm đấy, em đã xem lại đoạn video mà nhà hàng ghi được, em đã cảnh cáo nhưng mà chị ta không nghe, khi về Trung em sẽ đăng lên web. _Kỳ Kỳ.

-Mai ta về Trung nhé, chuyến đi này sẽ bù lại sau. _Chị Ái nói, tất cả cũng gật đầu đồng ý.

Nó ngồi đó thấy có lỗi, nếu không có nó thì Gia Hân sẽ không làm vậy, nó thấy áy náy trong lòng, chỉ mới 2 ngày 2 đêm mà xảy ra 2 chuyện rồi.

-Đừng suy nghĩ, về thôi. _Thiên nhẹ nhàng xoa đầu nó, có 2 người ở đâu đó đang khó chịu về hành động của Thiên vừa rồi.

...

Sáng hôm sau.

Cả nhóm ra sân bay, cũng như lúc đi thì lúc về cũng bị fan bao vây, nhiều fan còn hỏi tại sao lại có những clip hôm qua. Khó khăn lắm mới thoát ra được, chỉ tội cho mấy chú bảo vệ.

...

5 tiếng sau.

Cuối cùng cũng về tới nơi, TF Gia Tộc thì về công ty còn TFBOYS, nó và chị Ái điểm dừng của cả 5 người là nhà nó.

-Ba mẹ con mới về. _Nó như con nít, mở cổng chạy ủa vào nhà làm cả 4 người kia bật cười.

-Vào nhà giải thích cho bama về cái clip kia. _Ba nó nghĩ chỉ có 1 mình nó vào nên quát lớn.

-Chào anh chị/chào cô chú. _Chị Ái và TFBOYS đồng thanh bước vào làm ba nó có chút ngại.

-À chào cô.

-Tôi đến đây để xin lỗi về vấn đề đó, tôi đã không bảo vệ được cô bé, thành thật xin lỗi anh chị. _Chị Ái cúi đầu xin lỗi ba mẹ nó.

-Không sao, cũng may mắn con tôi không nguy hiểm gì đến tính mạng.

-Thôi, tôi cũng xin phép ra về, tôi còn nhiều việc giải quyết, khi nào rảnh tôi sẽ đến, lần cuối xin lỗi anh chị. _Chị Ái và 3 chàng trai cuối đầu chào.

*XIN LỖI MỌI NGƯỜI CHẬP NAY NHẢM VÀ NHIỀU LỜI THOẠI, MÌNH SẼ CÓ GẮNG HƠN Ở CHẬP SAU. XIN LỖI NHIỀU Ạ.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Live show

Sáng hôm sau.

Nó đến trường, có rất nhiều người bàn tán về chuyện nó rơi xuống vực, ai cũng nghĩ nó làm vậy để được TFBOYS chú ý hơn, đơn giản vì Gia Hân đã cắt bỏ đoạn cô ta đẩy nó xuống, nó và những người tham gia chuyển đi đó cũng đã xem clip.

-Vy Vy._Nguyên chạy tới, theo sau là Thiên và Khải.

-Em đừng quan tâm tới chuyện đó, tới mai chúng ta mở 1 live show để giải quyết mọi chuyện và cho em giao lưu với mọi người luôn.' _Khải nhìn khuôn mặt nó nhăn nhó khi nghe những lời nói của nữ sinh kia thì nhẹ nhàng nói.

-Nữa...nữa hả, đèn...flash.._Nó mếu máo nhìn 3 người.

-Không sao đâu, lần này chúng ta đứng xa._Thiên lên tiếng an ủi nó.

Nó im lặng 1 chút rồi cũng gật đầu, trong lòng không tránh khỏi những hồi hộp, lo lắng.

...

Tối hôm sau.

Nó và TFBOYS tới buổi live show, máy chị nhân viên kéo nó vào phòng thay đồ, và bắt đầu trang điểm.

15 phút nó bước ra, trên người là 1 bộ đầm màu tím xoè dài tới đầu gối, cột tay, phần dưới váy được ren nhẹ, chân mang đôi giày cao gót 3 phân, trên khuôn mặt được trang điểm nhạt để lộ nét đẹp tự nhiên và đôi môi đỏ màu cherry. Những chàng trai có mặt ở đó đơ tại chỗ.

-Vy Tí Tí, tí có cần dễ thương như vậy không? _Tiểu Dật từ đâu chạy tới trêu chọc nó. Nghe tiếng nói ai cũng lấy lại được bình tĩnh. Nó ngượng ngùng cúi xuống.

Nãy giờ nó mới để ý, TF chỉ mặc đồ đơn giản nhưng vẫn đẹp trai, dễ thương. Thiên mặc 1 cái áo sơ mi trắng dài tay, quần jean xanh, chân mang giày nike màu trắng, Nguyên với áo thun trắng ngắn tay, quần jean xanh, chân đi giày nike trắng, Khải áo sơ mi trắng viền đen, quần jean xanh, chân đi giày nike màu trắng, Trình áo sơ mi đen, quần jean xanh, chân đi giày nike trắng.....(Tg không giới phần này nên bỏ qua nhé.)

Tiếng MC ở ngoài sân khấu vang lên.

-Xin chào tất cả các bạn đang xem trực tuyến live show đêm nay, tôi là Trương Chí Lâm, MC của chương trình này, Mở màn của chương trình chúng ta cùng chào đón 3 chàng trai, các em ấy là người đại diện cho tuổi thanh xuân, đẹp trai và tài năng nhất, hoan nghênh TFBOYS._Tiếng nói MC vừa dứt trong cánh gà 3 người bước ra, tiếng la hét vỗ tay của Fan làm không khí thêm vui nhộn.

-Chào anh, chào các bạn, chúng tôi là TFBOYS._Khải, Nguyên, Thiên đồng thanh.

-Xin chào, Tôi là thành viên TFBOYS, rạng rỡ nhất, đáng yêu nhất, tài ăn nói giỏi nhất, thích bán mœ nhất, Vương Nguyên.

-Hello mọi người, tôi là nhóm trưởng nhóm nhạc TFBOYS, lớn tuổi nhất, cool nhất, đẹp trai nhất, Vương Tuấn Khải.

-Chào mọi người, tôi là thành viên TFBOYS, nhỏ tuổi nhất, vóc dáng cũng nhỏ nhất nhưng vũ đạo giỏi nhất, Dịch Dương Thiên Tỉ.

TFBOYS vừa giới thiệu xong phía dưới khán đài không ngừng la hét.

-Cho anh và mọi người biết, các em mở live show lần này là vì cái gì được không?_MC.

-À, vâng, em thay mặt nhóm trả lời câu hỏi ạ, lúc đi chơi em có hứa với Fan sẽ mở 1 live show để giao lưu làm quen cùng 1 người bạn của tụi em và làm rõ mọi chuyện về cái clip được người nào đó đăng tải lên trang web của TF ạ._Khải.

-Vậy cho mọi người biết người bạn đó của em nhé._MC.

-Bây giờ chúng ta cùng vỗ tay chào mừng bạn nữ xinh đẹp nhất, dễ thương nhất ngày hôm nay Lý Minh Vy._MC hét to, nó từ bên trong bước ra, nhiều Fan thấy nó thì la hét to hơn.

-Xin chào mọi người, tôi là Lý Minh Vy, là nữ diễn xuất trong MV vừa rồi của TFBOYS, cũng là bạn thân của 3 cậu ấy ạ._Nó cố gắng tỏ ra mạnh dạn nói.

-Em có thể nói cho mọi người biết về cảm xúc của em khi làm bạn và đóng chung MV với họ không._MC.

-Vâng, cảm xúc lúc đó rất hạnh phúc, em đã hâm mộ họ từ 2 năm trước, bây giờ đã là bạn thân của họ, đó là ngoài sự tưởng tượng của em. Đối với em mà nói không còn gì bằng cả.

-Vậy tâm trạng của 4 em bây giờ thế nào._MC.

-Em thì thấy cũng vui vì đây là lần đầu tiên đứng cùng với người bạn thân trên sân khấu ạ._Nguyên nhanh nhẹn trả lời.

-Em thì rất thoải mái, chắc vì em đã quen rồi._Khải mỉm cười.

-Em cũng giống 2 người đó ạ._Thiên.

-Còn em, lúc đầu có hơi hồi hộp nhưng bây giờ cũng đã đỡ hơn ạ._Nó.

Trong lòng nó bây giờ đang vui chứ không còn hồi hộp lo lắng nữa, có lẽ là vì TF chúng ta luôn ở cạnh nó, luôn quan tâm nó, tạo cho nó 1 cảm giác thoải mái, tự nhiên. Tất cả nhìn vào thấy nó như vậy cũng đỡ lo hơn, vì sợ nó giống như lúc họp báo.

Bạn đang đọc truyện *[Tfboys] Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Live show (tiếp theo)

-Theo anh được biết, trong clip có 1 cậu nhóc thực tập sinh trong công ty đã cứu em khi rơi xuống vực, các em có thể mời cậu ấy ra không?_MC.

-Vâng, được ạ. Đinh Trình Hâm, em ra đây đi._Khải nhìn vào cánh gà lên tiếng.

Trình bước ra, tới đứng cạnh nó.

-Halo mọi người, em tên là Đinh Trình Hâm, thực tập sinh của TF Gia Tộc, chúc mọi người có 1 buổi tối vui vẻ ạ._Dứt lời cậu nở nụ cười, Fan bắt đầu la hét.

-Tất cả cũng đã biết người con trai dũng cảm nhảy xuống cứu Minh Vy đây, bây giờ cả 5 người có thể trả lời các câu hỏi của Fan được chứ?_MC

-Vâng._5 người đồng thanh.

-Đây là câu hỏi dành cho Vương Tuấn Khải “là trưởng nhóm, em có bao giờ thấy mệt mỏi khi mọi việc đều giao cho em không?”

-Vâng, em xin trả lời, nhiều lúc em cũng thấy rất mệt mỏi, nhưng vì nhóm, vì tương lai em luôn luôn cố gắng, dần dần cũng quen, lúc ấy em nghĩ về Fan, em không muốn Fan nhìn thấy và thất vọng về em._Khải.

-Được, câu hỏi thứ 2 dành cho Vương Nguyên. “Khi tập nhảy, em có thấy mệt mỏi và muốn bỏ cuộc không?”_MC

-Em xin trả lời ạ. Thật ra mệt mỏi thì cũng có, nhưng bỏ cuộc em chưa bao giờ nghĩ tới._Nguyên.

-Tốt, câu thứ 3 Thiên Tỉ “Em có bao giờ rung động trước 1 Fan nữ nào không?”

1 giây Thiên nhìn sang nó, ánh mắt cả 2 vô tình chạm nhau.

-Em xin trả lời, Fan của em có rất nhiều, nhưng đến bây giờ em chưa rung động với bất kỳ người nào ạ._Ánh mắt của nó hiện lên 1 tia thất vọng, nó biết Thiên là người nổi tiếng, nó chỉ là 1 Fan nhỏ trong số Fan của cậu thôi.

-Rồi rồi, tới Minh Vy, câu hỏi này của 1 Fan Boy, “Em có người yêu chưa và mẫu người yêu lí tưởng của em như thế nào?”

-À, vâng, câu hỏi này thật sự khó trả lời, em thì chưa có người yêu nhưng mẫu người yêu lí tưởng thì em không biết nữa, đối với em chỉ cần tình yêu xuất phát từ trái tim là được._Trong đầu nó bỗng xuất hiện hình ảnh của Trình và những câu nói ngày hôm đó. Nó nhìn Trình thì thấy Trình đang nhìn nó, có thể nói là rất ấm áp.

Từ ngày Trình cứu nó thì cả 2 có đôi chút ngưng ngừng khi nói chuyện, không còn được tự nhiên như trước nữa.

-Rất tâm lý, tới Trình Hâm, “Em có thể cho mọi người biết, vì sao lại liều mạng nhảy xuống cứu Vy Vy, và cánh tay em hiện giờ còn đau không?”, Đường như câu hỏi này mang chút quan tâm Trình nhi?_MC.

-Em cảm ơn câu hỏi đó, em xin trả lời, khi thấy Vy Ti Ti buông tay 2 huynh kia thì em đã rất lo sợ, 1 người dễ thương, trẻ con như ti ấy mà không được nhìn thấy nữa, chắc chắc TF sẽ rất buồn, còn cánh tay em thì đã đỡ hơn rồi ạ._Trình nghĩ 1 đằng nói 1 nẻo, nhưng chỉ có Trình là biết Trình đang nghĩ gì.

-Câu hỏi dành cho cả nhóm nhé, “Tại sao Minh Vy lại bị té xuống vực, tất cả đã xem clip và thấy chỗ của Vy không có 1 hoàn đá, 1 cây gỗ nào, có phải Minh Vy đang gây sự chú ý cho TFBOYS không?“_MC vừa hỏi xong Thiên nhanh nhẹn trả lời.

-Em xin thay mặt nhóm và Vy Vy trả lời câu hỏi, không ai biết được đoạn clip đó được cắt đi 1 phần, em muốn làm rõ chuyện này trước các Fan, clip cùng những câu nói không tốt về Vy Vy đã làm cậu ấy buồn rất nhiều, ai cũng biết hôm ấy có cả Châu Gia Hân, em là người đi sau Hân và Vy, em đã chứng kiến khi Hân giả vờ té vào Vy làm cậu ấy rơi xuống vực, đoạn video được cắt rất hoàn hảo. Mọi người xem rõ lại đoạn video ấy sẽ phát hiện ra._Tiếng nói của Thiên dứt, màn hình lớn chiếu đoạn video lúc Hân bỏ bột ớt vào đĩa thịt của nó hiện ra. Tới đây tất cả các Fan ngạc nhiên, số lượng anti Fan của Gia Hân tăng lên.

1 người con gái đứng từ xa đôi mắt đỏ lên vì tức giận, 2 tay siết chặt, miệng lẩm bẩm “mày giỏi lắm, mày đã lấy đi tất cả của tao, mày chờ đấy, tao sẽ không tha cho mày đâu, Lý Minh Vy”

Nó rất ngạc nhiên, dù nó không thích Hân đi nữa, nó cũng không muốn như vậy, có thể giải quyết sau cũng được mà.

-Được rồi, tất cả cũng đã rõ, xin mọi người đừng nói về chuyện clip nữa, chào tạm biệt mọi người, trước khi ra về TF Gia Tộc sẽ nhảy 1 bài để kết thúc live show đêm nay._Khải lên tiếng rồi tất cả cuối đầu chào Fan, bước vào cánh gà nó muốn ngắt đi, nó đã cố gắng rất nhiều, nhìn ánh đèn flash cộng thêm video về Hân làm nó mệt mỏi.

Nó được xe công ty đưa về nhà, chắc chắn 1 điều từ nay trở về sau, Gia Hân sẽ ghét nó hơn, sẽ hại nó thêm nữa.

*CHƯƠNG NÀY TOÀN LÀ ĐỐI THOẠI, NHẢM OI LÀ NHẢM, VÌ LÀ LIVE SHOW NÊN PHẢI HỎI NHIỀU, “_” SORRY MÁY BẠN NHÉ. NHỮNG CHƯƠNG SAU SẼ CÓ RẤT NHIỀU SÓNG GIÓ. MỌI NGƯỜI ĐÓN ĐỌC Ạ.

Bạn đang đọc truyện *[Tfboys] Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Rắc rối lớn

Sáng hôm sau.

Nó mệt mỏi đi tới trường, chỉ mới bước chân xuống xe đã bị nhà báo phóng viên bao vây, nó chưa kịp hiểu ra chuyện gì thì đã nghe những câu hỏi làm nó nhẩn mặt.

-Xin em làm ơn cho chúng tôi biết giữa em và Vương Nguyên thành viên nhóm TFBOYS có mối quan hệ gì?

-2 người có phải là người yêu của nhau không?

-Em trả lời đi.

-2 người quen nhau từ bao giờ, mức độ tình cảm đã đến đâu?

-Tại sao lại xuất hiện nhiều hình ảnh Vương Nguyên đang hôn em trước cổng nhà?

Tại nó như bị ù đi, miệng nó đóng băng lại, nó không tài nào lên tiếng nổi, gì mà hôn, gì mà quen nhau, chuyện gì đang xảy ra vậy, nó bị họ vây chặt quá không thoát khỏi đó được, bọn họ không những chụp ảnh, phỏng vấn nó mà còn phát trực tuyến lên mạng, tivi.

-Vy Vy, đi thôi._Khi nó sắp ngắt đi, đã có 1 bàn tay chen vào kéo nó ra. Nó nhìn Nguyên khó hiểu.

-Tại sao họ lại hỏi vậy?

-Tới công ty rồi nói._Nguyên mệt mỏi không kém, cậu cũng có khác gì nó đâu, sáng sớm đã bị nhà báo tìm đến.

...

...

“RÀM”-CHUYỆN GÌ ĐANG XẢY RA VẬY HẢ, ANH ĐÃ DẶN EM THỂ NÀO, EM LÀ NGƯỜI CỦA CÔNG CHÚNG, KHÔNG ĐƯỢC VƯỢT QUÁ MỨC BẠN BÈ, EM XEM LỜI ANH LÀ CÁI GÌ?, HẸN UỐC 10 NĂM ĐỐI VỚI EM LÀ GÌ HẢ._Khải tức giận đập tay lên bàn, quát lớn, nó không hiểu gì nhìn Thiên, nhìn Khải rồi nhìn Nguyên.

-Đội chị Ái vào đi.-Thiên lạnh lùng lên tiếng. Vừa dứt lời cánh cửa mở ra. Chị Ái và Trình bước vào.

“BỘP”-NHỮNG TẮM HÌNH NÀY LÀ THỂ NÀO, VY VY, NGUYÊN NHI, 2 EM BIẾT ĐÃ GÂY RA CHUYỆN GÌ KHÔNG._Chị Ái thấy tờ báo cùng sắp ảnh lên bàn, chị tức giận còn hơn Khải.

Nó vẫn ngờ ngác cầm tờ báo lên xem. Nó bịt chặt miệng, chân đứng không vững, sao...sao lại có chuyện này, cái gì mà “Vương Nguyên cùng Lý Minh Vy lên lút yêu nhau” rồi cái gì còn ôm hôn trước cổng nhà.

-Chuyện không phải vậy, tối hôm qua em đưa Vy về nhà, bước xuống xe bụi bay vào mắt Vy nên em giúp cậu ấy._Nguyên lên tiếng sau 1 hồi im lặng. Thật ra tối qua, khi kết thúc live show, Nguyên đã đưa nó về, khi xuống xe thì không may nó bị vấp ngã, Nguyên nhanh nhẹn ôm lấy nó, rồi mắt nó bị bụi bay vào nên Nguyên giúp nó thổi bụi. Hình này nhìn vào thì rất giống cậu hôn nó nên có nói gì đi nữa cũng không ai tin.

Cả cậu và nó không hiểu lúc đó đâu có ai qua lại tại sao chụp được những tấm ảnh này.

-Chị không cần biết lí do, Fan sẽ không bao giờ tin vào những gì 2 em nói, em là người của công chúng, mọi hành động, lời nói, cử chỉ, mối quan hệ với ai cũng bị báo chí nhòm ngó, lần này chị hy vọng 2 người giúp chị đóng đạt vai trò người yêu giả này._Chị Ái tuôn 1 tràng, câu cuối làm ai cũng hoá đá.

-Tại sao?_Nguyên, Khải, Thiên, Trình lên tiếng. Mọi chuyện chỉ cần giải thích thôi, đâu cần phải làm vậy.

-Các em xem có thể giải thích được không, ai sẽ tin các em, hay là Nguyên Nhi và Vy Vy sẽ bị chỉ trích, 1 lần này thôi, rồi khi có cơ hội, cả 2 sẽ đăng báo là đã chia tay vì không hợp. Vy Vy em giúp chị được không.

Nó ôm đầu ngồi bất động, khuôn mặt nhẵn lại, hình bóng Thiên và Trình thoáng hiện lên trong đầu, không hiểu tại sao lúc này nó sợ bị 2 người ấy hiểu lầm, tình cảm của nó là sao, nó còn không biết được. Lúc nãy Thiên và Trình dường như đã rất lạnh lùng với nó, vì sao, vì những tấm ảnh đó ư, ngược lên thì thấy Trình đang nhìn nó, còn Thiên đã bỏ ra ngoài từ nãy giờ.

-Em..Em..

-Đừng kéo cậu ấy vào, em sẽ tự chịu._Nguyên nhìn nó rồi nói.

-Em nghĩ mình có thể giải quyết được?., Hay con đường ca hát của em sẽ dừng lại, ước mơ của em bao nhiêu năm nay đang thực hiện đổ sông đổ biển.

Nó rối bời khi nghe những câu đó của chị Ái, không được, nó không muốn vì nó mà Nguyên phải dừng lại, nó không muốn ước mơ của cậu bị phá hoại bởi 1 con nhỏ ngu ngốc như nó.

-Em đồng ý._Câu nói của nó làm cả phòng kinh ngạc, nó sẽ không sao chứ, Trình nhìn nó vừa lo lắng vừa xót xa.

-Vậy thì đóng cho tốt, mai sẽ mở 1 cuộc họp báo về 2 em. Bây giờ giải tán, chưa mở cuộc họp báo thì chưa được đi học._Chị Ái nói xong đi luôn.

Nó nhìn Nguyên mỉm cười gượng gạo, rồi chào tạm biệt tất cả để đi về. Thiên ở 1 góc trong phòng tập luyện nhìn dáng nhỏ bé của nó bước lên xe, lúc nãy Thiên đứng ngoài cửa, khi nghe nó đồng ý với chị Ái thì tim Thiên nhói lên, Thiên đã xác định được tình cảm của mình từ lâu rồi nhưng vì cậu không muốn nó bị ghét thêm nữa nên vẫn luôn giữ tình cảm đó trong lòng. bây giờ chuyện này xảy ra, cậu không biết nên làm gì, cậu biết Nguyên yêu nó chứ, nhưng cậu vẫn im lặng. Người anh em, người bạn thân đi với cậu 3 năm nay đã cùng cậu yêu chung 1 đứa con gái.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Hợp báo

Sáng hôm sau.

Thay vì tới trường nó tới công ty TF. Đôi mắt thâm quầng, sự mệt mỏi thấy rõ trong nó. Đêm qua vì suy nghĩ nên nó đã không ngủ được, tận sáng mới chợp mắt được 1 chút, nó đang rất lo lắng, họp báo hôm nay nó sẽ nói gì, cư xử ra sao?.

-Vy Vy, đêm qua...không ngủ sao?_Thiên đưa nó cốc sữa quan tâm hỏi.

-Có, nhưng tận sáng._Nó cố gắng mỉm cười với Thiên. Cậu nhìn nó 1 chút xót xa dâng lên.

-Vy Vy, em chuẩn bị đi, 10 phút nữa sẽ bắt đầu cuộc họp._Chị Ái bước vào phòng nói.

-Vâng, tớ đi nhé._Nó tạm biệt Thiên rồi bước ra phía cửa.

...

“Tách, tách, tách” Tiếng đèn flash vang lên khi nó và Nguyên bước vào, bao nhiêu máy quay, máy chụp hình đều chĩa thẳng vào cả 2.

-Chúng ta bắt đầu nhé._Chị Ái nói. Dứt lời thì câu hỏi của nhà báo phát ra.

-Cho chúng tôi biết, 2 em đã yêu nhau từ khi nào, tình cảm đã đi đến đâu, chuyện này có ai biết không?

-Em thay mặt Minh Vy trả lời câu hỏi, em là Vương Nguyên thành viên TFBOYS, em và cậu ấy yêu nhau 1 tuần rồi ạ.

-Theo tôi được biết, em đã cùng TFBOYS lập ra cái hẹn ước 10 năm đó, vậy tại sao lại có người yêu, em có dừng lại ước mơ của mình không?

-Vâng, em rất xin lỗi Fan và cả mọi người ngồi đây, em đã làm mọi người thất vọng, em đã không giữ lời hứa mà có người yêu, nhưng em vẫn là 1 thành viên của nhóm TFBOYS, em hy vọng mọi người không ghét em và luôn bên cạnh em cho đến hết con đường này.

-Được, còn Minh Vy, em có thể cho tôi biết em yêu Vương Nguyên vì cái gì, nếu Vương Nguyên không phải là người nổi tiếng em sẽ yêu em ấy chứ?

-Thưa mọi người, em trả lời câu hỏi, yêu là xuất phát từ con tim, em không yêu cậu ấy vì cậu ấy nổi tiếng, em yêu Vương Nguyên vì Vương Nguyên là chính mình, em cũng hy vọng tất cả các Fan vẫn đồng hành cùng cậu ấy tới khi kết thúc, em xin lỗi vì đã dẫu mọi người._Miệng nói rành rọt nhưng bàn tay của nó đã lạnh ngắt, nó đang không được bình tĩnh, chỉ thêm vài phút nữa thôi có thể nó sẽ ngất xỉu mất.

-Mọi người cũng đã có được câu trả lời, tôi xin dừng lại cuộc họp tại đây._Chị Ái lên tiếng, rời ra hiệu cho nó và Nguyên về lại phòng TF.

...

Về phòng nó suy nghĩ, “từ bây giờ trở đi sẽ không được đi lang thang dạo phố, không được ăn vặt ở trên đường, không còn được thân thiết và đùa giỡn với bọn con trai khác, nếu làm vậy họ lại nói mình là 1 người con gái lẳng nhăng, sao có quá nhiều thứ mình phải từ bỏ quá vậy nè, ai cũng biết mình là 1 đứa con gái năng động, trẻ con, vô tư, thích làm gì thì làm mà.”

Nó nghĩ đến chỉ cần 1 chút sai sót gì đó thì bị nhà báo phóng viên bao vây là đầu óc lại đau lên, tới khi nào nó mới thoát khỏi những sự việc này đây, tới khi nào nó mới trở về là chính nó đây.

Không ngờ gặp thần tượng cũng là 1 khởi đầu của rắc rối. Nó phải sống sao khi xung quanh nó bây giờ toàn những người ghét nó. Ôm đầu suy nghĩ, ánh mắt hiện lên 1 sự mệt mỏi nặng nề.

-Vy Vy...Cậu không sao chứ, tớ đã nói tớ tự giải quyết được mà._Nguyên ngồi xuống cạnh nó lên tiếng.

-Tớ không sao, làm người yêu của người nổi tiếng thì tớ phải vui chứ, vì nhờ cậu, tớ nổi tiếng theo nè._Bề ngoài nó cười tươi với Nguyên, trong lòng thì đang rất rối, đang rất lo sợ.

Thiên nhìn nó nãy giờ cũng đủ biết tâm trạng nó ra sao, nụ cười đó 99% là cười gượng, nhưng cậu đâu làm gì được đơn giản vì bây giờ nó là người yêu của Vương Nguyên, dù là giả nhưng cậu cũng đâu thể nào giúp đỡ nó vui vẻ như trước, bởi vì tất cả Fan chỉ biết nó là người yêu thật của thành viên TFBOYS Vương Nguyên.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thích

Ngày hôm sau.

Nó bắt đầu đi học lại, nó biết những chuyện vừa xảy ra thì không thể nào yên ổn được, như nó suy đoán, lời bàn tán, sấm soi lại nổi lên, lúc này còn tệ hơn những lúc đóng chung MV với TF. Thậm chí nữ sinh trong trường còn bao vây, chửi bới nó.

-Mọi người làm gì vậy?_Nguyên cùng Khải và Thiên vừa bước xuống xe thì thấy nó đứng chính giữa, nước mắt đang rơi trên khuôn mặt xinh đẹp đó, xung quanh toàn nữ sinh. Nghe tiếng của Nguyên, tất cả cùng dần tản ra, Nguyên tới gần kéo nó đi.

Ánh mắt Thiên hiện lên 1 chút gì đó xót xa, bỏ lại Khải, Thiên bước lên sân thượng của Trường. Ngồi trên cái ghế đá, đôi tay siết chặt lại.

-Thiên Thiên, cậu sao lại lên đây._Ngọc Mai, cô bạn cùng lớp với nó và Thiên ngạc nhiên lên tiếng, vì gần vào lớp mà cậu còn lên đây. Chắc đã có chuyện gì đó khiến cậu đang buồn.

-Ừ, tớ chỉ hóng mát 1 chút thôi. Còn cậu?_Thiên ngồi nhích qua 1 chút để Mai ngồi xuống, đối với lớp Thiên không lạnh lùng mà còn ấm áp, dịu dàng.

-Tớ tính trốn tiết nên lên đây, không ngờ gặp cậu. Gần vào lớp rồi đấy, cậu về lớp đi.

-Bỏ tiết này cũng được._Thiên thờ dãi mặt.

-Có phải vì Vy Vy trở thành bạn gái của Nhị Nguyên nên cậu buồn đúng không?._Câu hỏi của Mai làm cậu hơi nhói, khuôn mặt xa xăm xuống, đôi môi mím chặt lại, vì biết chỉ là bạn gái tạm thời nhưng nếu gần nhau thì chắc chắn sẽ dần dần có tình cảm thôi.

-Không có, chỉ là tớ đang lo Nguyên sẽ không đi tiếp chặng đường này nữa.

-Nếu Vy Vy thật sự yêu Nguyên chắc chắn cậu ấy sẽ khuyên bảo Nguyên nên đi tiếp, cậu đừng lo lắng quá. Nhưng tớ nghĩ không sai đúng không, cậu thích Vy Vy.

Nhìn khuôn mặt Thiên tái xanh, mặc dù cố che dấu cảm xúc nhưng Thiên không dấu được tình cảm của mình.

-Ai bảo cậu là tớ thích cậu ấy.

-Tớ hiểu mà, tâm trạng của cậu bây giờ đang rất tệ, trước kia cậu không có như vậy, tớ thấy gần đây cậu quan tâm Vy hơn, nhưng từ khi Vy chính thức nhận là bạn gái của Nguyên thì cậu trông rất lạnh lùng. Tớ khuyên cậu nên nói rõ tình cảm của mình cho Vy biết, chỉ cần nói ra thôi, đừng ép Vy phải yêu cậu, vì bây giờ Vy là bạn gái của Nguyên, nói ra trong lòng sẽ đỡ hơn dấu mãi như vậy.

Nghe Mai nói thì Thiên càng rối hơn, làm sao cậu có thể nói ra chứ, Nguyên sẽ buồn khi biết chuyện này, có thể sẽ rắc rối hơn, thà cậu giữ mãi tình cảm này trong tim, còn hơn nói ra rồi cậu sẽ mất đi tất cả.

Còn nó, từ khi trống điểm, chưa thấy Thiên vào lớp thì đâm ra lo lắng, mới này còn đi chung bây giờ sao lại không vào, Ngọc Mai bàn trên cũng không thấy đâu, chẳng lẽ 2 người đó hẹn nhau sao, nghĩ tới đây ánh mắt nó chợt hiện lên 1 nỗi buồn, nó tự hỏi bây giờ nó yêu ai, cần ai, muốn ai ở bên mình, cuộc đời của nó từ đây trở đi sẽ không được tự do nữa, nhưng nó đang là bạn gái của Nguyên, không được nghĩ gì khác, không được có tình cảm với Thiên, dù là người yêu giả nhưng nó biết tình cảm của Nguyên dành cho mình. Nó không muốn làm ai buồn.

-Vy Vy, cậu ổn không?_Nguyên thấy nó cứ lắc đầu rồi nhăn mặt thì khó hiểu hỏi.

-À, tớ ổn._Nó mỉm cười với Nguyên cho cậu yên tâm, thật ra nó không ổn chút nào, nó đang rất rối, nó nghĩ qua đây sẽ có 1 cuộc sống tốt đẹp, nhưng không ngờ, nó lại trở thành như vậy.

...

Ra chơi.

Thiên cùng Mai bước vào lớp, Thiên chạm ngay ánh mắt của nó, nhưng cậu vẫn lạnh lùng về chỗ ngồi, nhìn cậu như vậy, nó không tránh khỏi đau nhói, tại nó là người yêu Nguyên nên Thiên không muốn nói chuyện nữa sao, sao Thiên lại thay đổi nhanh như vậy. Nếu chuyện này giải quyết xong rồi thì Thiên có quan tâm, ấm áp với nó như trước không, Thiên có giận nó không. à mà nó có là gì của Thiên đâu, chỉ là 1 người bạn không hơn không kém, hôm họp báo đầu tiên cậu đã có nói rồi. 1 giọt nước mắt rơi ra. nó vội vàng đưa tay lau đi, hành động đó không qua khỏi mắt Thiên. Tại sao nó lại khóc, vì một mối hay vì cái gì, cậu đã để ý thấy rằng những ngày qua nụ cười trẻ con đã không còn trên môi nó nữa, có lẽ vì chuyện này nên nó ra như vậy.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ấm Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Một mối

Thời gian trôi qua, từ ngày nó làm bạn gái Nguyên cũng đã 4 tháng, nó đang chờ đợi 1 kết thúc của tình yêu này, 4 tháng ấy đối với nó như địa ngục, đến trường thì bị nữ sinh soi mói, có khi còn lấy nó ra làm trò cười cho tất cả học sinh còn lại. Đến công ty thì Trình với Thiên không còn đùa giỡn nói chuyện với nó như trước kia nữa, điều này làm nó rất cô đơn. Gia Hân dù có rất nhiều anti vì những chuyện vừa xảy ra nhưng cũng tìm mọi cách hại nó.

Nó bắt đầu thấy chán đất nước này rồi, học chung trường mà như kẻ thù, luôn tìm cách hại nhau, nghĩ về đất nước Việt Nam, chúng nó thân nhau và chơi với nhau như anh chị em trong nhà, tuy có chút nghịch ngợm nhưng lúc nào cũng hoà đồng, vui vẻ.

...

Tại công ty TF.

Nó trong phòng tập nhảy, ánh mắt u buồn nhìn ra ngoài, TFBOYS đã đi quay phim, những nhóc kia thì có đưa đi học, có đưa ở công ty nhưng bây giờ nó muốn ở 1 mình, đứng lặng nhìn cảnh vật xung quanh, nơi đây đã mang lại cho nó biết bao nhiêu kỉ niệm, hạnh phúc có, buồn đau cũng có, nước mắt bắt đầu rơi ra, nó hận bản thân quá yếu đuối, hận sự bất lực của chính mình.

Ngoài cửa Trình đứng ngắm nó, ánh mắt Trình nhìn nó không rời, lí trí của cậu đều hướng về nó, cậu biết cậu đã yêu nó từ lâu, cho đến lúc này tình cảm của cậu như 1 cơn sóng trào, chỉ cần chạm nhẹ là tất cả mọi thứ vỡ oà mà không 1 điều gì có thể ngăn cản nổi.

-Sao tí lại khóc. _Trình không chịu được khi thấy nước mắt nó cứ rơi ra nên bước vào.

-À..ờ..tí không sao. _Nó mỉm cười.

-Là bạn gái của Nguyên ca một mối lắm sao?, nếu không muốn đóng giả nữa tí có thể kết thúc mà, cũng 4 tháng rồi còn gì. _ánh mắt Trình hiện lên 1 nỗi xót xa.

-Em đừng nói nữa, có ai nghe thấy thì không hay đâu, chuyện này chỉ có nhóm TFBOYS, tí, chị Ái và em biết thôi đấy.

-Nói với chị Ái kết thúc chuyện này đi. _Trình nhìn thẳng vào nó lên tiếng.

-Không được, Trình Trình. Em đừng nói nữa, Tí không một mối, Tí sẽ làm bạn gái Nguyên đến khi chị Ái cho phép kết thúc thì thôi. _Nó vội vàng lên tiếng.

-Tí yêu Nguyên? Thì ra là như vậy. _Trình cười khẩy 1 cái rồi bỏ ra ngoài.

Nó chết lặng, từ khi nào Trình lại cười với nó bằng nụ cười đó, từ khi nào Trình xa lạ với nó như vậy, nước mắt nó cứ tuôn ra, chân khụy xuống, tiểu Trình của nó bây giờ không phải tiểu Trình của trước kia. Nó nhớ lại cái hôm nó bị rơi trên vực xuống, Trình đã không sợ chết nhảy xuống cứu nó, còn bây giờ Trình lại như vậy. Vì cái gì mà Trình thay đổi, vì cái gì mà Trình không còn bên cạnh nó mỗi khi buồn nữa. Nó đứng dậy đi ra về, không 1 lời chào tạm biệt.

Hôm nay nó không muốn về nhà, nó muốn đi lang thang cho tâm hồn thanh thản, nó ước mọi việc kết thúc 1 cách nhanh chóng, nó không thể nào chịu đựng thêm được nữa, ánh mắt căm thù và miệng lưỡi độc ác của mọi người ở đây khiến nó ghê tởm.

...

7h tối.

-Vy Vy, con về muộn vậy, nhóm TFBOYS cùng chị quản lí đã tới đây tìm con đấy. Họ mới vừa ra về. _Mama nó thấy nó về thì lên tiếng.

-Vâng. _Nó một mối trả lời rồi lên phòng. Chắc vì không thấy nó ở công ty nên lo lắng.

Ba mẹ nó đã biết tất cả mọi chuyện, nhưng không biết tình yêu giữa nó và Vương Nguyên là giả, họ luôn hỏi về Nguyên khiến nó khó chịu. Nó muốn từ bỏ tất cả nơi đây quay về lại quê hương của mình, ít nhất ở đó không rắc rối như ở đây, bên đó nó còn có thể đi tới mộ anh trai để tâm sự, có thể cùng lũ bạn đùa giỡn vô tư mà không lo ngại chuyện gì, thà nó nhìn thân tượng của mình qua màn hình còn hơn đứng gần nhưng cuộc sống như địa ngục, nó phải chịu đựng rất nhiều.

Nghĩ lại câu nói của Trình và sự trốn tránh của Thiên làm nó bất lực. Tiếng điện thoại nó vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ, nhìn vào màn hình, là Nguyên.

-Nguyên Nguyên, tớ nghe. _Nó cố gắng trả lời thật tự nhiên để Nguyên không phải lo lắng.

-Lúc chiều cậu đi đâu thế.

-À, tớ đi dạo, xin lỗi vì không báo cho mọi người biết để mọi người lo lắng.

-Không sao là tốt rồi, cậu nghỉ ngơi đi nhé.

Nó im lặng rồi lặng lẽ cúp máy. giọt nước mắt vô tình rơi ra khoé mi, từ ngày quen biết họ không biết nó đã khóc bao nhiêu lần rồi, thật sự rất mệt mỏi.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Làm bạn lại từ đầu nhé

Sáng hôm sau.

Nó mệt mỏi đi tới trường, cố gắng chịu đựng những lời nói không tốt đó. Lúc trước nó rất hào hứng tới nơi này bao nhiêu thì bây giờ lại sợ nơi này bấy nhiêu.

Đôi mắt cứ cuối xuống đất, nó như đếm từng bước chân, mấy hôm nay nó cảm thấy cô độc, dù cố cười, cố tỏ ra vô tư như mọi khi nhưng nó không làm được nữa, tất cả mọi chuyện xảy ra nhanh quá, nhanh đến mức nó không thể ngờ tới

-Vy Vy, mình chia tay nhé, tớ thấy tớ với cậu làm bạn thân thích hợp hơn, tất cả mọi người đều ủng hộ Vy Vy nữa, bây giờ tớ và cậu ấy bắt đầu lại, sẽ như trước là bạn thân của nhau._Bước chân nó dừng hẳn lại, ngạc nhiên khi nghe tiếng loa phát thanh của trường phát ra. Nguyên vì nó mà tự ý kết thúc mọi chuyện sau, vì nó mà cậu hy sinh ước mơ của mình sau. Nước mắt nó bắt đầu rơi ra, những người xung quanh thấy nó khóc thì nghĩ Nguyên chia tay nó nên nó đau lòng, trong đó có cả Khải và Thiên.

-Vy Vy, làm bạn lại từ đầu nhé._Nguyên từ khi nào đứng sau lưng nó lên tiếng, cậu đau lòng lắm chứ, cậu yêu nó, nhưng vì sự tự do của nó và lời nói của thiên hạ buộc cậu phải làm vậy.

-Nguyên Nguyên, chuyện này sẽ rắc rối hơn đây, con đường ca hát của cậu....

-Tớ không cần, tớ chỉ cần cậu vui vẻ, trẻ con và hồn nhiên như trước thôi._Nó chưa nói hết câu, Nguyên đã xen vào.

-Không được, tớ không muốn cậu phải bỏ ước mơ của mình._Nó vừa khóc vừa nói.

-Đừng khóc, tớ hứa sẽ là 1 ca sĩ và là thành viên của TFBOYS như trước, tớ vẫn đi tiếp con đường hẹn ước đó, tớ chắc chắn mọi người sẽ không ghét tớ._Nguyên lau nước mắt cho nó rồi mỉm cười nói.

Nó không nói gì, khẽ gật đầu. Khải và Thiên bước tới.

-Em làm vậy chị Ái sẽ giận._Khải nhăn mặt nhìn 2 người.

-Em sẽ tự mình giải thích và nêu lí do chia tay cho nhà báo biết.

Không ai nói gì nữa, Khải lên lớp, nó Nguyên, Thiên cũng lên theo. Thiên nhìn nó, hơn ai hết Thiên hiểu cảm giác của 1 người nổi tiếng, hiểu được cảm giác bị nhiều người soi mói, càng nhiều người biết thì càng mất tự do, càng đau khổ, càng mệt mỏi, cuộc sống càng bế tắc. Thiên biết nó đang nằm trong những tình trạng này.

...

Chị Ái biết mọi chuyện, Nguyên đã giải thích cho chị và cả nhà báo biết, lí do không hợp, cả 2 nhận ra không có tình cảm chỉ là 1 sự say nắng nhất thời, và Nguyên muốn mọi người tiếp tục ủng hộ nhóm. Fan đương nhiên là sẽ vui mừng vì thân tượng của họ vẫn còn độc thân.

Lượng follow trên weibo, facebook của nó cũng tăng lên 1 cách nhanh chóng, những người chửi bới nó cũng đã im lặng, nhưng không có nghĩa sẽ hâm mộ nó. Thiên cũng nói chuyện lại với nó bình thường, quan tâm nó hơn trước, chỉ có Trình là tránh mặt nó.

Không hiểu sao Trình thấy có lỗi nhưng vẫn không đi xin lỗi, cậu chỉ đứng từ xa nhìn nó đùa giỡn với mọi người, khi chạm mặt với nó thì cậu lạnh lùng bước qua, nó nhắn tin thì cậu không trả lời, nó nhiều khi muốn hét lên rằng “đừng tránh mặt nó nữa, nó đã làm sai gì sai” nhưng không đủ can đảm. Vy Vy đã trở lại là 1 đứa con gái hồn nhiên, trẻ con còn Trình Trình trở thành 1 chàng trai lạnh lùng, không muốn cùng Vy Vy đùa giỡn, Vy Vy nhớ Trình Trình của trước kia, rất nhớ.

Còn Gia Hân đang tiếp tục tìm cách hại nó, vì nó đã lấy đi Thiên, lấy đi tất cả của cô ta, trong đoàn đóng phim cũng tách cô ta ra khỏi đó. Điều này khiến Hân tức giận rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Không quan tâm

...

Vào một buổi tối. Trình lặng lẽ đi giữa màn đêm, bước trên đường tấp nập người qua lại, sao Trình thấy mình cô đơn quá, phải chỉ có nó ở đây, nhắc tới nó tim cậu lại nhói lên, thời gian qua cậu tránh mặt nó là vì sợ mình kiểm chế không được sẽ gây ra cho nó bao nhiêu nỗi buồn khác, từ ngày không còn đùa giỡn với nó, cậu cứ như 1 người máy, mặc dù trước giờ cậu là người hay nói nhất trong cả nhóm, nhưng bây giờ cậu đã trở thành 1 con người lạnh tanh, hỏi gì cũng à ừ cho qua. Trên khuôn mặt cậu mang 1 nỗi buồn khó tả.

-Trình Trình_Phía trước có 1 người con gái đang nhìn và gọi cậu với ánh mắt xót xa. Là nó, là người con gái cậu đã yêu đơn phương mấy tháng qua. Bước chân dừng hẳn lại, đôi mắt dán chặt vào người nó.

-Sao?_Dù đang rất nhớ nó nhưng Trình vẫn tỏ ra lạnh lùng.

-Tại sao lại tránh mặt tôi và lạnh lùng tôi như vậy?_Nó bước tới gần, khoé mắt xuất hiện 1 giọt pha lê trong suốt.

-Chỉ vậy thôi à?, không cần phải biết._Vừa dứt lời Trình định quay đi che dấu cảm xúc thì nó nhào tới ôm lấy cậu, nó oà lên khóc như 1 đứa trẻ. Trình ngạc nhiên, bàng hoàng, rồi cũng vòng tay ôm nó.

-Đừng như vậy được không, đừng lạnh lùng với tôi nữa, đừng tránh mặt tôi nữa, tôi nhớ Trình của lúc trước, tôi thấy cô đơn lắm, hức hức...

-Vy Vy, tôi hỏi thật, em thích ai, Thiên, Nguyên hay là tôi??_Câu hỏi của Trình làm nó như nín khóc, bàn tay ôm Trình cũng nói lỏng ra. Trình đưa tay lau đi những giọt nước mắt trên khuôn mặt nó.

-.tôi...Không biết._Nó ngập ngừng trả lời.

-Em hãy suy nghĩ và tự biết mình thích ai, tôi không ép em, tôi chỉ muốn nói cho em biết, tôi yêu em từ lâu rồi, tuổi tác đối với tôi không quan trọng, quan trọng là Trình Trình trẻ con của lúc trước bây giờ đã biết yêu và trưởng thành hơn._Nó không nói gì, trong tim có chút ấm áp, trong đầu bỗng hiện lên hình bóng của Thiên, Thiên gần đây rất quan tâm tới nó, làm nó có chút cảm động. Đang suy nghĩ thì Trình kéo tay nó đi.

-Tôi đưa em về, muộn rồi.

Cả 2 đi kề nhau, 1 không gian im lặng bao trùm, dù tuổi tác có chênh lệch nhưng nhìn vào 2 người họ, thật đẹp đôi.

-Tối rồi, tôi vào đây, về cẩn thận nhé._Nó mỉm cười nói với Trình.

-Ừ, ngủ ngon._Trình cũng đáp lại nụ cười đó. Nó quay người bước vào nhà, chờ bóng nó khuất sau cánh cổng, cậu mới quay ra về, trên môi vẫn giữ nguyên nụ cười ấy.

Một người con trai đứng từ xa nhìn thấy, người đó đã chứng kiến tất cả, từ cái ôm của nó dành cho Trình, giọt nước mắt tuôn ra vì Trình, nụ cười của nó dành cho Trình đã làm trái tim người con trai ấy tan nát, đôi tay siết chặt lại, dù không nghe họ nói gì nhưng nhìn khuôn mặt hạnh phúc của nó cậu cũng hiểu ra được vài điều, cậu đi theo nó từ khi nó ra khỏi nhà, không ngờ là đi gặp Trình, tìm cậu bây giờ rất đau, cậu đã chờ đợi cái kết thúc của tình yêu nó và Nguyên lâu lắm rồi, cậu muốn chính thức theo đuổi nó, muốn nói với nó tình cảm thật của mình, thời gian qua cậu đã quan tâm nó vì muốn nó biết cậu yêu nó nhiều như thế nào, nhưng không ngờ cậu lại thua 1 đứa thực tập sinh trẻ con, thua 1 đứa nhỏ hơn cậu 2 tuổi, cậu đã thua người con trai mang tên Đinh Trình Hâm. Đúng, không ai khác, người từ nãy tới giờ thấy tất cả chính là Dịch Dương Thiên Tỉ.

...

Sáng hôm sau, nó vui vẻ tới trường, vì sau vui ư, vì Trình Trình đã nói chuyện với nó, vì Trình Trình không còn lạnh lùng với nó nữa, mọi chuyện sẽ lại như ban đầu.

-Vy Vy, sau nhìn cậu vui vậy, có chuyện gì hả?_Nguyên hỏi khi thấy môi nó cứ cười, khuôn mặt không còn mệt mỏi như lúc trước.

-Cậu ấy có tình yêu mới nên vui. Tớ nói đúng không Minh Vy?_Nó chưa kịp trả lời thì Thiên đã nói rồi quay sang nó hỏi lại, mà khoan, Thiên mới vừa gọi nó là gì “Minh Vy” sau, không phải là Vy Vy nữa, xa lạ, rất xa lạ đối với nó, còn cái câu “cậu ấy có tình yêu mới nên vui”, Thiên đã lấy từ đâu ra, Thiên đã nghe từ ai về mà lại nói như vậy.

-CÁI GÌ?, Không phải chứ, là ai vậy?_Nguyên chạy tới gần hỏi nó, cậu có chút buồn nhưng cũng cố tỏ ra không có gì, dù cậu có che dấu thì Khải và Thiên cũng nhìn thấy được, đã sống chung với nhau hơn 3 năm rồi chứ ít gì.

-Em có người yêu sau không giới thiệu với anh?_Khải cũng mỉm cười nhẹ nhàng nói với nó.

Nó không đáp lại câu hỏi của 2 người họ, đôi mắt nó bây giờ không nhìn ai khác mà nhìn về phía Thiên đang đứng dựa vào 1 gốc cây, Thiên cũng đang nhìn nó, cái nhìn của Thiên lúc này vừa nồng nàn, vừa yêu thương, vừa oán hận. Nó ngồi im trên ghế đá, cả 2 cứ nhìn nhau như vậy. Nó chịu không nổi đành đứng lên đi tới gần Thiên hỏi:

-Cậu nói gì?, ai có tình yêu mới?

-Không phải sau, 1 người con gái chủ động ôm 1 người con trai nơi đông đúc, giọt nước mắt yêu thương và nụ cười hạnh phúc đó không gọi là tình yêu thì là gì, nên nhớ cậu và Đinh Trình Hâm đều đã là người nổi tiếng đặc biệt cả 2 là người của công ty TF đấy. Mới giải quyết xong chuyện của cậu và Nguyên thì bây giờ cậu lại muốn tạo ra 1 scandal mới, lúc trước chuyện của Nguyên, tôi tưởng chỉ là hiểu lầm, tôi tin Nguyên và cậu, nhưng bây giờ tôi tin chính mắt mình hơn._Thiên lạnh lùng tuôn ra 1 tràng.

-Là sau, anh/tớ không hiểu?_Khải và Nguyên đồng thanh.

-Không cần 2 người hiểu, chỉ cần Lý Minh Vy hiểu là đủ._Môi Thiên nhếch lên 1 cách khinh bỉ.

Nó ghen lời, đôi mắt đỏ ngầu, 1 phần vì Thiên chưa hiểu câu chuyện mà vô tâm gán tội cho nó, 1 phần vì sự lạnh lùng và cái nhếch môi ấy của Thiên. Đây mắt nó thoáng hiện lên vài tia bi thương, trong tròng mắt cũng phủ đầy 1 tầng hơi nước.

-Cậu là 1 người không hiểu chuyện, tớ không nói chuyện với cậu nữa, từ nay về sau cũng không cần cậu quan tâm và tớ cũng không quan tâm tới cậu nữa._Nó nói xong chạy thật nhanh ra khỏi cổng trường, khuôn mặt xinh đẹp tươi cười lúc nãy của nó đã thay vào 1 khuôn mặt đau buồn và toàn là nước mắt.

-Thiên Thiên, cậu nói gì vậy, Đình Trình Hâm thì có liên quan gì tới chuyện này?, còn Vy Vy sau lại khóc?_Nguyên hỏi Thiên nhưng chỉ nhận lại được sự lạnh lùng và cái quay mặt đi của Thiên.

-Em yêu Vy Vy đúng không?_Khải kéo Thiên lại, nhỏ giọng hỏi, Khải sợ người khác nghe thấy rồi lại rơi vào rắc rối. Thiên không nói gì, bỏ về lớp.

...

Lần này Thiên sẽ không quan tâm tới nó nữa, nó đã có người quan tâm lo lắng rồi mà, sự quan tâm của cậu chỉ là dư thừa thôi.

Yêu sau?, đúng cậu yêu nó lắm, nhưng hận nó hơn. Vì nó đã làm tim cậu rỉ máu nhiều lần rồi, vì nó mà cậu bỏ đi sự lạnh lùng để ấm áp với mình nó. Cậu biết nó trẻ con, năng động nhưng nó rất sợ sự lạnh lùng của người khác, nên cậu cố gắng vui vẻ đùa giỡn, quan tâm và lo lắng cho nó, bây giờ thì sau, cậu nhận lại được gì.

-Vy Vy sao không thấy vào lớp, cậu ấy có xảy ra chuyện gì không?_Nguyên lo lắng cho nó.

-Cậu ấy đã có người lo rồi, sự lo lắng của cậu thật là dư thừa, Đình Trình Hâm không để người mình yêu rơi vào tình trạng xấu đâu._Thiên không cảm xúc nói với Nguyên.

-Sau, Trình Hâm là người yêu của Vy Vy hả?_Nguyên ngạc nhiên xém chút là hét lên, nhưng cậu bình tĩnh lại nếu không muốn có chuyện xảy ra, nhìn Thiên như vậy chắc là nói thật rồi, Vy Vy thật biết cách làm người khác đầy bất ngờ.

...

Bạn đang đọc truyện *[Tfboys] Ấm Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Không xác định được tình cảm

Còn nó, từ khi ra khỏi cổng trường thì nó lang thang trên đoạn đường đông đúc, rồi dừng chân trên 1 cây cầu, có nhiều người nhận ra nó, họ bàn tán gì đó nhưng bây giờ nó không còn tâm trạng nào để nghe nữa, nước mắt không ngừng chảy ra, nghĩ về những câu nói của Thiên khiến nó buồn vô cùng, sau Thiên lại thay đổi nhanh đến vậy, nó đã khó khăn lắm mới vui lại được vậy mà Thiên lại vô tình làm nước mắt nó tuôn 1 lần nữa, tại sao mọi chuyện cứ liên tiếp xảy ra với nó.

Trời bắt đầu đổ mưa, Con mưa buổi sáng rơi xuống như thác đổ, những giọt mưa như xoá tan đi nỗi đau, xoá tan đi nước mắt trên má nó. Nó ngã khuỵu xuống, cơ thể run lên vì lạnh. Nó vẫn cứ khóc, mặc kệ mọi thứ.

-Vy Vy, tại sao lại đứng đây, không thấy mưa à, về thôi._Trình với bộ đồng phục trường Trung học ướt sũng lo lắng kéo tay nó đứng dậy.

-Trình Trình, hức hức._Nó nhào vào lòng Trình khóc. Trình không biết đã xảy ra chuyện gì với nó, Trình không biết tại sao nó lại khóc, nhận được tin nhắn của Nguyên, cậu đã rất lo lắng, bỏ cả việc học để chạy đi tìm nó.

-Có chuyện gì về công ty rồi nói, ở đây lâu sẽ cảm thấy._Trình nhẹ nhàng ôm lấy nó nói.

Nó không nói gì, mệt mỏi đứng dậy, chỉ vừa đi được vài bước nó ngất xỉu, Trình nhanh tay đỡ lấy nó rồi bế lên đi vào mái hiên gần đó, gọi xe tới đón.

...

Cả 2 được tài xế chở về công ty, Trình bế nó lên phòng nghỉ ngơi, đặt nó xuống rồi kêu chị Ái thay quần áo cho nó, cậu cũng về phòng thay đồ.

Đến trưa, nó vẫn chưa tỉnh vì kiệt sức, TFBOYS cùng máy nhóc đã đi học về. Nguyên vội vàng chạy tới chỗ nó, lo lắng hỏi Trình.

-Vy Vy, bị sao thế?

-Thấm nước mưa, kiệt sức, ngất xỉu, Nhưng có ai cho em biết tại sao tí ấy lại khóc không?

-Em là người yêu của Vy Vy à?_Cả 3 người không trả lời câu hỏi của Trình, Khải hỏi lại cậu.

- Ừm. ừm. Đôi mắt nó mờ ra, 2 tay ôm đầu, rồi ngược lên thì thấy TFBOYS, Hàng Hàng, Kỳ Kỳ, Tiểu Dật, Trình Trình đang nhìn mình. Đôi mắt liếc qua Thiên thì nhận được khuôn mặt không cảm xúc của cậu.

- Trình Trình, cảm ơn nhóc đã đưa tí về. _ Nó nhìn Trình mỉm cười. Nụ cười ấy làm Thiên càng thêm hận nó, môi cậu nhếch lên khinh khinh, buông ra 1 câu nói:

- Tí với nhóc sau, giả tạo.

- Vy tí tí, tí nghỉ ngơi đi, mọi người ra ngoài được không? _ Trình nói với nó rồi quay qua mấy người còn lại. Tất cả cũng đi ra, những người ngoài cuộc đang thắc mắc về câu hỏi của Khải cộng thêm câu nói của Thiên làm ai nấy khó hiểu.

- Vy Vy, em với Thiên có chuyện gì? _ Khi còn lại một mình Trình và nó trong phòng thì Trình lên tiếng hỏi nó, lúc này nghe câu nói của Thiên, cậu cũng hiểu được Thiên là người đã làm nó đứng khóc dưới mưa và ra như thế này.

- Không có gì đâu. _ Nó cụp mắt xuống trả lời.

- Em thích Thiên?

Thích sau?, nó còn không xác định được tình cảm của mình thì làm sao mà trả lời. Nó không biết có thật sự thích Thiên hay không?, ở bên cạnh Thiên luôn làm trái tim nó đập nhanh, luôn làm đầu óc nó căng thẳng và không thể tập trung được gì.

Còn khi ở cạnh Trình, cậu lại cho nó 1 cảm giác bình yên, nó có thể nói hết những gì nó muốn, nó thích thấy Trình cười và đùa giỡn với nó, nó không bao giờ muốn rời xa cậu.

Nó có ích kỉ lắm không, trong tim luôn mang hình bóng của 2 người con trai, lại là người nổi tiếng, nó không hiểu được trái tim của mình nữa, thật sự bây giờ nó rối lăm.

- Tôi không xác định được tình cảm, tôi không biết tôi thích Trình hay là Thiên, tôi xin lỗi. _ Nó ôm đầu trả lời, đôi mắt xuất hiện 1 mảng sương.

- Không sao, đừng suy nghĩ nữa, nghỉ ngơi 1 chút đi. Tôi ra ngoài. _ Trình biết nếu nói gì đi nữa thì nó vẫn vậy, nó sẽ khó xử và tránh mặt cậu. Bằng không để nó từ từ xác định, tới lúc đó dù nó chọn ai đi nữa, thì cậu vẫn luôn bên cạnh nó.

...

- Thiên ca, gặp em 1 chút. _ Trình tới chỗ Thiên lên tiếng.

Thiên đứng dậy đi theo Trình, khuôn mặt vẫn còn lạnh lùng đến đáng sợ.

- Nói gì, cậu nói đi, tôi không có thời gian. _ Thiên khó chịu.

- Sao anh lại có thái độ đó với Vy Vy.

- Thái độ gì? _ Thiên hờ hững hỏi.

- Anh còn hỏi, anh đã làm cho Vy Vy khóc, anh biết Vy Vy đã đứng dưới mưa lâu lắm không, nếu em không tới kịp thì sẽ có chuyện gì, em không biết anh nói gì với Vy Vy, nhưng từ nay em cấm anh đừng quan tâm tới cô ấy nữa, em sẽ công khai cho mọi người biết em yêu cô ấy từ lâu lắm rồi. _ Trình tuôn 1 tràng rồi quay đi.

Thiên đứng đó, 2 tay siết chặt, đôi mắt đỏ lên, cậu đang rất tức giận, nếu cậu không giới kiềm chế, có lẽ Trình đã phải nhận 1 cú đấm từ cậu rồi.

Bạn đang đọc truyện *[Tfboys] Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Vừa lòng cô chưa?

...

Nó bây giờ không muốn chạm mặt với Thiên nữa, đành chào tạm biệt mọi người rồi đi về nhà, khuôn mặt nó đã mất đi nụ cười trẻ con, ngây thơ của lúc trước, thay vào đó là 1 đôi mắt chứa đựng những u buồn.

Vì đứng dưới mưa lâu nên nó không tránh khỏi một cơn đau đầu. Về tới nhà, đi thẳng lên phòng mà không chào hỏi ba mẹ 1 tiếng.

...

Sáng hôm sau.

Nó gắng gượng đến trường, tới cổng, nó xuống xe, mọi người ủa lại, tất cả nữ sinh trong trường vây lấy nó khiến nó mệt mỏi, lại vụ gì nữa đây, chẳng lẽ cãi nhau với Thiên cũng được nổi tiếng sau. Nó không muốn bị biến thành trung tâm chú ý của mọi người một chút nào, cuộc sống này chẳng khác gì là địa ngục.

-Có thể nói cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra được không?_Nó khó nhọc buông ra 1 câu.

-Mày là hồ ly tinh, hết dụ dỗ Vương Nguyên tới Đình Trình Hâm, mặt mày dày nhĩ._1 đứa con gái tên Từ Y bước ra đứng trước mặt nó lên tiếng.

-Tôi nói lại lần cuối, tôi không dụ dỗ ai cả, làm ơn đừng đem tôi ra soi mói._Nó mạnh mẽ nói to để học sinh ở đây cùng nghe thấy.

“CHÁT” lời nói của nó vừa dứt thì 1 cái tát mạnh từ tay Từ Y giáng xuống mặt nó. Nó ngã xuống nền đất lạnh lẽo, máu trong khoé môi chảy ra tanh nồng, đôi mắt đỏ hoe, bàn tay nó vì chạm mạnh vào nền bê tông nên đã rướm máu.

-Mày nói không dụ dỗ thì sao lại có hình mày và Trình đang ôm nhau dưới mưa, sao mày lại được Trình bế trên tay, chẳng phải mày tỏ ra đáng thương để cậu ấy lo lắng sau, mày là hồ ly tinh._Nó nghe những câu nói của Từ Y thì bất ngờ, nó lại lên báo 1 lần nữa sau, lại là chuyện tình cảm nữa sao.

-Mọi người làm gì vậy hả, tránh ra._1 giọng nói của người con trai vang lên rồi bước tới gần ngồi xuống cạnh nó, bây giờ nước mắt nó đã lăn dài trên má, đôi môi mỉm cười nhìn người đó.

-Vy Vy, có sau không, xin nghỉ bữa nay, về thôi.

-Trình Trình, không được, tôi không sao đâu._Nó mặc dù rất mệt mỏi nhưng lại tỏ ra không có gì, đa số lúc nó buồn Trình luôn ở cạnh, luôn làm cho nó vui, luôn quan tâm tới nó. Nhưng nó lại không biết, Thiên tuy lạnh lùng và nói không quan tâm tới nó nữa nhưng cậu luôn âm thầm quan tâm nó, luôn tìm mọi cách để khiến nó mỉm cười, mặc dù không thể hiện ra như Trình nhưng nó làm gì, bị gì, tâm trạng thế nào Thiên đều biết, chỉ tại nó ngốc nên không cảm nhận được. Nó cũng không biết rằng Thiên là người đã dùng 1 số điện thoại lạ để nhắn tin cho Trình đến giúp đỡ nó.

-Trình Hâm, em tại sao phải quan tâm nó chứ, nó đang dụ dỗ em đấy._Từ Y 1 lần nữa lên tiếng, cô ta nhìn cách nói chuyện và hành động của Trình đối với nó thì tức giận, bởi vì cô ta cũng thích Trình mà.

-Chị im đi, tôi quan tâm ai cũng không liên quan đến chị, với lại tôi muốn thông báo một điều, tất cả nghe cho rõ._Trình Trình kéo nó đứng dậy rồi nói lớn.-Lý Minh Vy là người yêu của tôi, làm phiền tất cả mọi người đừng động đến cô ấy, nếu TF Gia Tộc và Fan không chấp nhận thì tôi Đình Trình Hâm đây sẵn sàng rời khỏi công ty.

Cả nó và tất cả mọi người hết sức ngạc nhiên, TFBOYS cũng đã chứng kiến tất cả từ khi Trình đỡ nó dậy, Thiên không nghĩ Trình sẽ làm thật, nhìn sắc mặt nó bây giờ khiến Thiên đau lòng, nhưng cậu cũng đâu biết được tâm trạng nó bây giờ đang rối bời, nó đâu biết chuyện này sẽ xảy ra, nó còn chưa biết được mình có thật sự yêu Trình không thì Trình lại công khai như vậy, còn Nguyên nổi buồn đã hiện rõ trên khuôn mặt, nó yêu người khác rồi, bây giờ đến 1 cơ hội nói tình cảm của mình ra cũng không có.

1 câu thông báo 2 người đau, 1 người rối bời, cả trăm học sinh ngạc nhiên.

-Trình Trình, về trường đi, tôi lên lớp đây._Nó không phủ nhận vậy đó là sự thật rồi, lại 1 người nữa tìm cách hại nó. Một mình Gia Hân khiến nó thành như bây giờ rồi, tiếp theo là Từ Y thì nó phải sống làm sao đây.

Nó vô hồn bước về lớp, Trình thấy nó vậy cũng bỏ về trường. Khái này giờ im lặng suy nghĩ gì đó vô tình đưa ánh mắt lên sân thượng thì thấy 1 người con gái đang khoanh tay nhìn xuống nó 1 nụ cười nham hiểm, “là cô nữa sao Gia Hân”, Nguyên và Thiên không ai bảo ai bước vào lớp.

...

3 tiết học trôi qua, cả 3 người không ai còn tâm trạng để nghe giảng, nó chắc chắn sau hôm nay thì mọi chuyện sẽ còn rắc rối hơn nữa, Trình sẽ phải bị công ty chỉ trách vì yêu sớm và làm trái quy định, tất cả mọi người sẽ không tin tưởng nó nữa, ba mẹ nó sẽ thất vọng vì 1 đứa con gái chuyên dính vào chuyện tình cảm như nó.

Ra chơi. Nó thất thần định bước lên sân thượng thì 1 động lực mạnh kéo lại khiến nó mất thăng bằng mà ngã xuống đất, tay lúc này bị rướm máu cũng đã rỉ ra vài giọt đỏ thẫm thẫm vào tay áo đồng phục. Đôi mắt vô hồn nhìn vào những giọt máu ấy, rồi từ từ đứng dậy bước đi tiếp nhưng..

-Cô vừa lòng chưa, Trình Trình sẽ bị công ty loại ra khỏi TF Gia Tộc đấy, vì cô mà cậu ấy bỏ cả ước mơ của mình, cô vui chưa?_Đôi chân nó khựng lại khi nghe câu nói lạnh lùng và vô tình của Thiên, tất cả sẽ không ngờ Thiên có ngày lớn tiếng và tức giận với nó đến vậy. Nó với 2 hàng nước mắt quay lại nhìn Thiên.

-Tất cả là tại tôi sao?

-Đúng, tất cả là tại cô, nếu chúng tôi không làm bạn với cô thì Nguyên sẽ không rơi vào tình trạng như 4 tháng trước, và Trình sẽ không bị loại ra khỏi công ty. Cô thấy sao, cô nói đi, cô vừa lòng chưa, HẢ, HẢ?_Thiên có hơi tức giận nắm lấy cánh tay bị thương của nó, làm nó đau hơn và máu rỉ ra càng lúc càng nhiều, nhưng dường như nó không cảm nhận đau ở cánh tay mà nó đau trong tim. Thấy nó im lặng Thiên tiếp tục nói.-Cô có yêu cậu ấy không,

có có dám chắc mang lại hạnh phúc cho cậu ấy khi đã rời khỏi công ty không?

-Thiên Thiên, cậu bình tĩnh lại, tay Vy Vy bị thương._ Nguyễn thấy tay áo nó gần nhuộm 1 màu đỏ thì lên tiếng, Thiên bây giờ mới để ý nên buông tay nó ra, trên khuôn mặt không còn tức giận nữa mà là lo lắng, định đưa tay kéo nó lên phòng y tế băng vết thương thì nó đã lùi lại mấy bước vừa khóc vừa nói.

-Có, tôi yêu cậu ấy đấy, tôi vui lắm đấy, TÔI VỪA LÒNG RỒI. 4 chữ cuối nó hét lên rồi chạy thật nhanh ra đường bắt 1 chiếc taxi vội vàng mở cửa bước lên xe. Thiên và Nguyễn cùng tất cả mọi người ở đây chết trân khi nghe nó thừa nhận nó yêu Trình, vì đang ở ngoài hành lang của dãy nên tất cả học sinh đã chứng kiến tất cả.

Tìm Thiên nói, vì sau Thiên lớn tiếng với nó thì trừ Thiên ra không ai biết cả, cậu đã cố gắng để nó phủ nhận rằng nó không yêu Trình, cậu lớn tiếng trách nó với 1 hy vọng nhỏ nó sẽ nói là Trình tự mình quyết định, nhưng ngược lại, nó đã nói nó yêu Trình, nó nói nó vui, cậu là đang lo cho nó chứ không phải lo Trình sẽ rời khỏi công ty vì cậu biết Trình chỉ bị đình chỉ 1 tuần không được đến thực tập ở công ty thôi, nó đã làm cậu từ 1 hy vọng nhỏ trở thành 1 thất vọng lớn.

Ở 1 chỗ cách đó không xa Gia Hân đang có 1 tâm trạng cực kỳ tốt, cô ta đã hại được nó khiến nó không đến gần Thiên nữa, chỉ còn 1 bước cuối cùng là làm nó biến mất mãi mãi.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Thay đổi vì cậu

*GINV: Mạc Từ Y, 16 tuổi, xinh đẹp, con gái cưng nhất của chủ tịch tập đoàn trang sức lớn thứ 6 trong nước, cao 1m60, tính tình chảnh, kiêu ngạo, vì được nuông chiều từ nhỏ nên hống hách, thích Trình Trình.

Nó bây giờ chẳng biết đi đâu, không thể về nhà trong lúc này càng không thể quay lại trường học, tay áo đồng phục đã nhuộm 1 màu đỏ thẫm, tiếng chuông điện thoại vang lên, nhìn vào màn hình, là Trình.

-Tôi nghe nè Trình, có gì không?_ Cố gắng lấy lại bình tĩnh nó bắt máy.

-Em đang ở đâu?_ Tiếng Trình bên kia lo lắng, lần này cậu lại nhận được tin nhắn báo rằng nó đã rời khỏi trường trong tâm trạng chẳng mấy tốt, cậu cũng không hỏi lại người đó là ai, quan trọng là nó có xảy ra chuyện gì không, còn mọi chuyện tính sau.

-Tôi đang trên đường đi ra biển.

-Ừ, đợi tôi._ Trình nói xong tắt máy, nó vẫn không biết cậu sẽ làm gì, thôi thì cứ tới đó trước vậy.

...

15 phút sau, nó có mặt tại 1 biển lớn ở Trùng Khánh Trung Quốc. Trên người vẫn là bộ đồng phục trường, cánh tay cũng đã ngừng rỉ máu, khuôn mặt mang 1 nỗi thất vọng xen chút u buồn.

Nó cứ đứng đó đôi mắt vô hồn nhìn về nơi xa xăm, 5 phút trôi qua, nó cảm nhận 1 hơi ẩm truyền đến, 1 vòng tay ôm nó từ phía sau, nó biết là ai, nó không nói gì vẫn cứ đứng im.

-Buồn sao, hối hận vì quen tôi?._ Trình dựa đầu lên vai nó hỏi.

-Không phải, chỉ là hơi buồn vì thấy người khác đối xử với mình như vậy thôi. _ giọng nó lạc đi vì khóc nhiều, nó không hối hận khi quen cậu đâu, nó thấy thương cậu hơn vì từ khi nó làm bạn với TF chỉ có cậu là luôn bên nó, chọc nó cười, luôn mang đến cho nó bao ấm áp, cảm giác an toàn hơn và Trình là người nó thần tượng hơn tất cả. Trình xoay người nó lại, rồi nhìn vào cánh tay bị thương, nhắm mắt nói:

-Đi băng cánh tay lại. Không xiu nữa thấm nước biển sẽ nhiễm trùng._ Cậu không để nó nói gì mà kéo ra chiếc xe đang đậu ở gần biển.

Trình cẩn thận băng lại từng chút sợ nó đau, mắt nó không rời khỏi cậu, trong đầu luôn muốn hỏi tại sao lại có mặt đứng lúc nó cần, tại sao lại biết nó ra khỏi trường nhưng lại thôi không hỏi nữa chỉ cần cậu luôn bên nó và yêu thương nó như vậy là được rồi.

Nhìn cánh tay đã được băng bó, nó mỉm cười rồi kéo Trình xuống biển, từng đợt gió thổi vào mặt nó, từng con sóng trào vô bờ rồi lại đi ra, ném đôi giày lên trên, nó hít thở thật sâu rồi hét lớn:

-TÔI SẼ THAY ĐỔI, VÌ ĐÌNH TRÌNH HÂM.

Trình ngạc nhiên rồi bật cười, hạnh phúc len lỏi vào trái tim cậu, bước xuống dưới với nó, cậu cũng lấy sức hết to hơn:

-TÔI YÊU EM, YÊU NHIỀU LẮM, LÝ MINH VY.

Nó cũng mỉm cười, cơn gió nhẹ nhàng thổi qua làm tóc của nó bay bay trong ánh nắng khiến nó đẹp hơn, Trình nhanh tay lấy điện thoại ra chụp lại và lưu làm ảnh nền điện thoại, nó giật điện thoại trên tay cậu rồi mỉm cười:

-Chụp một mình tôi buồn lắm, chụp chung nha. Cậu cứ tưởng nó sẽ xoá đi, không ngờ nó còn bảo cậu chụp chung. Cả 2 dường như chụp rất nhiều hình, còn up lên mạng, đùa giỡn cũng lâu, Trình kéo nó lên bờ ngồi xuống 1 tảng đá lớn, trong lúc Trình đi mua nước nó nghịch điện thoại cậu, lấy 1 tấm ảnh có mặt cả 2 làm ảnh khoá và các cuộc gọi thoại. Trình nhìn nó vừa nhìn điện thoại vừa mỉm cười thì thấy vui vui, lấy chai nước đưa cho nó cùng những bịch bánh snack, rồi ngồi xuống bên cạnh.

-Trình Trình, đừng thay đổi nhé._Nó lắc lắc điện thoại trước mặt cậu rồi nói.

-Ừ, Nhưng mà điện thoại em đâu?_Nó đưa điện thoại cho Trình, mặc kệ cậu làm gì thì làm, nó gục xuống vai cậu ngủ mà không để ý tay cậu đưa cao chiếc điện thoại rồi 1 tấm hình nữa đã ra đời. Trình làm hình khoá, hình nền, hình cuộc gọi thoại trong điện thoại của nó cũng là hình cả 2.

Tiếng sóng biển ào ạt, hàng cây phía sau vì gió mà lay động, khung cảnh này đối với Trình rất hạnh phúc, Trình ước gì nó mãi vui như vậy, mãi bên cậu và cùng cậu vượt qua những lời soi mói. Nó không biết được rằng cậu đã bị chị Ái tức giận mà nặng lời. Cậu đã giấu nó vì sợ nó suy nghĩ rồi lo lắng.

...

Tại công ty TF.

TFBOYS đi học đã về, Thiên vì những lời khi sáng của nó mà buồn đi rất nhiều, đứng trong phòng tập luyện nhưng tâm trạng cứ để trên mây, những tiếng nói của mấy cậu nhóc thực tập làm Thiên chú ý:

-Tiểu Trình với Vy tí ti đi chơi vui quá vậy, trốn học còn chụp hình đăng weibo nữa chứ, lần này em sẽ sử 2 người đó vì tội không cho em đi chung._Ngô Hạo Tường tỏ ra giận dữ.

-2 người này đúng là, quá nhanh quá nguy hiểm, mới ngày nào còn Vy tí ti, bây giờ thì Vy Vy luôn rồi._Hàng Hàng cầm điện thoại lướt lướt rồi lắc đầu.

-....

-....

Bao nhiêu lời tui nhóc nói cứ quanh quẩn trong đầu Thiên, cầm điện thoại lên weibo thì thấy cả nó và Trình đều đăng hình, 1 số người thì ủng hộ nó và Trình rồi chúc hạnh phúc, 1 số người chửi nó vì quen thần tượng của họ. Tay Thiên siết chặt cái điện thoại như muốn bóp nát đi, tim lại đau, ánh mắt thất vọng hiện rõ. Tiếng chị Ái vang lên.

-Mấy em cố gắng tập nhảy đi nhé, 1 ngày nữa sẽ quay MV mới đấy, trong MV lần này sẽ thiếu đi Tiểu Trình, lí do các em cũng biết.

Tất cả mọi người trong phòng đều nghe theo rồi đứng dậy tập, Thiên vì chuyện lúc sáng cộng thêm những hình ảnh trên weibo khiến cậu không thể tập trung được, chị Ái dường như đã rất tức giận vì lúc trước cậu chỉ cần 30 phút là gần xong toàn bài, còn bây giờ đã 2 tiếng rồi nhưng cậu lại chưa nhảy được khúc dạo đầu.

-Em sao vậy Thiên Tì, em có muốn tập nữa không, chỉ còn 1 ngày thôi đấy.

-Tối em tự tập._Thiên lạnh lùng bỏ ra khỏi phòng, mọi người còn lại bất ngờ, lần đầu tiên Thiên như vậy. Khải hiểu ra được vấn đề, Khải đang lo lắng vì sợ Thiên sẽ hành động dại dột rồi ước mơ của cậu cũng theo đó mà dang dở.

...

Tại chỗ nó.

Nó tỉnh dậy thì thấy trời đã chiều, chắc nó ngủ lâu rồi, có lẽ vì mệt mỏi nên bây giờ mới ngủ nhiều như vậy.

-Trình Trình, mấy giờ rồi, xin lỗi đã ngủ quên, về được không._Nó nhìn qua cạnh thấy Trình đang nhìn mình thì ngượng ngùng lên tiếng.

-Ở lại xem hoàng hôn lãng rồi về nhé.-Trình nhẹ nhàng vuốt tóc nó nói. Nó khẽ gật đầu. Cũng tốt, về nhà nó không biết đối diện sau với ba mẹ, họ có giận nó không.

...

Ánh mặt trời đỏ chói dần dần khuất ở xa, khung cảnh bây giờ thật lung linh và lãng mạn, cả 2 dường như đang chìm trong hạnh phúc, nhưng hạnh phúc này và khung cảnh này sẽ xảy ra lần nữa không khi trong tim nó chưa hề biết Thiên là gì, đơn giản chỉ là tình cảm bạn bè hay còn 1 tình cảm nào đó mơ hồ mà nó chưa nhận ra.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 27: Lột xác

Tôi đến.

Trình đưa nó về nhà, xuống xe nó nở nụ cười tươi rói để Trình yên tâm, khi xe của cậu khuất trong màn đêm, nụ cười trên môi tắt ngấm, ánh mắt có chút lo lắng nhìn vào trong ngôi biệt thự, hít 1 hơi thật sâu, nó lấy hết can đảm để đối mặt với ba mẹ.

Đẩy nhẹ cánh cổng, đôi chân run run bước vào, nghe tiếng mở cửa ba mẹ nó nhìn lên, nó cúi mặt xuống đất, trong lòng lo sợ ba sẽ nổi trận lôi đình, nó đã chứng kiến ba đánh anh hai nó như chết lên chết xuống, nghĩ lại thôi nó đã thấy kinh khủng. Nhưng ngược lại với sự sợ hãi đó thì...

-Vy Vy, con ổn không, ngồi xuống đây đi._Mẹ nó nhẹ nhàng lên tiếng, trong lời nói có chút gì đó yêu thương, lo lắng và quan tâm

Nó ngạc nhiên rồi cũng ngồi xuống đối diện. Miệng mấp máy:

-Ba mẹ à...con...con..._Chưa nói hết câu, ba nó chen vào.

-Ba hiểu, nhưng ba vẫn muốn biết tại sao con chia tay Nguyên rồi lại quen cậu Trình gì đó, trên báo đã xuất hiện rất nhiều ảnh con với cậu bé, tin sáng nay cũng đã lên tivi, báo chí. Còn có đoạn video con và Thiên Thiên cãi nhau, con đã thừa nhận mình yêu Tiểu Trình_Ba nó không lớn tiếng, không tức giận chỉ dịu dàng ân cần với nó.

-Ba mẹ, con không biết nói sao nhưng thật sự con và Nguyên chỉ vì hiểu lầm nên con mới đóng giả bạn gái cậu ấy, con không yêu Nguyên, ba mẹ à, hức hức, con không phải là 1 người con gái hư hỏng đâu, hức hức, ba mẹ có tin con không, con không có dụ dỗ ai cả. Từ khi chưa gặp họ con đã thích Trình rồi, nhưng mà...con nghĩ sẽ không bao giờ gặp được họ. Hức hức. con không biết mọi chuyện xảy ra như vậy._Nó vừa khóc vừa nói, nó đã rất mệt mỏi. Mẹ nó thương xót tới bên cạnh ôm nó vào lòng, nước mắt bà cũng trào ra.

-Thôi được rồi, con lên phòng nghỉ ngơi đi, ba mẹ tin con mà, đừng khóc._Mẹ nó vỗ về đưa con gái duy nhất, lần thứ 2 bà thấy nó yếu đuối như vậy, từ nhỏ đã được anh hai bảo vệ, không ai dám ức hiếp, lúc nào thức dậy và đi học về câu đầu tiên nó mở miệng ra là “anh hai đâu ba mẹ”, lúc anh hai nó qua đời nó đã khóc rất nhiều, đó lần thứ nhất nó yếu đuối kể từ khi sinh ra, nó đã mất đi người anh trai duy nhất, mất đi tình thương của người anh đó, nó đã cố gắng sống vui vẻ để anh hai trên trời không thất vọng về nó, ba mẹ nó đã thay anh hai vun đắp rất nhiều tình thương nhưng trong trái tim nó không ai có thể thay thế được anh. Nếu người anh đó còn sống chắc chắn nó sẽ không chịu đựng những rắc rối như bây giờ.

Nó lau nước mắt, đứng dậy đi lên phòng, tắm rửa rồi nằm dài trên giường, đầu óc bắt đầu suy nghĩ đến lời nói của Thiên, lời trách móc của những người xung quanh, nhưng nó lắc đầu, nó đã hứa với Trình sẽ thay đổi vì cậu ấy, bây giờ nó là người yêu của Trình vì vậy không được làm Trình buồn.

Nhưng sau, càng cố gắng ngừng suy nghĩ thì những lời nói của Thiên càng vang vọng bên tai, 1 lúc 1 rõ hơn khiến nó muốn hét lên. Một mình chìm vào giấc ngủ, trên khoé mắt vẫn còn đọng lại 1 giọt nước.

...

Sáng hôm sau, nó dậy làm vệ sinh cá nhân, thay đồng phục rồi bước ra nhìn vào gương, nó đã gầy đi rất nhiều, trên khuôn mặt mất hẳn vẻ trẻ con thường ngày, tự lấy tay mình vỗ vỗ vào 2 bên má vài cái “không được nghĩ nhiều, không được buồn nữa, phải lấy lại tinh thần, phải tìm lại Lý Minh Vy đáng yêu của lúc trước“. Lắm bầm 1 mình rồi nó xắn tay áo lên gần khuỷu tay, bắt đầu chỉnh tóc, thường ngày tóc nó búi củ tỏi, để mái ngố, bây giờ thay vào đó tóc được xoã tự nhiên, dài gần tới thắt lưng, mái trước không còn mái ngố nữa mà là mái xéo, nó lấy cái máy nhuộm tóc trên góc tủ rồi nhuộm sơ phần đuôi và mái trước, chỉ cần nhiều đó thôi nhưng bây giờ nó đã rất khác, nó thoa thêm 1 chút son đường lên môi làm đôi môi màu cherry của nó bóng và quyến rũ hơn.

Kéo ngăn tủ, nó lấy 1 sợi dây chuyền mặt đá quý màu tím, chỉ có 1 sợi duy nhất trên đời nó đã đang là chủ nhân. sợi dây chuyền này rất quan trọng đối với nó, sợi dây như 1 phần đời sống của nó vì anh hai nó đã thiết kế để tặng vào sinh nhật 14 tuổi của nó, nhưng không ngờ qua ngay ngày sao anh nó đã xa nó mãi mãi. Ngắm sợi dây 1 lúc rồi đưa lên cổ, viên đá loé lên 1 ánh sáng nhỏ, tiếp theo là chiếc lắc tay có tên nó, cuối cùng là đôi bông tai hình tuyết nhỏ lấp lánh. Mang đôi giày búp bê màu trắng có nơ vào chân. Bước xuống nhà chào ba mẹ rồi lên xe tới trường.

...

Trước khi bước xuống xe nó hít 1 hơi thật sâu, gương mặt hồng hào, đôi môi nở 1 nụ cười nhẹ, nó sẽ mặc kệ lời nói của người khác, thời gian trôi đi họ cũng cho vào quên lãng thôi mà. Tay mở cửa xe, chân bước xuống, khoác ba lô vào 1 bên vai, rồi đi thẳng, Fan của nó, có cả nữ sinh và nam sinh bắt ngờ, hoá đá trước vẻ đẹp thiên thần đó, nhanh tay chụp hình rồi đăng lên trang web, chắc chắn sẽ được lên báo, còn lại số nữ sinh ghét nó thì khinh thường, chửi bới, nói những điều không tốt, nhưng miệng nó vẫn cười, nó vẫn mạnh mẽ đi thẳng lên lớp. Cánh cửa lớp mở ra, nó nhẹ nhàng bước vào, tất cả hoạt động của mọi người đều dừng lại, nhìn nó chằm chằm, bất ngờ cả lớp hét lên:

-VY VY ĐẸP QUÁ.

Tiếng hét làm Thiên đang gục đầu xuống bàn, Nguyên đang nhìn vào điện thoại cũng ngước lên xem tình hình. Ngạc nhiên, bất ngờ, đơ, tim đập nhanh, đó là loạt cảm xúc của 2 người họ.

-Vy Vy, cậu là thiên thần phải không, ai đã đưa cậu xuống đây, tại sao lại ra như vậy? _Câu hỏi của 1 bạn trong lớp làm Thiên lấy lại bình tĩnh nhưng mắt vẫn dán chặt vào người nó. Thiên quan sát nó từ đầu tới chân, sự thay đổi lột xác hoàn toàn của nó khiến cậu sững sờ, mặt cậu bắt đầu đỏ lên, tim không tự chủ mà đập liên hồi, cậu vội đưa tay bịt chặt miệng, quay đi chỗ khác, cậu sợ nhìn nó thêm 1 chút nữa, cậu sẽ không kiềm chế được mà lòi nó đi rồi sẽ gây ra chuyện.

Nó không nói gì mỉm cười bước xuống chỗ Nguyên và Thiên, vẫn vui vẻ, vẫn đáng yêu, không buồn, không giận, không mệt mỏi nói:

-Nguyên, Thiên đi ăn sáng với tớ nhé.

-Hả, à..ừ, cậu không sao chứ? _Nguyên e ngại nhìn nó rồi quay sang Thiên, chuyện hôm qua Thiên đã hơi quá đáng Nguyên sợ nó sẽ giận.

-Tớ không sao, tớ quên hết rồi, bây giờ tớ là bạn gái Trình, còn cậu và Thiên...là bạn thân mà, đúng không? _Nó hơi ngập ngừng khi nói Thiên là bạn thân nhưng rồi mỉm cười thật tươi.

-Ừ, là bạn thân mà, vậy đi căn tin, Thiên đi ăn sáng thôi, để tớ gọi Khải ca đi cùng. _Nguyên hơi buồn nhưng nghĩ nó đã lấy lại được dáng vẻ như lúc trước thì cũng bỏ qua.

Cả 3 bước xuống căn tin, Khải cũng vừa xuống tới khi nhận được tin nhắn của Nguyên. 4 người làm tất cả học sinh chú ý, tiếng bàn tán xôn xao, 1 phần vì sự lột xác của nó, 1 phần vì những chuyện vừa qua bây giờ thì nó lại đi cùng TFBOYS, tò mò, thắc mắc và ghen tức là tình trạng bây giờ của nữ sinh ghét nó.

-Nguyên phụ anh đi lấy đồ ăn được không? _Khải quên nó và Thiên có chút gì đó không ổn nên vô tình tạo cho cả 2 bầu không khí ngột ngạt, chưa ai biết nói gì thì tin nhắn nhắn điện thoại của nó để trên bàn vang lên, Thiên nhìn qua thì đập vào mắt cậu là hình khoá của Trình và nó, nó đang tựa vào vai Trình ngủ, đôi môi mỉm cười, Trình nhìn nó đầy yêu thương.

Nó cầm điện thoại lên, mỉm cười, Trình nhắn tin, 1 tin nhắn đầy yêu thương và quan tâm, nó không để ý rằng sắc mặt Thiên đang tái dần đi, đôi môi mím chặt, 2 tay nắm lại thành nắm đấm, tim cậu nhói, đầu hơi cuối xuống.

-Đồ ăn tới rồi, ăn đi, 15 phút nữa vào lớp đây, à sẵn tiện chúc mừng em đã lấy lại được tinh thần nhé Vy Vy, thời gian qua em vất vả rồi. _Khải lên tiếng, nó nghe tới tên mình thì bỏ điện thoại xuống chưa kịp khoá, ngước lên cười với Khải, cả 3 người vô tình chú ý tới màn hình điện thoại, 1 tấm hình tiếp theo đập vào mắt Thiên, cậu cố gắng kiềm chế, cố gắng đừng suy nghĩ, cố gắng quên đi, cả 4 người tiếp tục ăn, Thiên cũng dần dần bình tĩnh lại, nhưng.....bài hát sở tay rèn luyện thanh xuân vang lên, nhạc chuông điện thoại nó, 1 lần nữa, tổng cộng 3 lần Thiên nhìn thấy hình nó và Trình trên 1 cái điện thoại, 3 tấm hình khác nhau, Thiên dường như không còn nghe thấy gì cả, dường như bị mất đi tất cả không khí khi màn hình điện thoại xuất hiện số Trình cùng cái tên “ANY”, đặc biệt tấm hình cuộc gọi thoại, là Trình đang hôn 1 bên má của nó, còn nó cười hạnh phúc, 2 tay nó tạo hình trái tim, 1 tay Trình đặt lên vai nó, tay còn lại tất nhiên sẽ là chụp hình.

Tim Thiên đau như chưa từng đau, cậu có thể cảm nhận trái tim cậu đang rỉ máu, cậu không nghĩ nó có thể vui vẻ và hạnh phúc tới như vậy.

-Em xin phép lên lớp trước nhé, em ăn xong rồi, Nguyên, Thiên và anh lên sau nhé. Chúc mọi người học vui vẻ. _Nó nói rồi cầm điện thoại đi ra khỏi căn tin, chắc vì Trình đợi tin nhắn lâu nên gọi, nó cũng đang rất ngạc nhiên khi thấy tấm hình này, lúc chụp hình Trình chỉ nhìn nó nhưng khi tay Trình bấm chụp thì Trình lại hôn nó, làm sao nó phản ứng kịp. Tuy ngạc nhiên nhưng nó vẫn không thay đổi vì đã hứa với Trình.

Ở căn tin, thấy nó đã đi về lớp, Thiên không nói không rằng, tự giác đứng dậy và bước đi như 1 cái xác không hồn, nhưng không phải cậu về lớp mà điểm đến của cậu là bãi cỏ phía sau sân trường, nơi mà nó đã kể về người anh trai duy nhất của nó.

Ngồi bệt xuống bãi cỏ, 2 tay vòng qua đầu gối, ánh mắt vô hồn nhìn về nơi xa xăm, cậu không suy nghĩ được gì, 1 giọt nước mắt rơi ra lăn dài trên má. Cậu đang khóc, là vì nó.

...

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Hối hận

Thiên bỏ đi để lại 2 khuôn mặt ngạc nhiên, rồi Nguyên cũng xin phép lên lớp, còn Khải thì ra sau sân trường tìm kiếm Thiên.

Từ phía xa Khải nhìn thấy bóng lưng cô đơn của Thiên thì hơi lo lắng, 1 con người lạnh lùng như Thiên mà cũng có ngày rơi vào tình trạng này, bước tới gần, ngồi xuống cạnh Thiên, Khải lên tiếng:

-Em tại sao lại ra như vậy. Em yêu Vy Vy từ khi nào?

-Em không biết. _Gạt đi giọt nước mắt chuẩn bị rơi ra, Thiên không cảm xúc trả lời.

-Anh thật sự rất thất vọng đấy Thiên Thiên à, mọi chuyện không phải lỗi Vy Vy nhưng em có thấy rằng từ khi Vy Vy làm bạn với chúng ta, thì xảy ra rất nhiều rắc rối không, kể cả Gia Hân nữa, cô ta lúc nào cũng tìm mọi cách hại người khác, một Gia Hân đã khiến em, Nguyên Nhi, Vy Vy, Tiểu Trình ra như vậy rồi, thêm một Gia Hân thứ 2 thì em nghĩ xem chuyện gì sẽ xảy ra, trong khi đó Vy Vy là trung tâm của mọi chuyện. Hẹn ước...._Khải chưa nói hết câu thì Thiên gắt lên.

-Anh thôi đi, em hiểu anh tính nói gì mà, anh lúc nào cũng lấy cái hẹn ước đó ra, anh nghĩ em quên lời hứa với Fan sao, anh sợ em thất hứa đúng không, nếu em là con người như anh nghĩ thì em đã không giữ mãi cái tình cảm này mà đem nói hết cho Vy Vy biết rồi, nếu em không giữ lời hứa thì bây giờ không chỉ riêng mình Nguyên, Trình và Vy Vy dính vào scandal tình cảm mà còn có cả em nữa đấy, em mà thất hứa thì bây giờ em đã không 1 mình đau khổ như vậy rồi, em biết em không nên yêu cậu ấy, em không nên để chuyện này xảy ra, nhưng lí trí có bao giờ thắng được con tim đâu, anh biết không, em đã cố gắng kiềm chế lắm mới không xảy ra rắc rối, anh biết em đau tới cỡ nào khi Vy già làm người yêu Nguyên không, lúc họ kết thúc em chưa làm được gì thì bây giờ Vy đã chính thức là bạn gái của Tiểu Trình, anh thì làm sao hiểu được cảm giác của em bây giờ chứ, tại vì anh chưa yêu, tại vì anh chưa rung động trước 1 người con gái nào, từ bây giờ anh đừng lấy cái hẹn ước đó ra mà nói với em nữa, em rất mệt mỏi đấy. _Thiên nói xong đứng dậy bỏ về với những giọt nước mắt đau khổ, ai nói Thiên rất mạnh mẽ, ai nói Thiên giỏi kiềm chế, vì họ chưa thấy Thiên khóc lần nào nên họ mới nói như vậy. Khải hơi tức giận nhưng anh hiểu Thiên đã chịu đựng rất nhiều, anh đứng dậy tính chạy theo nói xin lỗi Thiên thì dừng hẳn lại. Chuyện gì đang xảy ra vậy.

Trước mặt Khải là Thiên đang đứng đối diện với nó, không chỉ có Khải ngạc nhiên, lo lắng mà Thiên còn ngạc nhiên hơn Khải gấp bội, lúc Thiên định ra về chỉ mới đi được 10 bước đã thấy nó đứng đó với 2 hàng nước mắt. Khải đi lại gần lên tiếng:

-Anh vào lớp đây, khi nào rảnh gặp anh 1 chút nhé Vy Vy. _Đội cái gạt đầu từ nó, anh đi thẳng, trong lòng dâng lên 1 cảm giác có lỗi.

Còn nó cứ im lặng nhìn thẳng vào Thiên, vì nó thấy trong lớp hơi ngột ngạt nên xin ra ngoài, không ngờ lại chứng kiến tất cả, tâm trạng của nó hiện giờ, đau xót, rối bời.

Khi nó tỉnh mở miệng hỏi Thiên thì nhận được 1 cái quay đi cùng câu nói không cảm xúc của Thiên:

-Quên hết đi, tôi rất HỐI HẬN vì yêu người con gái chuyên dính vào chuyện tình cảm.

Hãy nói với nó đó không phải là Thiên đi, Thiên không phải người như vậy, làm ơn nói với nó không phải Thiên đi mà. Nước mắt càng lúc càng nhiều, nó nhìn theo bóng lưng đó, sao lại lạnh lùng và tuyệt tình đến vậy, tim không tự chủ nhói lên, hình như tình cảm của nó không đơn giản dừng lại ở hai từ thần tượng nữa rồi.

Đôi chân nó khụy xuống, nó tưởng rằng sự lật xác và thay đổi đột ngột này sẽ làm nó vui vẻ hơn, ước gì nó không nghe những lời nói cùng cái câu vô tình đó của Thiên, ước gì nó chưa bao giờ gặp họ.

Tiếng điện thoại vang lên, nhìn vào màn hình, 1 cảm giác tội lỗi, 1 cảm giác ray rứt bao quanh nó, nó đã sai rồi, dường như nó đang dần dần phản bội Trình, tại sao lại quên Trình khi hình bóng người con trai khác đang tồn tại trong tim nó. Nó phải làm sao đây, nó không muốn ép bản thân, càng không muốn thấy Trình đau khổ.

Thôi thì 1 ngày nào đó có cơ hội nó sẽ nói tất cả cho Trình biết.

-Alô. _Tiếng chuông thứ 2 vang lên nó mới bắt máy, giọng hơi nghèn nghẹn.

-Vy ti ti, Trình bị ngã xỉu trong lớp, đã được đưa vào bệnh viện, ti tới đây đi. _Tiếng nói gấp gáp của Hàng Hàng bên kia vọng qua, nó không kịp hiểu ra chuyện gì, trong đầu nó bây giờ rối tung lên. Vội vàng chạy ra khỏi cổng trường bắt taxi đến bệnh viện.

1 người con trai đứng trên sân thượng thấy tất cả, nó yêu trình thì tại sao lúc này lại khóc, nó đang thương hại cậu sao, nó 1 nụ cười nhạt, Thiên ngồi xuống nền đất lạnh lẽo, dựa người vào tường, Thiên đã rất đau khi nói câu đó với nó, cậu không muốn ai khó xử, đau khổ nữa, những hình ảnh nó và Trình hạnh phúc bên nhau cứ hiện rõ trong đầu như ngàn nhát dao rạch xé tim cậu một cách nhẹ nhàng mà đầy đau đớn, vết thương lòng của Thiên chưa lành, thì lại thêm 1 vết thương nữa khắc sâu trong tim, tâm trí máu cứ không ngừng rỉ ra.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 29: Rối loạn tim

Nó chạy vào bệnh viện, thấy Kỳ Lâm, Hàng Hàng và chị Ái ngồi ở hàng ghế đợi, vội tới gần, hỏi:

-Chị, Trình sao rồi chị, cậu ấy...

-Em bình tĩnh ngồi xuống đây đi, bác sĩ đang khám cho tiểu Trình chưa ra._ Nó chưa nói xong thì chị Ái chen vào, nghe lời chị nó ngồi xuống ghế kế bên, Hàng quay qua nó an ủi:

-Tí đừng lo, Trình sẽ không sao đâu mà._ Nó nhìn Hàng gật đầu.

5 phút sau, bác sĩ từ phòng khám bệnh đi ra rồi lên tiếng.

-Ai là người nhà của bệnh nhân Đinh Trình Hâm thì đi theo tôi.

-Chị, em đi với chị._ Nó nói với chị Ái rồi cả 2 bước theo sau bác sĩ.

Tới phòng làm việc, chị Ái nóng lòng hỏi:

-Bác sĩ, cậu bé bị gì vậy ạ?_ Nó run run, hồi hộp đợi câu trả lời.

-Bệnh nhân bị rối loạn tim, nguyên nhân là do cậu ấy quá căng thẳng, trong lòng lúc nào cũng lo lắng, thường xuyên ăn muộn và bỏ bữa, làm việc quá sức. Nếu tôi đoán không sai thì cậu bé hay bị ngất, đúng không?_ Chị Ái suy nghĩ gì đó rồi gật đầu. Bác sĩ nói tiếp.

-Khi bị ngất là do tim bệnh nhân ngừng đập đột ngột do do rối loạn nhịp tim ác tính. Nhịp nhanh thất và rung thất có thể làm cho các buồng tim dưới rung động một cách dữ dội, khiến tim mất khả năng bơm máu đi nuôi cơ thể. Kết quả là ngừng tim đột ngột, đồng thời bệnh nhân ngừng thở và mất đi ý thức. Đây là một trường hợp khẩn cấp, nếu không được điều trị ngay lập tức có thể dẫn đến tử vong. Bệnh nhân dần chuyển sang giai đoạn nguy hiểm. Người nhà nên cho cậu bé ăn uống đúng cách, nghỉ ngơi nhiều, không quá căng thẳng, lo lắng, xúc động mạnh, hạn chế các chất kích thích và tránh các tình huống tập luyện quá sức, đề nâng cao tim lấy lại nhịp đập bình thường. Tôi sẽ đưa đơn thuốc cho cô, phải cho cậu ấy uống đều đặn, không được bỏ ngày nào, nếu không sẽ xảy ra tình trạng ngất xỉu dẫn đến nguy hiểm hơn. Và tôi cũng đã chuyển cậu bé đến phòng hồi sức đặc biệt, mọi người có thể vào thăm, nhưng đừng làm ồn.

-Rối...rối loạn tim ư?, sao...sao có thể._ Chị Ái dường như không thốt nên lời.

Nó nãy giờ chú ý nghe từng chữ, từng chữ một của bác sĩ, nhưng đầu óc nó chỉ vang lên 3 chữ “rối loạn tim”, tuy ngốc và tình trạng đó chưa xảy đến với nó nhưng nó biết loại bệnh đó nguy hiểm đến tính mạng, có thể sẽ ra đi bất ngờ.

Nó không nói 1 lời, đôi chân run run đứng lên, thất thần bước đi về phía phòng hồi sức của Trình Trình, chị Ái thấy vậy cũng hơi xót xa, chào bác sĩ rồi chị cùng nó về phòng.

Mở cửa ra, nhìn người con trai đã ở bên cạnh nó mấy ngày qua nằm trên chiếc giường với khuôn mặt xanh xao, gầy hơn lúc trước, vậy mà nó vô tâm không nhận ra. Tới gần giường cậu, ngồi xuống cái ghế bên cạnh.

-Chị, Trình Trình bị gì vậy ạ, sao cậu ấy thường hay ngất xỉu thế?._ Kỳ Kỳ hỏi Chị Ái. Nó đưa đôi mắt vô hồn nhìn 3 người trước mặt mà lên tiếng:

-Thường xuyên ngất xỉu sao?, tại sao em không biết chuyện gì cả, Chị à, chị nói đi, Trình bị vậy là từ khi nào?

-Trình đã bị gần 1 tháng rồi, nhưng gần đây Trình ngất xỉu nhiều hơn, lỗi là tại chị, chị xin lỗi, chị đã trách em ấy vì tình cảm mà bỏ cả việc tập luyện, chị đã lớn tiếng với em ấy, chị xin lỗi, chắc tại chị nên Trình đã thức tới tận khuya để tập nhảy, em ấy đi học về bỏ ăn cả buổi trưa và buổi tối để tập, thời gian đó chị giận Trình nên không nhắc nhở, chị không ngờ em ấy lại mang trong người căn bệnh đó._ Chị Ái vừa khóc vừa nói, Kỳ và Hàng không hiểu chuyện gì xảy ra, Trình đang mang căn bệnh sao?

-Tại sao chị lại giận cậu ấy, nếu giận chị phải giận em chứ, em là người gây ra lỗi đó mà, Trình đã bị 1 tháng trong khi đó em là bạn gái cậu ấy mà em lại không biết gì?_ 1 giọt nước mắt lăn dài, nó gục xuống tay Trình, khóc.

-Chị xin lỗi, em đừng tự trách mình, là Trình không muốn em biết, bây giờ chị và 2 nhóc này về công ty, nấu chút gì đó cho Trình, em ở lại nhé._ Chị Ái nói rồi cùng 2 nhóc ra về, trong căn phòng còn lại 2 người.

Nó nắm lấy bàn tay lạnh ngắt của Trình, đôi mắt ướt đầm nhìn cậu, tâm trạng nó bây giờ là 1 mớ hỗn độn, Trình như vậy thì làm sao nó dám rời xa cậu, làm sao nó dám nói tất cả với cậu đây.

Chắc rằng cậu đang cần nó bên cạnh, bác sĩ bảo không để cho bệnh nhân xúc động mạnh, nên chỉ còn 1 lựa chọn cuối cùng là nó phải dành hết tình cảm cho 1 mình Trình và đưa Thiên vào lãng quên.

-Trình à, cậu tại sao lại giấu tôi chứ, cậu biết nguy hiểm lắm không, tôi đã vô tâm tới nỗi không để ý rằng cậu đã gầy đi rất nhiều, tôi đáng trách lắm đúng không, tôi chỉ biết làm người khác hy vọng rồi lại gây ra tổn thương, tôi là 1 con người vô cùng rác rưởi.

-Trình thấy không, hôm nay tôi đã thay đổi, tôi vui vẻ, đáng yêu như lúc trước rồi, nhưng cậu đang là chủ sở hữu của nét đáng yêu đó, cũng vì cậu tôi mới làm vậy, còn cậu thì sao, thay đổi hơn tôi nữa đấy, từ 1 tiểu babie đáng yêu, vui tính, mạnh mẽ thành 1 đứa con trai luôn có nỗi buồn, còn mang trong mình căn bệnh rối loạn tim nữa.

Những giọt nước mắt của nó cứ rơi xuống cánh tay của Trình, nó thấy có lỗi với Trình rất nhiều, mệt mỏi thiếp đi bên cạnh, tay nó vẫn còn nắm tay cậu.

Tiếng nấc của nó dần mất đi, đợi nó chìm sâu vào giấc ngủ, Trình khẽ mở mắt, thật ra từ khi nó bước vào cậu đã tỉnh dậy, chỉ là không biết phải trả lời với nó thế nào nên cậu đã giả vờ ngủ. Thấy nó khóc cậu muốn ngồi dậy lau nước mắt cho nó nhưng cậu vẫn cứ nằm đó. Bệnh tình của cậu, cậu biết chứ, cậu đã lên đi khám rồi, chỉ là nghĩ không nguy hiểm nên chủ quan mà tập luyện.

Lấy tay còn lại vuốt đầu tóc của nó, trên khoé mắt còn đọng lại 1 chút nước, Trình thấy xót xa, nhẹ nhàng rút tay về, cậu ngồi dựa vào thành giường, bỗng thấy đầu hơi choáng, chắc vì thiếu ngủ. Vô tình tay Trình đụng trúng nó, nó ngồi dậy, nước mắt 1 lần nữa tuôn ra, nó nhào đến ôm cậu.

-Trình Trình, cậu tỉnh lại rồi, hức hức, biết tôi lo lắng không, sao cậu không biết tự chăm sóc cho mình hả? _Mím cười kéo nó ra, để nó ngồi bên cạnh cậu, đưa tay lau nước mắt cho nó, rồi nói:

-Đừng khóc nữa, tôi lớn rồi, em cũng đừng lo, Trình Trình bây giờ không phải tiểu babie của trước kia đâu, tôi sẽ bình thường lại thôi mà._ Tay đưa ra phía sau đầu nó, rồi đẩy lại gần, 1 nụ hôn nhẹ trên vàng trán, rồi ôm nó vào lòng, miệng thì thầm -Dù thế nào cũng đừng rời xa tôi nhé._ Nó hơi ngập ngừng nhưng cũng gật đầu.

...

15 phút sau, cả nhóm kéo vào bệnh viện thăm Trình, có Nguyên và Khải, còn Thiên thì vắng mặt, ai cũng quan tâm hỏi han, nó chỉ im lặng suy nghĩ, nó chưa biết ngày mai và sau này sẽ đối diện với Thiên ra sao, vui vẻ như lúc trước hay tránh mặt đây, nhưng Thiên đã lạnh lùng và khinh thường nó rồi còn gì. Cũng tốt thôi, dễ quên.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Bạn từng thân

Tối nó về nhà lướt mạng xem tin mới thì nhiều bài báo hiện ra cùng ảnh lúc sáng của nó với những tiêu đề “Bạn gái Đinh Trình Hâm đã lột xác sau nhiều ngày dính vào scandal tình cảm”, “Lý Minh Vy bạn diễn cùng TF Gia Tộc đã thay đổi từ tinh thần lẫn thể xác”, “Hot girl Lý Minh Vy đã lấy lại được nụ cười và sắc đẹp là nhờ đâu?, Nam Thân Tượng chẳng?”,.....v...v... nó mệt mỏi bỏ điện thoại xuống, nó lại nhớ về Thiên, nhớ về những câu nói đau lòng ấy, tâm trạng của nó chưa 1 lần được vui vẻ trọn vẹn từ khi bước chân tới nơi này.

....

Sáng hôm sau.

Nó đến trường với dáng vẻ mệt mỏi, nhìn xung quanh không có một bóng người nào, lời điện thoại ra, nó giật mình chỉ mới 5h15 thôi, hèn gì nó thấy hơi tối, lần đầu tiên nó đến trường sớm như vậy, thường ngày 6h10 nó mới dậy làm vệ sinh. thờ dài 1 cái nó lắc đầu, đêm qua đã mất ngủ vì suy nghĩ, 3h sáng mới chợp mắt, vậy mà bây giờ đã có mặt ở đây. Thôi thì ra sân sau trường hít thở bầu không khí buổi sáng.

-Đến sớm nhỉ._Đôi chân chỉ vừa nhấc lên thì 1 giọng nói quen thuộc cất lên làm nó đánh rơi chiếc điện thoại đang cầm trên tay.

Nó nhìn thẳng phía trước, 1 người con trai đứng cách nó không quá gần mà cũng không quá xa, 2 tay đút túi quần, đầu hơi nghiêng nhìn chằm chằm vào nó, bây giờ nó mới nhận ra người trước mặt là Dịch Dương Thiên Ti.

-Cậu..cậu cũng vậy mà._ Nó run run, không có dũng khí đối diện với Thiên, nó vừa trả lời vừa quay mặt đi chỗ khác tránh ánh mắt đó của cậu, nó cũng không hiểu ánh mắt đó là hận thù, oán trách hay yêu thương chỉ biết rằng cậu đang nhìn nó không rời 1 giây.

Phát hiện điện thoại của mình đang nằm dưới nền đất lạnh lẽo, cuối người xuống nhặt lên rồi bước đi, được 5 bước chân nó nhận được cái kéo tay rất mạnh, điện thoại cũng 1 lần nữa rời tay nó tiếp xúc với mặt đất.

-Cô...là không muốn nói chuyện với tôi?._Tay Thiên vẫn nắm cánh tay của nó, trong giọng nói có phần tức giận. Nó không nhìn Thiên trả lời:

-Là cậu khinh tôi trước mà, cậu đã...

-ĐÚNG, TÔI KHINH CÔ, TÔI RẤT HẬN CÔ, NHƯNG tôi...yêu..cô...nhiều hơn._ Nó chưa nói xong, Thiên chen vào hét lớn, 5 chữ cuối cậu đã ngập ngừng mà thốt lên nhẹ nhàng rồi từ từ thả lỏng cánh tay nó ra. Nó sững sờ, bây giờ nó đã nhìn thẳng vào Thiên, 2 ánh mắt chạm nhau. Trong đầu nó bỗng vang lên câu nói của Trình “dù thế nào cũng đừng rời xa tôi nhé”.

-Tôi...xin lỗi._ nó nhặt điện thoại lên rồi quay đi, đôi mắt nó giờ đã ngập nước, nó không muốn Thiên thấy nó đang khóc, nó không muốn Thiên biết nó đang nghĩ về Thiên, nó càng không muốn Thiên biết tình cảm bạn bè của nó dành cho Thiên đã thay đổi. Nó đi thật nhanh ra sân sau trường, nó sợ khi phải đối diện với Thiên, nó sợ bản thân không kiềm chế được mà nói ra tất cả rồi Trình sẽ đau khổ vì nó.

Bàn tay Thiên ngập ngừng, cậu muốn kéo nó lại nhưng cậu sợ mọi chuyện rắc rối hơn, cậu cũng sợ nó phải chịu cảnh soi mói của người khác, Trình Trình cũng là thành viên trong công ty của cậu nên dù thế nào cậu cũng phải kiềm nén cái tình cảm đang dâng trào này, nhất định phải cố.

Nếu nó không yêu ai thì Thiên đã có ít nhất 1% cơ hội, còn đằng này nó lại yêu người của công chúng, dù tình yêu của cậu lớn đến thế nào cậu cũng sẽ im lặng, nếu nói ra không những ước mơ của cậu không thành mà con đường tương lai sau này của cậu, Trình Trình kể cả nó cũng sẽ bị hủy hoại nên cậu quyết định 1 lần cuối từ nay trở về sau cả 2 người không thể làm bạn thân được nữa bởi càng gần thì tình cảm càng trở nên sâu đậm, vì thế Dịch Dương Thiên Ti và Lý Minh Vy, chỉ còn chào nhau khi vô tình chạm mặt nhưng với tư cách là “BẠN TÙNG THÂN”, 3 chữ thôi cũng đủ để tìm ri máu.

Thiên vì muốn được thoải mái 1 chút nên đã đi học sớm, không ngờ khi vừa bước chân vào trường đã nghe tiếng xe của nó tới, hơi ngạc nhiên nhưng cũng rất vui. Và rồi buổi đi sớm của 2 người đã làm cả 2 cùng đau vì tình cảm và khép lại tình bạn trong vài câu nói.

...

30 phút sau, trong sân trường bắt đầu đông đúc, nó cũng bước về lớp, đôi mắt vẫn còn đỏ hoe. Thiên nhìn nó chưa đầy 3 giây rồi quay hướng khác, nó hệt hăng ngồi vào chỗ, lớp bắt đầu bàn tán nhìn nó lo lắng. Nó nhìn xung quanh khó hiểu, mấy đứa bạn nó lắc lắc điện thoại ra hiệu cho nó, cầm điện thoại lên rồi vào weibo, 1 dòng trạng thái từ nick Thiên Thiên có 7 chữ kèm tám ảnh hiện ra đầu tiên, “Chào nhau-tư cách-BẠN TÙNG THÂN” phía dưới là ảnh TFBOYS chụp chung với nó, khuôn mặt xinh đẹp của nó đã bị Thiên xóa mờ đi, nhưng vẫn còn thấy rõ.

Nhìn chằm chằm vào điện thoại, 1 giọt nước mắt rơi xuống màn hình, nó khẽ đưa tay lên lau đi những giọt nước đã lăn dài trên má rồi tiếp tục lướt nhẹ trên màn hình, 985 lượt share, 1062 comment, trên 2k lượt like chỉ trong 10 phút. Lướt sơ qua những bình luận, chữ nó có, mà buồn cho nó cũng có, tay dừng lại những bình luận vừa cập nhập, quay xuống thì thấy Thiên cũng đang chăm chú vào điện thoại.

Nó đọc bình luận mà Thiên đã trả lời. Bình luận của Hoàng Vũ Hằng “Thiên Ca em không hiểu, giải thích cho em với?”, Dịch Dương Thiên Ti “Đơn giản mà, anh không làm bạn thân với con gái đã có người yêu, và anh nghĩ không có bạn tốt hơn”, Hoàng Kỳ Lâm “Sur Huỳnh à, đâu cần phải làm vậy đâu, Vy Ti Ti sẽ buồn đấy” Dịch Dương Thiên Ti “Mấy nhóc biết anh không quan tâm tới người khác, đặc biệt là con gái mà”, Tiểu Trình của Minh Vy “Vy Vy ngoại lệ nhỉ?, Anh từng quan tâm mà”, cả nó và Thiên đều khựng lại khi thấy tên weibo của Trình Trình, Trình đổi tên lúc nào nó không để ý, còn câu nói của Trình nữa, thật là rắc rối mà, nó nhìn mặt Thiên phía sau nhìn lên 1 lúc rồi trả lời, cậu đang rất thất vọng, Dịch Dương Thiên Ti “TÙNG quan tâm nhưng bây giờ thì HẾT rồi” 2 chữ được nhấn mạnh khiến nó muốn quay xuống hét lên rằng “ĐỪNG VÔ TÌNH LẠNH LÙNG NHƯ VẬY CÓ ĐƯỢC KHÔNG” nhưng nó không muốn mọi chuyện tệ hơn nữa.

“RẦM”-CẬU LÀM GÌ VẬY HẢ, XOÁ TÁM HÌNH ÁY NHANH LÊN. Từ ngoài cửa Nguyên với tốc độ nhanh mà không thể nhanh hơn được nữa, bước lại chỗ Thiên tức giận ném điện thoại lên bàn kéo Thiên đứng dậy rồi quát lớn.

-Nick tớ, tớ thích làm gì, đăng gì cũng chẳng liên quan tới cậu, hay có hình của cậu nên cậu tức giận vậy để tớ xóa mờ vậy. Thiên bình thản trả lời, vừa dứt câu Thiên đã nhận 1 cú đấm mạnh từ Nguyên, quá bất ngờ Thiên không phản ứng kịp nên ngã xuống nền gạch. Khoé môi trào ra 1 ít máu đỏ. Học sinh từ các lớp bu lại xung quanh, không ai dám ngăn cản, lần đầu tiên họ thấy Nguyên Nhi đáng yêu của họ tức giận đến vậy. Nguyên không để Thiên đứng dậy, nhào vô nắm lấy cổ áo Thiên mà hét:

-VÌ CÁI GÌ MÀ CẬU LẠI NHƯ VẬY, VY VY CÓ NGƯỜI YÊU THÌ LIÊN QUAN GÌ TỚI TÌNH BẠN CỦA 3 ĐỨA, TRỪ KHI...._Không để Nguyên nói hết, Thiên hất tay Nguyên ra, bật dậy đấm trả Nguyên, nhưng cái đấm của Thiên rất nhẹ.

-Không có trừ khi gì cả, vì tớ không muốn dính vào scandal như cậu thôi, còn cậu, có thể vì 1 người con gái mà đánh tớ, cậu sợ cậu ta buồn mà đánh người anh em sống chung 3 năm nay, cậu xem lại đi, cậu tốt hơn tớ ở chỗ nào?_Thiên nhẹ nhàng nói nhưng chất giọng lại không một chút cảm xúc.

-Cậu..._Nguyên tỉnh đánh Thiên 1 lần nữa thì...

-DỪNG LẠI HẾT ĐI, hức hức, lỗi tại tôi được chưa, tôi không xứng đáng làm bạn của 2 người, tôi không xứng đáng để 2 người ra như vậy. hức hức._Tiếng nói của nó đi cùng tiếng khóc vang lên. Nó nhìn môi Thiên chảy máu thì bước tới.-Lần cuối cùng xin lỗi cậu, tôi sẽ không để cậu phải thấy tôi nữa đâu, tôi không mong cậu tha thứ nhưng tôi hy vọng cậu và Nguyên Nhi không xảy ra việc này lần 2._Nó đưa tay mình lên gạt nhẹ đi vết máu đỏ của Thiên rồi nói tiếp._Ngày mai tôi sẽ chuyển trường. Tạm biệt nhé..._Ai cũng ngạc nhiên vì hành động của nó bây giờ thì bất ngờ nghe cậu nói nó vừa thốt ra. Dù sợ không gặp lại nó nhưng Thiên vẫn lạnh lùng:

-Tốt, cậu nên chuyển đi sớm, nếu không tôi và Nguyên trong 2, phải có 1 người rời nhóm. Tôi cũng hi vọng từ giờ trở đi sẽ không thấy cậu nữa._Nói xong Thiên quay đi, nó cố gắng cười tươi tới chỗ Nguyên.

-Nguyên Nhi, dù không gặp ở đây, tớ với cậu cũng có thể gặp ở công ty mà, chỉ là tớ không gặp Thiên Thiên thôi, tớ xin lỗi đã để cậu và cậu ấy ra như vậy. Bây giờ tớ bận rồi. Nhấn với lớp vào sinh nhật của tớ, tớ sẽ mời tất cả. Chúng ta còn gặp lại mà._Nó không để Nguyên và mọi người nói gì, chạy thật nhanh ra khỏi lớp. Khuôn mặt bây giờ đã giàn giụa nước mắt, cuối cùng cũng kết thúc 1 tình bạn tưởng chừng như mãi mãi.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31: Cảnh cáo

...

Rời khỏi ngôi trường đó nó chạy thẳng về nhà, lên phòng, khoá chốt cửa, nó úp mặt vào gối khóc nức nở, khóc đến mệt mỏi rồi chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay.

Khi nó thức dậy thì đồng hồ đã điểm 3h30, nó ngủ lâu tới vậy sao, từ sáng tới chiều, khẽ nhắm mắt rồi cầm điện thoại lên, nó há hốc mồm 24 cuộc gọi nhờ thêm 9 tin nhắn của Trình, 12 cuộc của Nguyên, 5 cuộc của Khải, 7 cuộc của chị Ái, hơi hụt hẫng khi không có cuộc gọi hoặc tin nhắn từ Thiên, nghĩ lại chuyện hồi sáng, nó cười chua chát, kết thúc rồi còn gì, tình bạn cũng không còn, lấy tư cách gì để người ta quan tâm. Không xem tin nhắn của Trình, cũng không gọi lại cho ai cả, nó vào weibo, lượt follow của nó đã bị voi đi một người, nó đoán được người đó là ai, nỗi buồn hiện rõ trên khuôn mặt.

Đang suy nghĩ thì tiếng chuông tin nhắn vang lên, 1 số điện thoại lạ gửi cho nó 1 tin nhắn “Tôi muốn gặp cô, ngay bây giờ, sân bóng phía sau trường, cô mà không tới thì sẽ có rắc rối”, nó cười buồn, chẳng phải nó đang gặp rắc rối sao, nhưng rồi nó cũng thay đồ, đi gặp người mà chưa biết là ai.

...

Tại sân bóng,

Nó đi chậm chậm tới chính giữa sân bóng, nơi đó có 2 người con gái đang đứng quay lưng về phía nó. Có chút quen thuộc, nó nhẹ nhàng cất giọng:

- Là 2 người... đã hẹn tôi... phải không? _ Nghe tiếng nói, 2 người quay mặt lại, nó ngạc nhiên xen lẫn bất an.

- Gia... Gia Hân, Từ Y..., sao... sao 2 người hẹn tôi... ra đây? _ Nó ấp úng hỏi, đi gặp người đã từng hại mình làm nó không tránh khỏi lo sợ. Gia Hân nhếch môi, giả vờ quan tâm:

- Minh Vy à, cãi nhau với Thiên Thiên tâm trạng thấy sao?, đau lòng không? cậu ổn chứ? _ Nó mím môi, Gia Hân nhắc tới làm nó muốn bật khóc nhưng bản thân nó không cho phép mình yếu đuối trước bọn họ, nắm chặt tay kiểm chế rồi tỏ ra mạnh mẽ ngược lên nhìn thẳng vào cô ta trả lời:

- Cậu nghĩ tôi đau lòng sao, không đâu, cậu quên là tôi còn đóng chung MV với họ dài dài sao, dù có cãi nhau tôi cũng chưa rời khỏi công ty như cậu mà, tôi còn nghĩ sau này gặp nhau nhiều sẽ khiến cậu ấy và tôi làm hoà rồi trở về như lúc trước đây. Cậu còn muốn hỏi gì nữa không? _ Gia Hân và Từ Y cùng nhau mỉm cười đầy nham hiểm, rồi Gia Hân tiếp, giọng nói đầy quan tâm nhưng thật ra toàn là giả tạo:

- Không, tớ chỉ lo lắng cho cậu thôi, cậu đừng hiểu lầm tớ, tớ sợ chuyện của Thiên khiến cậu không ổn.

- Cậu biết quan tâm tôi từ lúc nào vậy, nhưng mà, cảm ơn nhé, tôi không cần đâu, tôi ổn, và lại... tôi không là gì của Thiên nên ổn hay không thì... cũng rõ. _ Nó thôi nhìn vào Hân, đôi mắt chuyển hướng vào không trung, giọng nói có chút nghèn nghẹn nhưng vẫn rành mạch.

Gia Hân cầm điện thoại bấm gì đó trong 3 giây xong bỏ vào túi xách rồi cô ta khoanh tay trước ngực, lấy lại giọng điệu của mình:

- Haha, tôi rất vui khi cô chuyển trường đây, cô đừng có cái suy nghĩ sẽ giảng hoà với Thiên, nằm mơ đi nhé. _ Nó chưa kịp trả lời thì...

“CHÁT” một cái tát mạnh khiến nó ngã nhào xuống đất, Từ Y lên tiếng sau khi im lặng từ nãy tới giờ:

- Cái tát này tôi cảnh cáo cô HÃY-RỒI-XA-TRÌNH, nếu không nghe lời thì cái mạng của cô... không còn đâu. _ Nói xong 2 người con gái đầy mưu mô đó cười lớn rồi bỏ đi để lại nó với 1 bên má in 5 dấu tay của Từ Y.

Nó đứng dậy, chột cười, nụ cười chứa nhiều cảm xúc, lúc này có họ nó kiểm chế không cho mình khóc, sao bây giờ họ đi rồi mà nước mắt nó không rơi. Phải chăng, thứ nước mặn chát đó đã cạn.

Bước đi trên đoạn đường của buổi chiều tà, nó không khóc, nó cũng không còn cười, đầu óc đầy những suy nghĩ rối ren. Nó ngồi xuống chiếc ghế đá công cộng gần gốc cây lớn, trước mặt là 1 dàn hoa hồng trắng, trong đó có 1 nhánh hoa đã héo úa, nó cứ nhìn vào nhánh hoa ấy.

Điện thoại nó vang nhiều hồi chuông nhưng nó vẫn không nghe thấy, vẫn im lặng, im lặng cho tới khi...

- Vy Vy, học... học, Em làm gì... tôi gọi không nghe, học học... tôi tìm em... lâu lắm rồi đấy. _ Người con trai chạy tới trước mặt nó cuối gập xuống vừa nói vừa thờ, nó không quan tâm đầy nhẹ người đó qua một bên, tiếp tục nhìn vào dàn hoa. 1 lâu sao nó mới lên tiếng:

- Trình Trình... tôi có giống với cành hoa hồng tàn úa kia không? _ Trình này giờ đang ngạc nhiên vì thái độ của nó, thêm một câu hỏi nó mới thốt ra làm cậu còn ngạc nhiên hơn.

Ngồi xuống cạnh nó, cậu không trả lời, đúng hơn là cậu không biết trả lời cái gì, câu hỏi đó là sao, nó thì liên quan gì tới nhánh hoa đó.

- Trình Trình, cậu thấy không, trong 1 đám hoa có cả trăm nhánh hoa, vậy mà chỉ duy nhất một nhánh đó lại tàn úa, trong khi... xung quanh nó tất cả đều tươi xanh. Tại sao nó sống cùng với những nhánh hoa tươi, mà nó lại... héo hơn như vậy? _ Nó hỏi xong câu đó Trình mới hiểu ra được 1 phần câu hỏi vừa nãy. Nó ngược lên nhìn cậu, nói tiếp.- Có lẽ nhánh hoa hồng trắng ấy đang mệt mỏi, bất lực vì xung quanh nó nhiều điều không tốt xảy ra, có lẽ những nhánh hoa kia đã không hiểu cảm nhận của nó, có lẽ vì nó nhỏ yếu nên không đủ sức để đấu với họ Trình nhỉ? _ Nói xong, nó lại cười, có thể người khác nhìn vào nói nó đang vui nhưng chỉ có những ai đã bên cạnh nó từ lâu mới hiểu nụ cười đó phảng phất một nỗi đau.

- Và có lẽ em đang trong những tình trạng đó, đúng không? _ Trình Trình nhìn thẳng vào mắt nó nói, Trình biết việc nó kết thúc tình bạn với 2 người kia, Trình biết Nguyên và Thiên đánh nhau vì nó, Trình biết Thiên yêu nó, Trình muốn hỏi nó rằng nó đã thật sự xác định được tình cảm của mình chưa, Trình

muốn hỏi nó rằng có thật sự chỉ xem Thiên là bạn không, Trình muốn hỏi nó rất nhiều thứ nhưng cậu lại không đủ can đảm, cậu cũng không hiểu vì sao lại như vậy.

Nó không ngạc nhiên trước câu hỏi của Trình, nó cũng không trả lời cậu mà hồ hững buông ra câu hỏi, sự hồ hững đó nói lên 1 điều rằng nó chỉ cần hỏi chứ không cần phải nghe câu trả lời:

-Tại sao...lúc nào tôi gặp chuyện gì đó, người quan tâm và bên cạnh tôi đầu tiên luôn...là cậu? _Trình Trình im lặng, 2 tay đan vào nhau chống xuống gối, mắt nhìn vào 1 nơi vô định. Cậu tự hỏi chính mình, nếu không có “người đầu tiên” đó thì liệu cậu có biết những ngày qua nó đã và đang xảy ra chuyện gì không, nếu không có “người đầu tiên” đó liệu cậu có phải là người đầu tiên bên cạnh nó không, nếu lúc nào đó nó biết tất cả thì liệu nó có giận cậu không, nếu...nếu...nếu... bao nhiêu câu hỏi có chữ nếu đầu tiên cứ hiện lên trong đầu cậu, nhiều lúc cậu đã hỏi “người đó” tên gì, tại sao nắm được tình hình của nó mà báo cho cậu biết, nhưng đáp lại là “Tôi muốn đầu tiên”.

Thờ ắt ra 1 cái, Trình không muốn suy nghĩ nữa, chuyện gì đến cũng đến thôi, Trình đứng dậy, kéo tay nó:

-Về thôi, đừng buồn nữa, có chuyện gì xin em nói tôi biết._Trình nắm tay nó cùng đi bộ trên đường, nó không phản ứng gì, trong đầu bỗng hiện lên 1 suy nghĩ.

“Tôi đã khiến cậu mệt mỏi lắm đúng không Trình Trình, nếu cậu biết tôi không chỉ yêu mình cậu mà còn Thiên Thiên nữa thì cậu có hận tôi không, nhưng mà...cậu yên tâm nhé, tôi sẽ cố gắng quan tâm cậu hơn, không để cậu mệt mỏi nữa”

...

Khi cả 2 đã đi xa chiếc ghế đá thì phía sau gốc cây gần đó 1 người con trai bước ra, đôi mắt vẫn nhìn về phía trước, cậu đã đi theo nó từ khi thấy nó trong sân bóng của trường bước ra, không hiểu giờ này nó làm gì ở đó, nhưng từ lúc ấy cậu đã không bỏ lỡ một hành động lời nói nào của nó, khi nó ngồi thẫn thờ trên ghế đá, cậu nấp vào 1 góc cây lớn kế bên nhân tín cho Trình biết rồi tiếp tục theo dõi.

Nhìn nó như vậy tim cậu nhói lắm chứ, muốn lại gần, ngồi cạnh nó, muốn nghe tâm sự của nó, muốn biết có phải nó buồn vì cậu không, nhưng cậu đâu làm được, tự cười chế giễu bản thân, chẳng bao giờ cậu bảo vệ được cho người con gái mình yêu, lúc nào cũng lạnh lùng vô tình vậy mà nói yêu người ta, đối với cậu bây giờ chỉ có tư cách của một người theo dõi từ xa. Đúng, người đã đi theo nó này giờ không ai khác chính là Dịch Dương Thiên Ti.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Trường mới

Sáng hôm sau.

Nó thức dậy chuẩn bị đi học, nhìn bộ đồng phục của trường mới mà lòng thất lại. Nó thờ dãi, bước vào phòng làm vệ sinh cá nhân, rồi xuống nhà ăn sáng cùng ba mẹ. Cố gắng nín cười thật tươi để 2 người trước mặt yên tâm, nhưng ba mẹ nó vẫn thấy được sự gượng gạo trong nụ cười đó, mẹ nó xột xa lên tiếng:

-Vy Vy, con ổn không? _Hoi khựng lại, nó hít một hơi thật sâu rồi ngược lên trả lời:

-Mama, con ổn, 2 người đừng lo, sau một thời gian con sẽ quen với trường mới và bạn mới thôi mà.

-Ý mama không phải chuyện này, Vy Vy, con nói yêu Tiểu Trình, vậy sao con không được vui, nhìn con bây giờ với lúc trước khác nhau lắm, giống như có 2 người vậy đây, Vy Vy, con yêu cậu nhóc Thiên Ti gì đó đúng không?

Nghe tới tên Thiên, nó suýt đánh rơi ly sữa đang cầm trên tay, nhiều lần dặn lòng là sẽ quên đi, nhưng khi một người nào đó nhắc tới thì dường như mọi thứ lại ủa về.

Tâm trạng của nó hiện giờ, thêm bài báo hôm Thiên, Nguyên và nó xảy ra chuyện đó thì ai cũng sẽ đoán được dù không chính xác nhưng vẫn đúng 1 phần nhỏ. Hai bàn tay nó áp chặt vào ly sữa như đang kiềm nén 1 cảm xúc sắp vỡ òa. Trong đôi mắt xuất hiện 1 màn sương mỏng chỉ cần nó chớp mắt cái nhẹ cũng đủ để màn sương ấy rời khỏi khóe mi lăn dài trên má.

-Vy Vy, nếu không chịu được con có thể về Việt Nam 1 tháng để lấy lại tinh thần, con trông xanh xao, gầy đi hẳn đấy._Ba nó nhẹ nhàng nói, ông vừa lo vừa thấy có lỗi với nó, từ khi qua đây dường như vợ chồng ông không quan tâm gì tới nó cả, 3 người chỉ ăn chung và thấy mặt nhau vào buổi sáng, hiếm khi 2 người chạm mặt với nó ở nhà, mẹ nó cũng mất đi hẳn những buổi tối tâm sự và ôm nó ngủ như lúc ở Việt Nam, các ngày chủ nhật cả 3 người cũng không còn dẫn nhau đi ăn uống, đi chơi, xem phim hoặc họp gia đình vào mỗi buổi tối giống như lúc trước. Những ngày qua, ông mà không theo dõi tin tức, không đọc báo thì ông cũng chẳng biết đứa con gái duy nhất của mình sống ra sao đâu.

-Baba, mama, con thật sự không sao đâu, 2 người cứ yên tâm đi, lúc trước chưa được nhiều người biết đến nên con trẻ con, năng động, còn bây giờ con là nữ diễn xuất cùng với TF Gia Tộc, là bạn gái của 1 người nổi tiếng và cũng là tiểu thư của tập đoàn lớn nên con phải biết cách thay đổi chứ ạ._Nó mỉm

cười, nửa đùa nửa thật trả lời ba mẹ mình với chất giọng của một người con gái đã trưởng thành. Ba mẹ nó dù đang rất lo nhưng cũng bật cười.

-Vy Vy, bama xin lỗi vì thời gian qua đã không quan tâm con như lúc trước, bama chỉ biết đến công ty làm việc rồi bỏ con một mình mà không hề quan tâm cảm xúc của con, không hề biết con đã chịu đựng đau khổ ra sao, bama xin lỗi con rất nhiều, từ nay bama sẽ cố gắng về sớm ăn cơm cùng con, sẽ dẫn con đi chơi, đi xem phim vào những ngày chủ nhật nhé._Ba nó dịu dàng nhìn nó. Nó chợt tắt ngấm nụ cười của mình rồi cúi mặt xuống nói nhỏ, tay thì với lấy cái ba lô trên bàn:

-Vâng, con cũng xin lỗi ạ. Hôm nay dậy sớm nên con muốn đi bộ đến trường, thưa bama con đi học.

Một mình lang thang trên đường, nó nhớ về chuyện baba nó nói khi nãy, thật ra nó cũng rất buồn, không phải nó không biết về sự thay đổi này, nhưng nó vẫn im lặng, từ khi qua đây sinh sống, tuy không ở nhà thường xuyên, tuy được gặp thân tượng, tuy đến công ty TF để chơi nhưng nó vẫn về sớm để ăn cơm cùng ba mẹ, chủ nhật nó vẫn ở nhà đến khi ba mẹ nó đi ra ngoài nó mới đến công ty TF đùa giỡn với mấy nhóc vì nó sợ khi nó đi ba mẹ sẽ tìm nó để cùng nhau đi chơi như trước kia, vậy mà sáng họ đi sớm, tối họ về muộn, không còn như trước kia nữa, rồi có khi còn nhận được mảnh giấy mẹ nó dán lên tủ, lúc ấy nó cảm thấy đơn độc vô cùng, nhưng nó vẫn không trách họ, nó vẫn yêu thương họ như lúc trước.

-Hey..._Trình Trình từ đâu bước tới, đập nhẹ lên vai nó làm nó giật mình.

-Trình Trình, cậu làm tôi xem hết lên rồi đấy._Nó lườm Trình, rồi bước đi song song với cậu.

-Tôi kêu em 3 lần mà em có chịu đứng lại đâu, tôi cũng đâu có hù gì mà em lại giật mình, mà sao nhìn em thần thờ thế, đang suy nghĩ gì?_Trình khoác tay lên vai nó hỏi.

-Đang suy nghĩ về chiều cao của tôi và cậu, đường đường là tôi lớn tuổi hơn cậu mà cậu lại cao hơn tôi cả cái đầu._Nó đùa.

-Em gầy hơn rồi đấy, muốn cao thì phải chăm sóc tốt cho mình 1 chút đi.

-Thì...tôi định chờ cậu vỗ béo tôi nè, từ bây giờ trưa nào tôi cũng sẽ bắt cậu dẫn tôi đi ăn kem, à trưa nay tôi đợi cậu ở quán kem gần trường cậu nhé, tôi sẽ ăn thật nhiều để cậu trả tiền, giờ tôi đi nhận lớp mới đây, tạm biệt._Nó ra về con nít, làm nũng với Trình rồi chạy thật nhanh qua đường.

Trình Trình không nói gì, cho 2 tay vào túi nhìn theo bóng dáng nhỏ bé đang bước vào cổng trường, Trình không còn cảm thấy ở nó nét vô tư, hồn nhiên, ngây thơ ngày trước nữa, dù cho nó có làm nũng, trẻ con như khi nãy thì tận sâu trong đôi mắt đó có chứa đựng 1 chút gì đó gọi là u buồn, nó đang cố gắng cho cậu thấy nó không sao hay sao, còn nỗi đau thì nó giấu kín trong đáy lòng mà không đem ra chia sẻ với người khác, nó nghĩ cậu ngốc đến nỗi không nhận ra sao, khẽ cười nhạt, rồi quay đi khi thấy thân hình ngày càng mảnh mai của nó khuất sau cánh cửa hiệu trường.

Trình ghét nhìn khuôn mặt lúc nào cũng buồn sầu của nó, ghét cái cách nó kiên cường chịu đựng nỗi buồn một mình, bờ vai cậu đủ rộng để nó dựa vào mà.

...

Còn nó, sau khi nhận lớp, rồi bắt đầu buổi học đầu tiên tại ngôi trường mới, có chút lạ lẫm, có chút nhớ nhung, nhưng nó tự an ủi mình rồi sẽ qua thôi, ở ngôi trường này chỉ khác không có TFBOYS, không có 1 tập thể đoàn như lớp cũ của nó, còn lại tất cả đều giống, cũng có người ghét nó, cũng có người hâm mộ nó. Nó biết chứ, nhưng nó chuyển trường là vì không muốn gặp 3 người họ nữa trừ khi gặp trên công ty chứ không phải vì lời nói của học sinh trong trường, chắc nếu không có chuyện gì thì nó cũng sẽ không lên đó thường xuyên nữa.

Trường mới khiến nó chán nản, khó chịu, nếu lúc trước có ai nói gì thì lớp nó đều đứng ra bênh vực nó, an ủi nó, còn ở đây tới 1 cái nhìn, họ còn không muốn thì làm gì có chuyện ngồi chia sẻ với nó.

...

Ra về.

Cuối cùng nó cũng được thoát khỏi nơi xa lạ này rồi, cảm ba lô lên đi thật nhanh ra khỏi cổng trường, nó cũng quên luôn việc lúc sáng, chuẩn bị cuộc hành trình đi bộ của mình thì nhận được cái kéo tay bất ngờ làm nó hốt hoảng, biết nó sẽ hét lên, nhanh tay người con trai đó bịt miệng nó lại trước khi cả 2 bị bao vây bởi đám Fan ngoài kia

-Em tính để tôi ăn kem một mình à, nếu tôi không về trước em chắc bây giờ ngồi chờ em như điên luôn quá.

-Ừm...urm..._Nó định hình người con trai đó là ai, rồi ra hiệu bỏ mình ra. Biết ý cậu bỏ ra, nó hít lấy hít để không khí, rồi hét lên:

-ĐINH-TRÌNH-HÂM, CẬU MUỐN HẠI CHẾT TÔI HẢ?

1s

2s

3s

-TỤI BÂY OI, TRÌNH TRÌNH KÌA...

-TRÌNH TRÌNH, CHỤP VỚI CHỊ TẮM HÌNH ĐIIIIIIII....

-TRÌNH TRÌNH ĐẸP TRAI QUÁ...

-....

-...

Trình Trình đập tay lên trán lẩm bẩm:

-Rồi... Trời oi...

Nó bây giờ mới hiểu, tại sao Trình lại bịt miệng nó. Một giây trót đại của nó, bây giờ thành ra như thế này đây, 2 con người nhỏ nhoi đang bị kẹt chính giữa, xung quanh hơn cả trăm Fan cả nam lẫn nữ. Nó nhắm mắt nhìn qua Trình, thấy cậu cũng như nó, đầu nó bắt đầu choáng, muốn ngã khụy xuống tại chỗ, đúng là cái miệng hại cái thân.

-Tôi đếm tới 3, cùng nhau chen ra khỏi đây rồi chạy thật nhanh về phía quán kem nhé. Một hơi nóng truyền đến tai nó, làm nó có chút ngượng, nó gật đầu, mặt đỏ dần lên, cảm nhận bàn tay mình bị bàn tay của Trình siết chặt, nó mới bình tĩnh lại.

-1....2....3....CHẠY THÔIIIIIIIII. Trình vẫn nắm tay nó, lấy thân mình chen qua đám người kia, tất cả bị lực đẩy của Trình nên tách thành 2 bên, nó dễ dàng thoát khỏi đó vì Trình để nó phía sau lưng, lúc cậu chen qua thì đã tạo được khoảng trống để nó chạy theo.

Nó và cậu chạy thật nhanh, thật nhanh đến khi Fan bỏ cuộc 2 người mới dừng lại, gặp người xuống thờ hồn hèn. Khi hết mệt, nó mới ngược lên mếu máo.

-Sáng nay tôi bước ra khỏi nhà bằng chân nào mà xui thế không biết, sáng sớm thì bị cậu dọa cho giật mình xém chút nữa là hét lên, hồi nãy thì bị cậu bịt miệng còn chút nữa là tắt thở, rồi lại chạy ma ra tông với Fan cuồng của cậu. “CỐC” vừa dứt lời nó ăn trọn cái cốc từ Trình, nó rung rung ôm đầu.

-Em còn trách tôi, tôi bịt miệng em là không muốn như lúc nãy, tưởng em hiểu rồi nên thả em ra, ai ngờ nhờ em, tôi mới tập thể dục vào trưa nắng chói chang như gì. Thôi vào ăn kem hay đi về.

-Tất nhiên là ăn kem rồi, mới vừa chạy xong phải ăn cho sặc nghiệp cậu luôn. Nói xong nó chạy vào quán kem, Trình lắc đầu rồi cũng vào theo. Mới mở cửa ra, Trình thấy nó đứng im, ánh mắt sững sờ nhìn chằm chằm vào bàn cuối, cậu cũng nhìn theo...rồi, những ánh mắt chạm nhau.....

Họ là ai mà khiến nó phải đứng im, sững sờ tới như vậy?, có quen biết gì không?, mọi người đón đọc chap tiếp theo nhé.

...

*MỌI NGƯỜI ƠI! HÔM NAY MÌNH RA CHUÔNG NÀY, NHƯNG CHẮC QUA TẾT MÌNH MỚI RA

---CHÚC TẤT CẢ ĐÓN TẾT 2017 VUI VẺ Ạ---

---HAPPY NEW YEAR---

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Sinh nhật

*Xin lỗi mọi người vì thời gian qua không đăng chương mới nhé, bây giờ mình sẽ viết tiếp, hy vọng mọi người vẫn theo dõi truyện ạ!:(

...Một phút trôi qua, nó vẫn im lặng nhìn 3 người con trai kia. Trình có chút khó chịu kéo tay nó đi.

-Chào 3 sư huynh, trùng hợp nhỉ, cho em và Vy Vy ngồi đây được không?

Nó nghe câu hỏi của Trình thì lấy lại bình tĩnh, định ngăn cản thì Khải đã lên tiếng:

-Được chứ, 2 đứa cứ tự nhiên.

Nó cắn chặt môi, lòng hơi lo lắng, nó ngồi cạnh Trình đối diện với Thiên, gọi kem xong nó chỉ biết lặng lẽ ăn. Khải, Nguyên và Trình cứ luyên thuyên đủ chuyện để không gian bớt ngượng ngùng hơn, chỉ có Thiên là im lặng nãy giờ, đôi mắt bám chặt vào nó.

-Vy Vy, gần tới sinh nhật em, có định mời bọn anh không? _Nghe tới tên mình, nó cố gắng cười tươi trả lời.

-Khải ca, em mời tất cả mà, hy vọng...mọi người sẽ đến đông đủ. _Ánh mắt nó khẽ nhìn về phía trước, bất gặp Thiên đang nhìn mình thì vội vàng cúi xuống.

-Thiên Thiên, cậu đi không? _Nguyên vô tình thốt ra câu hỏi mà nó cũng muốn biết câu trả lời.

-Được thôi, dù sao cũng là...bạn từng thân. _Thiên lạnh lùng đến vô tâm, cậu không để ý khuôn mặt nó đang dần dần biến sắc.

Nó cắn chặt môi, "bạn từng thân"...

3 chữ...

Chỉ cần 3 chữ, xé nát tim nó. Đau nhói như có ai đó cầm vật nhọn cắt đứt từng mạch máu.

Nó cố ăn hết phần kem còn lại để thoát khỏi cái ánh mắt không cảm xúc kia, nếu ở lại một chút nữa chắc có lẽ nó sẽ không kiềm chế được mà rơi nước mắt mất thôi.

-Em ăn xong rồi, em về trước nhé.

Trình Trình nhìn theo cái dáng vội vàng của nó mà xót vô cùng, cậu lặng lẽ cúi đầu, yêu thương này đâu phải của cậu, cậu sẽ tạm giữ khi nào hết hạn cậu sẽ trả nó quay về với chủ.

...

2 ngày sau.

Tại biệt thự nhà họ Lý, diễn ra một buổi tiệc sinh nhật lớn, và nó là nhân vật chính của buổi tối hôm nay. Trên người nó khoác bộ đầm công chúa màu hồng phấn dài tới đầu gối, tóc nó được tết kiểu xương cá và cuộn lại nhìn sang trọng, trưởng thành hơn, nó mang đôi giày cao gót 3 phân màu trắng, đêm nay nhìn nó trông rất xinh đẹp, dễ thương, vì đóng phim cùng với TFBoys nên nó cũng dần quen với việc được trang điểm.

Đứng trước cổng đón khách, đôi mắt nó vẫn luôn tìm kiếm một hình bóng nào đó, là Trình chăng?

Và...

Chiếc xe nó luôn chờ đợi cuối cùng cũng đến, từng người bước xuống, Khải Ca, Nguyên Nhi, Kỳ Lâm, Hằng Hằng và tiếp theo là những cậu nhóc thực tập, đôi mắt nó vẫn hy vọng, một người con trai cuối cùng bước xuống, là Đinh Trình Hâm, nhưng... ánh mắt nó vẫn không ngừng theo dõi, thấy Trình rồi, trong lòng vẫn không một chút gọi là vui mừng, nó hiểu ra người nó đợi...là ai.

-Vy Vy, chúc cậu sinh nhật vui vẻ! _Nguyên mỉm cười nói với nó.

-À, cảm ơn cậu. Thiên Thiên...cậu ấy không đến sao? _Nó không tự chủ thốt ra câu hỏi khiến một người con trai bên cạnh hụt hẫng.

-Em ấy sẽ tới sau, chúc em sinh nhật vui vẻ nhé! _Khải đến gần nó trả lời rồi chúc.

Nó mỉm cười gật đầu, tất cả bước vào trong, nó vẫn không ngừng nhìn về phía cổng. Khải ghé vào tai nó nói nhỏ gì đó rồi cả 2 bước ra vườn phía sau nhà.

-Vy Vy, trả lời thật cho anh biết, em yêu Trình hay Thiên Ti?

Nó nhất thời chưa biết trả lời thế nào, Khải tiếp tục:

-Vy Vy nè, anh xin lỗi, nhưng em đừng làm ai đau khổ nữa, em hãy ở bên cạnh Trình Trình đi, còn Thiên, em đừng quan tâm đến em ấy, có lẽ bây giờ Thiên rất yêu em nhưng đến 1 ngày nào đó em ấy sẽ quên đi, em hiểu anh nói gì không?

Nó phát hiện sóng mũi mình cay xè, cổ họng nghẹn đắng, khóe miệng cảm nhận được vị mặn của nước mắt. Nó lấy hết can đảm trả lời Khải.

-Em biết vì em mà tất cả...ra như vậy, em lỡ yêu 1 người không nên yêu, nhưng...anh yên tâm, em sẽ không bỏ rơi Trình đâu, hiện giờ tình trạng của Trình...cũng không được tốt.

Khải im lặng, mỉm cười với nó rồi bỏ vào trong, nó đứng đó nước mắt tuôn ra, làm sao nó lừa dối bản thân, lừa dối tình cảm của mình được đây, cũng tại nó mà ra, nó ác quá đúng không, nó là đứa con gái không tốt, nó đã làm nhiều người đau khổ vì nó.

Phía xa xa, một người con trai như muốn ngã khụy xuống, đôi mắt đỏ hoe, cậu đã nghe tất cả, nó ở bên cậu là vì bệnh tình của cậu sao, cậu biết nó yêu Thiên, cậu cũng lấy tình thân trước khi nghe mọi chuyện nhưng vẫn không tránh khỏi cú sốc này.

-Trình Trình, anh biết em đã nghe tất cả, nhưng mà Vy Vy, em ấy cũng rất quan tâm em...

-Anh im đi, anh lúc nào cũng nghĩ cho Thiên ca, anh sợ Thiên ca sẽ vì tình cảm mà hủy hoại ước mơ, anh biết Vy Vy ở cạnh em chỉ vì em mang căn bệnh nặng thôi mà, em muốn Vy Vy được hạnh phúc chứ không phải bắt buộc cô ấy sẽ ở bên em._Trình nói xong đề Khải lại một mình.

-Đồ ngốc, không phải em đang cần Vy Vy bên cạnh sao, anh lúc nào cũng nghĩ cho tất cả mọi người mà._Khải lăm bắm rồi cũng bước vào.

...

Nó đang ngồi trên chiếc xích đu trong vườn, nó đợi mãi bóng dáng mà vẫn chưa thấy đâu, có phải cậu ấy không muốn tới hay không?

"Tít...tít" Tiếng chuông tin nhắn vang lên, nó lướt màn hình, 1 tin nhắn đe dọa hiện ra, "Thiên đang ở đây, phòng 20 trường cũ, đi một mình, không tới thì..." nó run run, không biết phải làm gì, nghĩ tới câu nói của Khải, hơi chần chừ, nhưng tính mạng của Thiên là quan trọng nhất, nhất định phải tới. Suy nghĩ rồi, nó chạy đi thật nhanh, Khải thấy nhưng cũng không biết nó đi đâu mà vội vàng như vậy.

...

10 phút sau, nó có mặt tại phòng học 20, hồi hộp, lo lắng, nó cất tiếng:

-Thiên Thiên, cậu có đây không?

-Haha, chúc mừng mày đã bị lừa._tiếng một người con gái phía sau và những tiếng cười của những người đi cùng.

-Gia...Gia Hân, Từ...Y, Thiên Thiên đâu?_Nó hỏi trong lo sợ.

-Thiên Thiên? làm sao tao biết được, haha, tao cảnh cáo rồi không nghe, bây giờ tao sẽ dạy cho mày một bài học.

Chưa kịp định hình chuyện gì, thì nó đã bị 3 người con gái khác đánh đập, đánh xong họ bỏ đi, nó cố gắng ngồi dậy, đi tới mở cửa ra, mới phát hiện cửa bị khóa từ bên ngoài

Nó nhìn sắc trời đã tối, chỉ có ánh trăng len lỏi sau tầng mây, chiếu một chút ánh sáng yếu ớt vào phòng, lúc này công tắc điện đều đã bị ngắt. Nó trượt dài theo bức tường ngồi sụp xuống đất, bây giờ có ai tới cứu nó đây, buổi tối ở đây thật ghê rợn, gió thổi vào cửa sổ lộp lộp làm những tấm rèm cửa bay bay.

Nó ngồi thẩn thờ gió cứ thế lùa vào, thấm vào da khiến nó rung lên từng đợt, căn phòng trống chỉ có mình nó, ngoài kia vang vọng tiếng côn trùng kinh dị đến rợn người.

Bỗng, nó nhớ ra, nó lấy điện thoại, niềm hy vọng cuối cùng, nó bấm bấm trên màn hình mà vẫn yên lặng một màu đen tối, hết pin rồi? Nó thả điện thoại xuống, vô vọng nhìn ra ngoài.

...

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Đi chơi-hiểu lầm

Lúc này nó không kiềm chế được nữa, nước mắt đã trào ra, nó là con gái mà có quyền yếu đuối chứ. Trước kia nó rất mạnh mẽ nhưng lạc vào trường hợp này nó có thể bình tĩnh được bao lâu?

Ngay lúc mà nó tuyệt vọng nhất, cửa phòng đột nhiên mở ra, nó đưa đôi mắt yếu ớt lên nhìn, chớp mắt vài lần mới thấy rõ người trước mặt mình, thật sự là... Dịch Dương Thiên Ti, người nó đang mong đợi từ sớm.

Thiên nhẹ nhàng ngồi xuống trước mặt nó, thấy vẻ mặt nhợt nhạt của nó làm cậu đau lòng vô cùng, lúc này qua nhà nó dự tiệc vô tình cậu nghe ai đó đang nói chuyện, quan trọng hơn hết câu chuyện ấy có nó và căn phòng học số 20. Cậu có một cảm giác bất an bao lấy, chạy đi tìm, không ngờ mình lại đến đây.

Bàn tay Thiên đưa lên khuôn mặt xinh đẹp của nó lau đi những giọt nước mắt còn đọng lại.

-Thiên Thiên...cậu còn giận tôi không?_giọng nói của nó bị lạc đi vì khóc, Thiên khẽ chần chừ rồi vòng tay ra phía sau ôm lấy nó.

-Có, rất giận, cậu lúc nào cũng làm người khác lo lắng, tại sao cậu lại nghe lời người khác mà vào đây hả. Lỡ tớ không biết cậu ở đây rồi sao?_Thiên trách nó nhưng trong chất giọng đầy sự quan tâm. Nó khẽ mỉm cười:

-Tớ...đã đợi cậu...rất lâu rồi..._Vừa dứt lời nó ngắt đi trên tay của Thiên, cậu hôn nhẹ lên trán nó rồi bế nó đi về.

Cậu biết nhà nó bây giờ khách khứa đông nên nhắn tin cho Khải báo Trình ra đưa nó vào nhà, cậu không muốn nó dính vào rắc rối 1 lần nào nữa.

...

...

Sáng hôm sau.

Ánh mặt trời ấm áp rọi vào khung cửa sổ, chiếu lên chiếc giường trắng tinh giữa căn phòng, thân hình nhỏ nhắn đang trong chiếc chăn kẻ sọc, thời tiết lạnh thế này làm cho người khác cảm thấy thật muốn ngủ.

Từng đường nét tinh xảo trên khuôn mặt cô gái nhỏ được ánh mặt trời chiếu qua lung linh rạng ngời đến kì lạ.

Làn da trên khuôn mặt trắng nó mượt mà, không có một vết tích của mụn, đôi mắt to tròn được che lấp đi bởi mí mắt khép hờ, hàng lông mi cong dày, theo từng cử động nhỏ trên mặt mà lay động.

Nó thức dậy, nghĩ về tối qua nó mỉm cười, nhưng nụ cười tắt ngấm khi nhớ về Trình, nó đã vô tình với Trình nhiều quá, thật có lỗi. Lắc đầu, nó bước vào phòng vệ sinh.

15 phút sau, bận trên người 1 cái áo thun hờ vai màu đen, quần sọt jean, tóc cột xéo qua một bên, để tóc mái trước, chân đi giày nike, bây giờ trông nó cá tính, mạnh mẽ chứ không phải là cô gái yếu đuối thùy mị như thời gian qua nữa.

Nó gom hết điện thoại các thứ vào túi xách rồi bước xuống lầu. Vừa tới phòng khách nó đã thấy TFBoys, Trình Trình, Hàng Hàng, Kỳ Lâm, Tiểu Dật cùng ba mẹ nó ngồi ở đó. Nó bất ngờ:

-Sao...mọi người lại ở đây?

-Hôm qua sinh nhật em chưa tròn vẹn nên anh tới đây mượn em 1 ngày._Khải lên tiếng.

-Con tính đi đâu à?_Baba nó hỏi.

-Vâng..con ra ngoài cho khuây khỏa. Vậy con đi với họ một xíu nhé.

Ba mẹ nó mỉm cười gật đầu, họ biết nó đi đâu mà, hôm nay là ngày giỗ của anh hai nó, nó muốn đi tìm lá hoa hồng mạ vàng để mua về trang trí cho bàn thờ anh hai nó, năm nay là năm thứ 2 nó làm vậy.

...

Tại công viên hồ nước.

-Mấy em ngồi đây đi, anh đi mua nước._Khải nói rồi chạy đi.

Nó ngồi xuống ghế đá chờ đợi, nó vẫn còn hơi ngại chuyện của Thiên, lén nhìn qua phía Thiên, hôm nay cậu mặc quần jean dài và áo thun trắng, khoác thêm áo khoác ngoài, gương mặt cậu lúc này trầm tư dường như đang suy nghĩ điều gì đó, trông cậu rất nam tính, hút hồn, mí mắt hơi rũ xuống khiến hàng lông mi che đi con mắt sắc lạnh, môi mỏng khép hờ, vô tình cậu ngược lên, 2 ánh mắt chạm nhau, cậu mỉm cười, nụ cười đó, rất đẹp cảm giác rất ấm áp, nhưng người nhìn thấy thì rất ít. Nó thấy tim mình đập liên hồi, vội vàng quay mặt về hướng khác.

Những cử chỉ của nó được Trình thu vào tầm mắt, tim cậu nhói lên, cậu biết cậu đã thua cuộc nhưng không đủ can đảm để ra đi. Cậu ích kỉ muốn giữ nó bên cạnh dù trái tim nó có khắc tên người con trai khác đi nữa.

-Nước nè, mấy em uống đi rồi đi chơi._Khải đưa cho người một chai nước. Nó chỉ vừa mở nắp là đã nghe những người con gái bàn tán chỉ chỗ gì đó.

-Mấy bạn...ch mình hỏi chuyện gì thế._Nguyên lên tiếng hỏi.

-Mấy cậu chưa biết chuyện gì à, sáng nay báo mới có tin về Lý Minh Vy đấy, cùng đoạn ghi âm cô ta nói chuyện với Gia Hân._1 người con gái trả lời, rồi đưa ánh mắt khinh bỉ về phía nó.

Nguyên lấy điện thoại ra, rồi tìm đoạn ghi âm mà người đó nói, đến khi từng câu từng chữ mà nó, Gia Hân phát ra, ai cũng chết sững khi nghe nó trả lời như vậy, đặc biệt là Thiên Thiên.

"-Minh Vy à, Cãi nhau với Thiên Thiên tâm trạng thấy sao? đau lòng không? cậu ổn chứ?

-Cậu nghĩ tôi đau lòng sao, không đâu, cậu quên là tôi còn đóng chung MV với họ dài dài sao, dù có cãi nhau tôi cũng chưa rời khỏi công ty như cậu mà, tôi còn nghĩ sau này gặp nhau nhiều sẽ khiến cậu ấy và tôi làm hòa rồi trở về như lúc trước đấy. Cậu còn muốn hỏi gì nữa không?

-Không, tớ chỉ lo lắng cho cậu thôi, cậu đừng hiểu lầm tớ, tớ sợ chuyện của Thiên khiến cậu không ổn?

-Cậu biết quan tâm tôi từ lúc nào vậy, nhưng mà, cảm ơn nhé, tôi không cần đâu, tôi ổn, và lại tôi không là gì của Thiên nên ổn hay không thì cũng rõ."

Nó chết lặng, nước mắt rơi ra, Thiên có hiểu lầm nó khi chưa hiểu rõ về đoạn ghi âm đó không, nó đang rất sợ, sợ một lần nữa Thiên và nó lại là "bạn từng thân".

-Cậu...tôi không ngờ. ĐỪNG-BAO-GIỜ-XUẤT-HIỆN-TRƯỚC-MẶT-TÔI-NỮA._Thiên chỉ thẳng vào mặt nó gần từng chữ, ánh mắt đỏ hoe, nói xong Thiên quay người bỏ đi.

Nó khuyu xuống, muốn giải thích nhưng ai sẽ tin đây. Điều nó sợ đã xảy ra.

-Vy Vy, tụi anh tin em không phải là người như vậy, em đừng yếu đuối._Dù cho mọi người ra sức an ủi nhưng nó vẫn cứ khóc.Nó nhìn mọi người nói:

-Bây giờ...cho em về công ty được không, xem như...là lần cuối, em quyết định rồi, em sẽ về Việt Nam một thời gian.

-KHÔNG-ĐƯỢC._Trình gần lên từng chữ, mồ hôi túa ra như mưa, sắc mặt cậu tái mét, rồi dần dần khuyu xuống, tất cả hốt hoảng đưa Trình về công ty.

Nó lần nữa chết trân, lỗi tại nó, nó không xứng đáng, nó hối hận, giờ nó phải làm gì đây?

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Về Việt Nam

Tại công ty.Nó im lặng nhìn Trình trên chiếc giường bệnh với khuôn mặt trắng bệch, nó thấy có lỗi vô cùng, lúc Trình đau khổ nhất cũng là lúc nó bỏ cậu đi, lặng lẽ viết lời tạm biệt vào một mảnh giấy rồi để lên bàn.

"Trình Trình, nếu tỉnh dậy không thấy tôi thì cho tôi xin lỗi nhé, cậu nhớ uống thuốc, ăn uống đầy đủ, đừng tập nhảy quá sức, xin lỗi cậu lời hứa đó tôi không làm được, tạm biệt."

Lau giọt nước mắt rồi bước ra ngoài chào mọi người xong nó đi tìm Thiên.

...

Trên sân thượng.

Thiên đang ngồi dựa vào tường, 1 chân sãi dài, 1 chân co lại, 1 tay đặt lên gối, 1 tay chống xuống đất. Đôi mắt vô hồn nhìn lên đám mây trắng kia, một tiếng nói trong trẻo cất lên xé tan bầu không khí im lặng.

-Thiên Thiên, nói chuyện với tôi...một chút được không?_Thiên vẫn im lặng, tay siết chặt, 1 phút trôi qua Thiên từ từ đứng dậy nhìn nó.

-Nói gì, định làm...tồn thương...tôi lần nữa à? _giọng nói bị lạc đi của Thiên khiến nó ngạc nhiên, cậu khóc sao, là vì nó làm cậu tổn thương ư?

-Thiên, tôi biết nói gì cậu cũng không tin, nhưng tôi không muốn yếu đuối trước mặt họ, nên...

-Nên cậu nói ra những lời đó à?_Thiên cười khẩy rồi nói tiếp.-Tôi đã bảo cậu đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi rồi mà.?

-Tôi tới...để chào tạm biệt cậu.

-Sao, chuyển nhà hay chuyển trường?

-Là...về Việt Nam._Nó khẽ rơi 1 giọt nước mắt. Hy vọng Thiên sẽ níu kéo nó lại:

Thiên im bất khi nghe tới 2 chữ "Việt Nam", tim cậu nhói lên trong vô thức.

-Tốt, vậy..đi đi._Thiên hơi hối hận khi lòng nghĩ này nhưng miệng lại nói kia.

Nó thấy thất vọng dâng đầy, vội quay bước đi, mỗi bước là 1 giọt nước mắt rơi xuống. Nó cứ đi xa dần cậu mong cậu sẽ gọi tên nó, ngăn cản nó 1 lần thì nó sẽ bỏ ý định về Việt Nam, nhưng cậu vẫn đứng đó, khoảng cách của cả 2 ngày càng xa, Thiên im lặng nhìn nó xa dần.

Thiên cảm nhận như tim mình sắp ngừng đập, nó giống một cơn sóng trào, đập mạnh khiến Thiên không chịu đựng được nữa, nhưng sao cậu vẫn không nhấc nổi một bước chân đến kéo nó lại.

...

2 tiếng sau.

Ba mẹ nó đang đứng ở sân bay tiễn nó lên chuyến bay rồi xa nơi này.

-Con về đó nhớ tự chăm sóc mình nhé. Có gì thì gọi mama._ Nó mỉm cười ôm ba mẹ chào tạm biệt, đôi mắt nó vẫn cứ nhìn dao dác tìm kiếm một bóng hình nào đó.

-Vy Vy, bọn anh tới để tiễn em._Tiếng của Khải vang lên bên cạnh, nhưng nhìn họ trông kì dị với những khăn choàng, nón, kính râm và áo khoác bụi. Vì sợ Fan phát hiện nên buộc họ phải làm vậy, nó bật cười rồi nói:

-Em cảm ơn anh ạ._Vội hy vọng nhỏ, nó nhìn về phía sau nhưng..

-Thiên bạn rồi, cậu đừng buồn nhé. Nhớ giữ liên lạc, bọn tớ luôn đợi cậu quay lại._nguyên buồn buồn nói với nó. Nó khẽ gật đầu.

,...

Tại chỗ Thiên.

Cậu từ trên taxi vội vàng chạy vào sân bay đông đúc, cố tìm kiếm nó, bây giờ cậu thật sự sợ, cái cảm giác mất nó cứ xâm chiếm trí óc cậu, mồ hôi đã ướt đầm trán và chiếc áo sơ mi trắng tinh từ lúc nào.

Chưa tìm được bao lâu thì tiếng cô nhân viên phát ra, cậu cảm tượng trái tim mình như ngừng đập khi chiếc máy bay mang người con gái cậu yêu thương cất cánh. Cậu bất lực nhìn lên bầu trời rồi khuyu xuống.

Nước mắt rơi ra, giọt nước mắt yêu thương, giọt nước mắt hối hận, giọt nước mắt đau khổ. Xung quanh cậu đã bị bao vây bởi Fan hâm Mộ, cậu vẫn không quan tâm lững thững bước đi.

Trông cậu giờ đây như vừa bước ra từ một cuộc tìm kiếm không hồi kết. Nó đã rời xa nơi này, rời xa cậu. Nhưng hình bóng nó đã khắc sâu vào tim cậu. Đến khi nào nó mới quay về, mới được nhìn nó cười tươi, đùa giỡn đây.

...

Bạn đang đọc truyện [*Tfboys*] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Một mình

...

Tại công ty.

Trình Trình tỉnh lại với gương mặt bơ phờ, cầm tờ note lên đọc, đọc xong cậu vò nát nó. 1 giọt nước mắt lăn dài trên má. "Tôi thua rồi, cuối cùng em cũng bỏ tôi!"...

-Trình, em ổn chứ???_Chị Ái từ ngoài bước vào trên tay cầm tô cháo.

-Chị ra ngoài đi._Trình nằm xuống lại, đôi mắt nhắm nghiền.

-Trình Trình, chị nghĩ em nên tập trung vào ước mơ, đừng buồn về chuyện này nữa, không phải mình em mệt mỏi đâu, nếu cứ như vậy chị e là mọi chuyện đi vào rắc rối hơn..

-Em đã bảo chị ra ngoài mà._Trình gất lên. Chị Ái thờ hất ra rồi đi ra ngoài.

...

Còn Thiên, từ khi rời khỏi sân bay, Thiên đi đến bãi biển mà nó và Trình từng đi.

Thiên đứng trên bờ, từng cơn gió mát lạnh phả vào mặt, cảm giác đau khổ chẳng thể dùng gì để diễn tả, cũng chẳng có cách nào biểu đạt ra ngoài, càng không thể chia sẻ cho người khác. Một mình chịu đựng, từ trước đến giờ vẫn luôn là như vậy.

Thiên yêu nó ngay từ những ngày đầu thân thiết, cho đến khi những lần cố gắng quên đi nó nhưng vẫn không quên được, rồi càng lúc càng yêu nó nhiều

hon, cho dù nó có ở bên cạnh Vương Nguyên hay Đinh Trình Hâm thì trái tim cậu vẫn luôn hướng về nó.

Trải qua bao sóng gió, thời gian đã thay đổi đi nhiều thứ nhưng tình yêu của cậu thì chưa 1 giây thay đổi.

Nhưng bây giờ nó và cậu 2 người 2 đất nước, 2 khí hậu khác nhau, khoảng cách địa lí này sao nó xa quá. Cậu bất lực hoàn toàn.

-Thiên Ca._Tiếng nói 1 người con trai phía sau lưng vang lên, Thiên biết là ai, nhưng mà bây giờ Thiên đang rất giận, vì ai mà nó và Thiên không đến được với nhau chứ, không phải người con trai mang tên Đinh Trình Hâm sao?

-Thiên Ca à, em muốn nói với ca chuyện này._Trình bước tới gần Thiên, Trình biết Thiên đang rất hận mình nhưng dù sao cũng phải nói chuyện 1 lần.

-Tôi đang nghe._Chất giọng lạnh lùng nhưng chứa nhiều cảm xúc của Thiên thốt ra.

-Thật ra người Vy Vy yêu không phải em mà là anh đó, chỉ tại em ích kỉ giữ Vy Vy bên cạnh, ở gần em nhưng Vy không được vui tự nhiên như gần anh, em xin lỗi tất cả._Trình cúi đầu trước mặt Thiên rồi quay lưng đi.

-TẠI SAO???_Thiên hét lên rồi khụy xuống, nước mắt trào ra, có gì đó nghẹn lại ở cổ.

Cuộc sống luôn tồn tại nhiều chiều và luôn tạo nhiều bất ngờ cũng như đau thương cho con người. Tạo hóa sao lại đặt ra những điều ngang trái xen lẫn hạnh phúc ấy???

...

*XIN LỖI MỌI NGƯỜI GIỜ MÌNH MỚI RA CHƯƠNG MỚI NHÉ, MÌNH SẼ CỐ GẮNG DÀNH THỜI GIAN ĐỂ VIẾT TIẾP. MỌI NGƯỜI THÔNG CẢM Ạ.

Bạn đang đọc truyện [Tfboys] *Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Nhớ

...

Nó đã về lại quê hương của mình, nhưng nó thấy cô độc quá, không có ba mẹ bên cạnh, bây giờ nó phải tự chăm sóc mình. phải tập sống khi không ai che chở.

...

3h chiều hôm sau.

Nó trên đường ra nghĩa trang, trên tay là 1 giỏ trái cây và bó hoa hồng trắng.

Đã lâu rồi không về thăm mộ anh, cô đã phủ xanh cả lối đi. Nó nhớ anh da diết, mỗi lần nhớ tới anh thì nó lại bị ám ảnh câu chuyện của ngày hôm đó.

-Anh hai ơi, em mệt mỏi lắm, ước gì có anh hai bên cạnh em lúc này, nếu được như vậy thì mọi chuyện đã khác rồi đúng không?... hức hức...

-Em sai rồi... hức hức... em không hối hận khi cuồng họ nhưng em hối hận khi bước chân xuống cái đất nước đó...hức hức... anh hai ơi...em phải làm sao đây?

Nó ngồi huyền thuyên một mình, nước mắt thấm đẫm khuôn mặt nó, khi thấy trời sụp tối nó mới chịu rời khỏi nghĩa trang.

Lê từng bước chân nặng trĩu, bước đi như một kẻ vô hồn, nó cảm thấy mình lạc lõng. cô đơn giữa trần gian này. Nếu lúc đầu nó không mơ ước được gặp thân tượng của mình thì có lẽ cuộc sống nó đã khác rồi đúng không?

Mọi chuyện diễn ra quá nhanh, nhanh đến nỗi nó cứ tưởng mình đang nằm mơ.

Ngay từ đầu nó không nên đặt chân vào ngôi trường đó, không nên làm bạn thân với Vương Nguyên và Thiên Ti thì sẽ không có chuyện gì xảy ra.

...

Công Ty TF...

-Nè mấy đứa, Tuần sau sẽ đi lưu diễn ở Seoul Hàn Quốc, chúng ta sẽ hát ba bài cũ và 2 bài mới, bắt đầu tập lại vào ngày mai.

- Vàng ạ.

- Thiên Thiên, em ổn chứ? _ Khải đưa cho Thiên chai nước rồi hỏi.

Thiên không nói gì, ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, cậu đã quen với việc có nó mỗi khi tập, bây giờ không nghe tiếng cười của nó nữa, nếu nói thẳng ra là cậu đang rất nhớ nó, nhớ đến nỗi muốn về Việt Nam một lần, nhưng cậu chưa biết được là nó sai hay cậu đang hiểu lầm nó kia mà.

-Em ổn. Thiên là vậy, dù có đau khổ tới cỡ nào cũng sẽ gom vào 2 chữ ấy. Nếu nói ra mà được tất cả những gì cậu muốn thì cậu sẽ cố gắng nói ra hết tất cả. Còn đằng này, nói ra nhưng rồi ai sẽ hiểu lòng cậu.

...

1 tuần sau.

TF Gia Tộc thì đã đi lưu diễn ở Hàn Quốc, còn nó ở Việt Nam đang theo dõi trực tiếp về họ, ánh mắt cứ nhìn Thiên Ti không rời, nó đã rất nhớ cậu, nhớ lắm giọng nói, nhớ cách quan tâm của cậu, nói tóm lại nó nhớ tất cả về cậu.

Nhìn qua màn hình máy tính, nước mắt nó trào ra, cố gắng kiềm chế nhưng càng cố gắng nó càng muốn khóc hơn.

...

Bạn đang đọc truyện *[Tyboys] Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: End

Hôm sau.

TF được đi tham quan nhiều nơi, nhưng điều không ngờ tới đó là có Châu Gia Hân.

Cũng là khuôn mặt giả tạo đầy son phấn, cô ta cứ đi theo Thiên Ti khiến cậu khó chịu.

Trưa hôm đó, tất cả cùng đi ăn, Gia Hân xin phép đi vệ sinh, lúc ấy Thiên Ti lỡ làm bẩn tay nên đi rửa tay. Vô tình cậu nghe được cuộc điện thoại của Từ Y và Gia Hân.

-Haha. Cậu nghĩ sau, tôi và cậu đã làm quá tốt rồi, lần này đi không có con nhỏ đáng ghét đó, họ sẽ không hết hiểu lầm khi tại mình không nói ra. Thôi tôi vào, bye cậu.

-Gia Hân cô...giỏi lắm. Lần này tôi sẽ không nương tay với cô. _ Thiên Ti bất ngờ chặn trước mặt Gia Hân khiến cô ta run sợ.

-Thiên Thiên, không phải vậy. Cậu nghe tôi giải thích đi.

-Biến, đừng để tôi gặp cô lần nữa.

Thiên nói xong vội vàng chạy vào bàn ăn.

-Chị, đặt cho em một vé máy bay về Việt Nam. em hiểu lầm Vy Vy rồi.

-Tôi bây giờ cậu mới biết à. Muốn về tất cả cùng về. Xem như thăm Việt Nam một chuyến.

Ngày hôm đó cả TF Gia Tộc cùng chị Lệ Á tới Việt Nam, họ tìm địa chỉ mà ba mẹ của Vy Vy đã đưa.

Đứng trước căn biệt thự màu trắng, bấm chuông chờ đợi người ra mở cửa.

-Ai vậy ạ? _ Tiếng nói ngọt ngào của người con gái vang lên.

-Vy Vy. _ Tất cả hét lên rồi ôm chầm lấy nó trừ Thiên Thiên và Trình Trình.

Nó ngơ ngác không biết chuyện gì đang xảy ra, 3 phút sau nó mới nhận thức được đây là ai, mắt ươn ươn nước, rồi nó òa khóc lên như trẻ con.

-Hức hức. tôi nhớ mọi người lắm.

-Vy Vy. tớ xin lỗi vì thời gian qua đã hiểu lầm cậu._Thiên mỉm cười với nó.

Nó không nói gì gật đầu rồi mời họ vào nhà.

-Vy Vy, nói chuyện với tôi một chút nhé._Thiên nói nhỏ vào tai nó, khiến nó ngượng ngùng.

Tại ban công

-Vy Vy...

-Hả?

-Tôi yêu em, làm bạn gái tôi nhé._Thiên Thiên nói xong kéo nó vào lòng, ôm chặt nó như sợ nó biến mất.

Nó im lặng rồi đáp trả lại cậu bằng một vòng tay phía sau. Trình chứng kiến tất cả, cậu nở một nụ cười nhẹ. Thấy nó hạnh phúc là cậu cũng hạnh phúc rồi.

...

*Xin lỗi mọi người vì kết thúc truyện không hay và sơ sài. tại mình có công chuyện sẽ không viết tiếp được nữa. Mọi người thông cảm ạ.

Bạn đang đọc truyện *[Tfboys] Ám Áp Với Em Thôi, Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.